

การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading

ปริญญานิพนธ์
ของ
สุวคนธ์ เกิดผล

เสนอต่อบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
เมษายน 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๐๕/๐๖/๖๖

๐๖/๐๖/๖๖

๐๖

การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading

บทคัดย่อ
ของ
สุวคนธ์ เกิดผล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
เมษายน 2546

h 22๔๔๖8

นางสุคนธ์ เกิดผล. (2546). การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธี *Modelled Reading*.
ปริญญาโท กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ศาสตราจารย์ ศรียา
นิยมธรรม, ดร.สุขแก้ว คำสอน

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธี *Modelled Reading*

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
ด้านการอ่าน ระดับเขavnปัญญาปกติและไม่มีความพิการซ้ำซ้อน ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนผดุงราษฎร์ จำนวน 8 คน
ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง และใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ครั้ง
ครั้งละ 20 นาที รวมทั้งสิ้น 24 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ หนังสือประกอบ
การอ่านของบริษัท อ็อกฟอร์ด ยูนิเวอร์ซิตี เพรส และแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและการทดสอบของ
วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนโดยการประยุกต์ใช้
วิธี *Modelled Reading* มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดย
ก่อนการสอนมีค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 4.2 ซึ่งอยู่ในระดับปรับปรุง
หลังการสอนมีค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 61.6 ซึ่งอยู่ในระดับดี
2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธี *Modelled*
Reading ก่อนการสอนและหลังการสอน มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY ON READING COMPETENCE IN ENGLISH OF
STUDENTS WITH LEARNING DISABILITIES BY APPLYING MODELLED READING

AN ABSTRACT
BY
SUWAKHON KERDPOL

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University
April 2003

Suwakhon Kerdpol. (2003). *A Study on Reading Competence in English of Students with Learning Disabilities by Applying Modelled Reading*. Master thesis, M.Ed. (Special Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee: Professor Sriya Niyomthum, Dr. Suk-kaew Khamsorn.

The purpose of this research was to study the reading competence in English of students with learning disabilities by applying Modelled Reading.

The subjects of this study were 8 third grade students with learning disabilities of Phadungrat Primary School, who studied in the second semester of 2002 academic year by using purposive sampling. The duration of the study was six weeks, four times a week with twenty minutes per each session. The instruments for data collection were Reader Books of Oxford University Press and Assessment Test made by a researcher. The data were analyzed by using percentage, Means and The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test.

The findings were as follows:

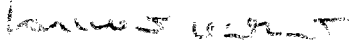
1. After being taught by Modelled Reading, the reading competence of the students with learning disabilities was improved indicating by the prior teaching's means of 4.2 % which was in an adjusting level and the post teaching's means of 61.6 % which was in a good level.
2. When comparing posttest with pretest by Modelled Reading, the reading competence of the students with learning disabilities was significantly different at the level of .01.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

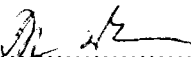
การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading

ของ
นางสาวคนธ์ เกิดผล

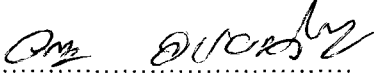
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)
วันที่ เมษายน พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม)

..... กรรมการ
(ดร. สุขแก้ว คำสอน)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะวิญญู)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ศิริวิมล ใจงาม)

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความเมตตาของ ศาสตราจารย์ ศรียา นิยมธรรม ดร.สุขแก้ว คำสอน ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เตือนใจ เกียวซี อาจารย์ศิริวิมล ใจงาม ผู้ซึ่งประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนให้การสนับสนุน เอาใจใส่ดูแล ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัยมาโดยตลอด จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ละเอียต จุฑานันท์ ศาสตราจารย์สตีเฟน เอ คอลลินส์ และอาจารย์สกล เกิดผล ผู้ซึ่งให้ความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ในการตรวจ แบบทดสอบที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ หัวหน้าแผนกประถม ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ภาษาอังกฤษและนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนผดุงราษฎร์ พิชณุโลก ตลอดจน ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความบกร่องทางการเรียนรู้ และนักเรียนซึ่งทำหน้าที่ผู้ช่วยสอน การอ่านที่ได้กรุณาอำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทำวิจัย

ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่แผนกจิตเวช กิจกรรมบำบัดและสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาล พุทธชินราช พิชณุโลก ที่อำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือในด้านการตรวจวัดระดับ เซาว์นปัญญาเป็นอย่างดีเยี่ยม

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ญาติพี่น้องและเพื่อนๆของผู้วิจัยทุกท่าน ที่เป็น กำลังใจด้วยดีตลอดมา

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ จะไม่สามารถเสร็จสมบูรณ์ได้ หากไม่มี นายสกล เกิดผล และบุตรีตา ผู้ซึ่งเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยด้วยดีมาตลอด จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ ของบิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ช่วยเหลือผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษา

สวคนธ์ เกิดผล

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
	ความสำคัญของการวิจัย.....	5
	ขอบเขตของการวิจัย.....	5
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	5
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
	สมมติฐานของการวิจัย	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	10
	ความหมายของความบกพร่องทางการเรียนรู้	10
	สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้	12
	ประเภทของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	16
	ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	18
	การคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	30
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	32
	ความหมายของการอ่าน	32
	ความสำคัญของการอ่าน	33
	ประเภทของการอ่าน	34
	การอ่านออกเสียง	35
	การประเมินการอ่านออกเสียง	36
	การสอนเด็กให้อ่านคล่อง	39
	การสอนอ่านโดยวิธี Modelled Reading	39
	การสอนอ่านเป็นคู่	46
	การสอนอ่านโดยเพื่อน	47
	เทคนิคสำหรับเด็กที่ยังอ่านไม่คล่อง	48

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
2(ต่อ)	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านโดยวิธี Modelled Reading	49
	ทฤษฎีการเรียนรู้จากการเลียนแบบ	49
	ทฤษฎีการเรียนรู้จากการฝึก	50
	ทฤษฎีการเสริมแรง	51
	หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	51
	หลักการ จุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตร	52
	หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	53
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน	58
	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ	58
	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ	59
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	61
	ประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	61
	ประชากร	61
	กลุ่มตัวอย่าง	61
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือ	61
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	61
	การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	62
	แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง.....	64
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	71
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	71
	สมมติฐาน	71
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	71

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5(ต่อ) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	72
วิธีดำเนินการทดลอง	72
การวิเคราะห์ข้อมูล	72
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	73
อภิปรายผล	73
ข้อสังเกตจากการวิจัย	74
ข้อเสนอแนะ	74
 บรรณานุกรม	 76
 ภาคผนวก.....	 82
ภาคผนวก ก	83
ภาคผนวก ข	85
ภาคผนวก ค	94
ภาคผนวก ง	113
ภาคผนวก จ	138
 ประวัติย่อผู้วิจัย	 140

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง	64
2 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง การเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading.....	68
3 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading.....	69

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 1.....	86
2 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 2.....	87
3 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 3.....	88
4 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 4.....	89
5 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 5.....	90
6 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 6.....	91
7 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 7.....	92
8 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 8.....	93
9 แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน.....	113
10 แผนภูมิแสดงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading.....	139

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารที่พลเมืองทุกมุมของโลก สามารถติดต่อถึงกันได้ในเวลาอันรวดเร็ว จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีกระแสอันแรงขึ้นมา เมื่อต้นศตวรรษที่ 21 นี้เอง (วิบูลย์ แซ่มชื่น. 2542 : 10) ทำให้มนุษย์ต้องปรับเปลี่ยนให้ทันกับกระแสความก้าวหน้าของโลก แหล่งความรู้ของทุกมุมโลกถูกนำเสนอผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ ซึ่งทำให้ทุกคนสามารถเข้าไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้ทุกประเภท ทุกๆที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลหนึ่งที่มนุษย์โลกใช้ในการติดต่อสื่อสาร (กรมวิชาการ. 2542 : 1)

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในประชาคมโลก ซึ่งได้รับผลกระทบอย่างมากจากการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศที่สร้างสภาพโลกไร้พรมแดนและโลกาภิวัตน์ขึ้น ทุกวันจะมีสารสนเทศที่มีวolumมหาศาลเข้ามายังประเทศไทย สังคมไทยและคนไทย สารสนเทศเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ระบบการศึกษาในขณะนี้ จึงต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยให้อยู่ในระดับที่จะรับและเข้าใจสารสนเทศภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี (กรมวิชาการ. 2539 : 1) กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักในความจำเป็นและเห็นความสำคัญของการวางพื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่ดีให้กับเยาวชนของชาติ เพื่อรองรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพในอนาคต จึงได้กำหนดเป็นนโยบายให้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาอย่างมีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ได้จริงในโลกของข้อมูลข่าวสาร ด้วยการพัฒนาให้เกิดทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนอย่างต่อเนื่องในระดับที่สูงขึ้น (กรมวิชาการ. 2542 : 1) โดยกำหนดไว้ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 ให้หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจัดเป็นภาษาอังกฤษระดับต้นซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับคือ ภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level) มุ่งเน้นความสามารถในด้านการฟัง พูด (ป.1-ป.2) ภาษาอังกฤษระดับอ่านออกเขียนได้ (Literacy Level) เริ่มผสมผสานความสามารถในการอ่าน เขียน และสะกดคำ (ป.3-ป.4) และภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น (Beginner Fundamental Level) เน้นความสามารถทางภาษาอันจะนำไปสู่การเรียนภาษาในระดับที่สูงขึ้น (ป.5-ป.6) (กรมวิชาการ. 2539 : 8) ภาษาอังกฤษ จึงเป็นภาษาที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ ด้วยการเริ่มต้นจากการมีพื้นฐานทางภาษาที่ดี

การเรียนรู้ทางภาษา จึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ด้วยการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ซึ่งกำหนดไว้ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 ทักษะการอ่านเป็นอีกทักษะหนึ่งที่จำเป็นและสำคัญมากที่สุด โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนในประเทศไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนมีโอกาใช้ทักษะการฟัง การพูดและการเขียนน้อยกว่าการอ่าน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532 : 83) อีกทั้งยังเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนนานที่สุด และมีโอกาสได้ใช้มากที่สุดหลังจบการศึกษาแล้ว (Allen & Vallette. 1979 : 249) หรืออาจถือว่าเป็นทักษะเดียวที่อยู่กับผู้เรียนไปตลอดชีวิต ในขณะที่ทักษะอื่นมีโอกาสใช้น้อยและอาจลืมไปในที่สุด (Finocchiaro & Brumfit. 1983 : 143) ความสำเร็จในชีวิตการเรียน การศึกษาและการประกอบอาชีพหลายอย่างขึ้นอยู่กับ การอ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่ง ถ้าคิดให้ละเอียดลึกซึ้งแล้วจะเห็นได้ว่าในชีวิตคนเรานั้นแทบทุกอาชีพและระดับชั้น ไม่อาจหลีกเลี่ยงการอ่านได้เลย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียน นิสิต นักศึกษาจะใช้ชีวิตส่วนใหญ่เพื่อการอ่าน ทั้งนี้เพื่อผลสัมฤทธิ์ในชีวิตการเรียน การศึกษาของเขาเหล่านั้น การอ่านที่ดีจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ ความสำเร็จในชีวิต (เถกิง แก้วเสนห์. 2538 : 1) ในยุคข้อมูลข่าวสารของโลกปัจจุบันซึ่งเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า ไม่มีทักษะใดที่จะสำคัญมากไปกว่าทักษะทางการอ่าน บางคนถึงกับปักใจเชื่อเอาเลยว่า คนที่มีขีดความสามารถในการอ่านต่ำ อาจจะต้องพบกับความล้มเหลวในชีวิตการทำงานหรือการศึกษาเล่าเรียนอย่างไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้ ส่วนคนที่มีความสามารถในการอ่านสูงเท่านั้นที่จะพบกับความสำเร็จก้าวหน้าเหมือนคนอื่น ๆ นักจิตวิทยาอเมริกันท่านหนึ่ง ได้สรุปรายงานและเปิดเผยข้อเท็จจริงบางอย่าง ซึ่งเกี่ยวกับผลการศึกษาค้นคว้าไว้ว่า นักธุรกิจชาวอเมริกันที่ประสบความสำเร็จนั้น ส่วนมากมักจะเป็นนักอ่านที่มีประสิทธิภาพสูง ในขณะที่กลุ่มคนบางประเภท เช่น พวกที่เร่ร่อน จีบจืดไม่ชอบทำงานมักจะเป็นพวกที่มีความสามารถในการอ่านต่ำมากหรือไม่มีเลย แต่ความจริงปรากฏว่า เมื่อได้นำบุคคลเหล่านี้มาทำการทดสอบบางอย่างแล้ว กลับพบว่า มิใช่คนไร้สติปัญญาหรือฉลาดน้อยไปกว่าคนอื่นเลย (ขจร สุขวังสรรค์. 2532 : 249) การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่จะช่วยให้เกิดความรู้ ความคิดเห็นเท่าทันความเป็นไปในสังคม และสามารถเลือกรับข่าวสารที่เป็นประโยชน์มากที่สุด ในยุคปัจจุบันที่ประกอบด้วยข้อมูล ข่าวสารที่ผ่านสื่อต่าง ๆ มากมายและหลากหลาย (รักษิโรงเรียน. 2542 : 22 ; อ้างอิงจาก อุทัย ภิมยธีร์) ด้วยเหตุนี้ การอ่านจึงเป็นทักษะเป้าหมายที่สำคัญและจำเป็นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่มุ่งฝึกฝนให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญอันนำไปสู่ความรู้ ทั้งปวง

ปัจจุบันบุคคลในหลากหลายอาชีพและองค์กรต่างให้ความสำคัญกับการอ่าน สนใจที่จะพัฒนาคนในสังคมของตนให้มีความสามารถอ่านออกเขียนได้ เพื่อมุ่งให้เขาเหล่านั้นมีความสามารถมากพอที่จะเลือกเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองจากการอ่าน แต่ในขณะเดียวกัน

ยังมีบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งจะแสดงพฤติกรรม ในขณะที่อ่านให้เราสังเกตเห็นได้ดังนี้ ขมวดคิ้ว นึกหน้าเวลาอ่าน อ่านหลงบรรทัด อ่านสลับคำ อ่านสลับตัวอักษร อ่านซ้ำ อ่านถอยหลัง จับใจความเรื่องที่อ่านหรือลำดับเรื่องที่อ่านไม่ได้ เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้ (ศรียา นิยมธรรม. 2541 : 42) อ่านซ้ำ อ่านตะกุกตะกัก อ่านคำไม่ถูกต้อง อ่านข้ามคำ อ่านเพิ่ม อ่านคำอื่นแทนหรืออ่านกลับหลัง ทำให้ขาดความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน (ผดุง อารยะวิญญู. ม.ป.ป : 69) ซึ่งเป็นสาเหตุให้ประสบกับปัญหายุ่งยากในการเรียน ถึงแม้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เหล่านี้จะมีสติปัญญาเหมือนผู้เรียนปกติอื่นๆก็ตาม แต่ผู้เรียนก็ไม่สามารถที่จะเรียนวิชาบางวิชาได้ หรืออาจเรียนช้ากว่าเพื่อนหลายปี หรือทำคะแนนได้ต่ำกว่าระดับที่เราคาดหวังไว้เป็นอันมาก เนื่องจากขาดความสามารถในการอ่าน (เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. 2536 : 90) ด้วยเหตุนี้ การอ่านจึง

- เป็นปัญหาสำคัญที่สุดของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

(ผดุง อารยะวิญญู. ม.ป.ป : 69)

- เป็นปัญหาและสาเหตุหลักของความล้มเหลวในโรงเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การประพฤติดี ความกังวล ขาดแรงจูงใจ ขาดความเคารพและความเชื่อมั่นในตนเอง (Mercer. 1992 : 495)

- เป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะการอ่านจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับทักษะอื่นๆ ซึ่งจะเป็นเหตุให้การพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ล่าช้าตามไปด้วย (WWW.bbc.co.uk. 2000 : 1)

แต่ถ้าผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านเหล่านี้ ได้รับการช่วยเหลือให้เกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เหมาะสม ก็จะทำให้เขาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขหรือประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต เปรียบเช่นเดียวกับบุคคลที่มีชื่อเสียงของโลกหลายท่าน เช่น เนลสัน รอกกีเฟลเลอร์ รองประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาที่มีปัญหาการอ่านอย่างรุนแรง หรือวูดโรว์ วิลสัน ประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา เขาอ่านหนังสือไม่ออกจนกระทั่งอายุ 11 ขวบ จึงเริ่มเรียนอ่านได้ ฯลฯ (ศรียา นิยมธรรม. 2542 : 41)

จากปัญหาความยุ่งยากในการเรียนที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้และการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านนี้เอง ทำให้นักการศึกษาต่างให้ความสนใจศึกษาพัฒนารูปแบบการสอนอ่าน เพื่อตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน ด้วยการคิดค้นทดลองยุทธศาสตร์และวิธีการสอนอ่านที่หลากหลายไว้เป็นแนวทางเลือกให้กับผู้สอนซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาของผู้เรียนได้ อาทิ วิธีการสอนอ่านเป็นคำ (Sight Word Approach) วิธีสอนหน่วยเสียง (Phonics Approach) วิธีสอนอ่านเบื้องต้น (Basal Reading Approach) วิธีสอนของเฟอร์นาลด์ (The Fernald Method) หรือวิธีสอนแบบจิลลิงแฮม (The Gillingham Method) เป็นต้น

(Mercer. 1992 : 516-528) ฮิลแมน, แบลร์ และ รูพลี (Mercer. 1992 : 515 ; citing Heilman, Blair & Rupiey. 1990 : 323.) กล่าวไว้ว่า "การสอนอ่านเพียงวิธีเดียวไม่สามารถทำให้ผู้เรียนทุกคนประสบความสำเร็จในการอ่านได้ บางครั้งต้องปรับเปลี่ยน ผสมผสานหรือเลือกใช้วิธีที่แตกต่างกัน เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จในการอ่านหรือไม่ ความสำคัญจึงขึ้นอยู่กับผู้สอนที่จะเป็นผู้ตัดสินใจเลือกวิธีสอนและนำวิธีที่เลือกไปปฏิบัติ" เช่นเดียวกับเมอร์เซอร์เอง ที่กล่าวถึงยุทธศาสตร์การสอนอ่านไว้ว่า การสอนอ่านที่ดีควรรู้จักเลือกผสมผสาน วิธีสอนแต่ละวิธีเข้าด้วยกันเพราะผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านแต่ละคน ต่างมีลักษณะเฉพาะตน การผสมผสานวิธีสอนและยุทธศาสตร์การสอนที่หลากหลาย จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนแต่ละคน (Mercer. 1992 : 530) เดปเปลอร์ นักจิตวิทยาและนักการศึกษาของมหาวิทยาลัยโมนาร์ต ประเทศออสเตรเลีย ประสบความสำเร็จในการทดลองและพัฒนาวิธีการสอนอ่านสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ทั้งการทดลองที่ประเทศแคนาดาและประเทศออสเตรเลีย โดยนำวิธีการและยุทธศาสตร์การสอนอ่านที่สำคัญมาผสมผสานกันไว้ในรูปของการสอนอ่านแบบ Modelled Reading เช่น การจับคู่อ่าน (Paired Reading) การสอนตัวต่อตัว (One-to-One Instruction) การเลียนแบบนักอ่านที่มีความสามารถ (Modelling by a competent reader) การเรียนรู้ที่จะอ่านโดยการอ่าน (Learning to read by reading) ฯลฯ (Krongold Centre. 2001 : RF1-2 ; citing Deppeler. 1979 ; 1988.)

ผู้วิจัย จึงสนใจที่จะศึกษาและทดลองสอนอ่านภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ Modelled Reading เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อเป็นแนวทางในการสอนอ่านภาษาอังกฤษสำหรับผู้สอนที่สอนผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อ

1. เป็นแนวทางในการสอนอ่านภาษาอังกฤษกับครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ให้สามารถดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ข้อความรู้จากการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่สำคัญ ในการเสนอแนวทางเลือกวิธีสอนอ่านภาษาอังกฤษอีกวิธีหนึ่งให้กับครูผู้สอนที่จะนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ของตน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับเขาวนัปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับเขาวนัปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนผดุงราษฎร์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 8 คน ซึ่งทำการคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบคัดแยกบุคคลที่มีปัญหาในการเรียนรู้ของ ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประเมินระดับเขาวนัปัญญาโดยนักจิตวิทยาโรงพยาบาลพุทธชินราช อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลกและเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น

- การสอนอ่านโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading

ตัวแปรตาม

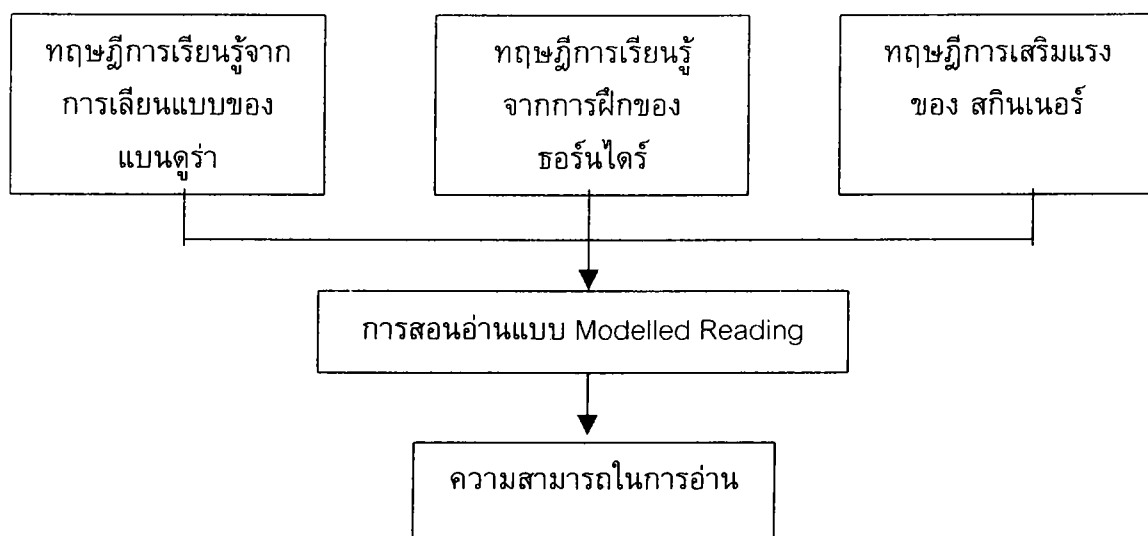
- ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับเขาว์ปัญญาปกติและไม่มีความพิการซ้ำซ้อน ซึ่งมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ ในที่นี้จะศึกษาเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนผดุงราษฎร์เท่านั้น
2. การสอนอ่านโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading หมายถึง การสอนอ่านโดยใช้รูปแบบการสอนของ เดปเลอร์ ที่กำหนดขั้นตอนการอ่านเป็น 6 ขั้นตอนดังนี้
 - ขั้นตอน 1 ตัวแบบ (Modelling)
 - ขั้นตอน 2 ค้นหาคำ (Word Search)
 - ขั้นตอน 3 ฝึกอ่านคำ (Word Practice)
 - ขั้นตอน 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว (Quick Word Check)
 - ขั้นตอน 5 จับคู่อ่าน (Paired Reading)
 - ขั้นตอน 6 อ่านด้วยตนเอง (Reading Alone)
3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง สามารถอ่านออกเสียงคำในบทอ่านได้ถูกต้องอย่างน้อย 50 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนคำทั้งหมดที่ปรากฏในแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกรอบแนวคิดดังนี้

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading มีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น
2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการใช้วิธี Modelled Reading ก่อนการสอนและหลังการสอน มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่องความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนผดุงราษฎร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและวิธีสอนอ่านไว้ โดยแบ่งตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.1 ความหมายของความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.2 สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.3 ประเภทของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.4 ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.5 การคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.3 ประเภทของการอ่าน
 - 2.4 การอ่านออกเสียง
 - 2.5 การประเมินการอ่าน
 - 2.6 การสอนเด็กให้อ่านคล่อง
 - 2.6.1 การสอนอ่านโดยวิธี Modelled Reading
 - 2.6.2 การสอนอ่านเป็นคู่
 - 2.6.3 การสอนอ่านโดยเพื่อน
 - 2.6.4 เทคนิคสำหรับเด็กที่ยังอ่านไม่คล่อง
 - 2.7 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านโดยวิธี Modelled Reading
 - 2.7.1 ทฤษฎีการเรียนรู้จากการเลียนแบบ
 - 2.7.2 ทฤษฎีการเรียนรู้จากการฝึก
 - 2.7.3 ทฤษฎีการเสริมแรง
 - 2.8 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 - 2.8.1 หลักการ จุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตร
 - 2.8.2 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

3.1 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

3.2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ก่อนดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพื่อทำความเข้าใจและเป็นแนวทางในการคัดแยกเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ดังนี้

1. ความหมายของความบกพร่องทางการเรียนรู้

เบญจพร ปัญญา (2543 : 4) กล่าวถึง ความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities, LD) ไว้ว่า เป็นความบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ ที่แสดงออกมาในรูปของ ปัญหาการอ่าน การเขียน การสะกดคำ การคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ผิดปกติของสมอง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่ควรจะเป็น โดยพิจารณาจากผลการเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับระดับเชาวน์ปัญญา

ศรียา นิยมธรรม (2541 : 20) กล่าวว่า นิยามซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปคือ นิยามของรัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกา เช่นเดียวกับแมสโดโรเพียร์และสกรักส์ ที่อ้างไว้เช่นเดียวกันว่า ปัญหาการเรียนรู้เฉพาะอย่าง (Specific learning Disability) หมายถึง ความผิดปกติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตวิทยาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งเรื่องขึ้นไป ซึ่งความผิดปกตินี้จะเกี่ยวเนื่องกับความเข้าใจหรือการใช้ภาษา การพูดหรือการเขียน ซึ่งอาจส่งผลถึงความสามารถที่บกพร่องไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ ตลอดจนการคิดคำนวณคณิตศาสตร์ คำนี้หมายรวมถึงสภาวะความพิการด้านการรับรู้ การที่สมองบาดเจ็บ (Brain Injury) การที่สมองไม่อาจทำหน้าที่บางอย่างได้เล็กน้อย (Minimal Brain Dysfunction) การมีปัญหาด้านการอ่าน (Dyslexia) และการมีปัญหาด้านภาษา (Aphasia) คำนี้จะไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ อันเนื่องมาจากการมีความพิการด้านสายตา การได้ยินหรือร่างกายพิการ ตลอดจนการมีภาวะปัญญาอ่อน มีปัญหาทางอารมณ์หรือเป็นเด็กด้อยโอกาส ในเรื่องวัฒนธรรม ฐานะทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม (Mastropieri & Scruggs. 2000 : 78 ; citing Federal Register. 1977. p. 65083)

เลอร์เนอร์ (Lerner. 1997 : 4) กล่าวว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง ความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างในกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับความเข้าใจ การใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียน ซึ่งอาจจะปรากฏความบกพร่องให้เห็นในด้านความสามารถของการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การสะกดคำหรือการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ ความบกพร่องทางการเรียนรู้นี้ ยังรวมถึง สภาพความบกพร่องในการรับรู้ การได้รับบาดเจ็บทางสมอง การทำงานของสมองสูญเสียไปเล็กน้อย ความบกพร่องในการอ่าน (Dyslexia) ความบกพร่องทางด้านการฟังและการพูด (Aphasia)

ความบกพร่องทางการเรียนรู้นี้ ไม่รวมถึง เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนอันเนื่องมาจาก ความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยินหรือการเคลื่อนไหว ความบกพร่องทางสติปัญญา ปัญหาด้านอารมณ์ หรือเด็กที่ด้อยโอกาสเนื่องจากสภาพสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมหรือ เศรษฐกิจ

สมาคมเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ของประเทศออสเตรเลีย (ALDA : Australia Learning Disability Association) ได้ให้นิยาม “ความบกพร่องทางการเรียนรู้” ไว้ว่า เป็นกลุ่มบุคคลที่มีความบกพร่องแตกต่างกัน อันเนื่องมาจากการทำงานของระบบประสาท ส่วนกลาง ซึ่งจะส่งผลปรากฏชัดในความบกพร่องด้านการพัฒนาการที่ล่าช้า และ หรือมีปัญหา ในเรื่องต่อไปนี้ ความสนใจ ความจำ การให้เหตุผล การประสานงาน การสื่อสาร การอ่าน การเขียน การสะกดคำ การคิดคำนวณ ทักษะทางสังคมและความพร้อมทางอารมณ์

ความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในตัวของแต่ละคน และอาจส่งผล กระทบต่อการเรียนรู้และพฤติกรรมของแต่ละคนได้ รวมทั้งเด็กที่มีความสามารถที่อยู่ในระดับ เกณฑ์เฉลี่ยหรือสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย (www.utas.edu.au/alda. 2001 : 1)

คณะกรรมการร่วมแห่งชาติว่าด้วยปัญหาทางการเรียนรู้ (The National Joint Committee on Learning Disabilities - NJCLD) ให้นิยามไว้ว่า เป็นความผิดปกติที่มี ลักษณะหลากหลายที่ปรากฏให้เห็นเด่นชัดถึงความยากลำบากในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การให้เหตุผลและความสามารถทางคณิตศาสตร์ ความผิดปกตินี้เกิดขึ้นภายใน ตัวเด็ก โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากความบกพร่องของระบบประสาทส่วนกลาง ปัญหาบางอย่าง อาจมีไปตลอดชีวิตของบุคคลผู้นั้น นอกจากนี้บุคคลที่มีความบกพร่องดังกล่าวอาจแสดงออกถึง ความไม่เป็นระบบระเบียบ ขาดทักษะทางสังคม แต่ปัญหาเหล่านี้ไม่เกี่ยวพันต่อสภาพความ บกพร่องทางการเรียนรู้โดยตรง แม้ว่าสภาพความบกพร่องทางการเรียนรู้จะเกิดควบคู่ไปกับ สภาพความบกพร่องทางร่างกายอื่นๆ เช่น การสูญเสียการได้ยิน การสูญเสียสายตา ความบกพร่องทางสติปัญญาหรือความบกพร่องทางร่างกายอื่นๆหรืออิทธิพลจากภายนอก เช่นความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม การสอนที่ไม่ถูกต้อง แต่องค์ประกอบเหล่านี้มิได้เป็นสาเหตุของการเรียนรู้โดยตรง (<http://student.admin.utas.edu.au>. 2001 : 2 ; citing NJCLD. 1994)

สมาคมความบกพร่องทางการเรียนรู้ของแคนาดา (Learning Disabilities Association of Canada : LDAC) ให้นิยามความบกพร่องทางการเรียนรู้แห่งชาติ ไว้ว่า

ความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นการกล่าวถึงความบกพร่องที่หลากหลาย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ การจัดการ ความทรงจำ ความเข้าใจหรือการใช้ข้อมูล ทางภาษาทั้งที่เป็นภาษาพูดและไม่ใช้ภาษาพูด ความบกพร่องเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้

ในเด็กแต่ละคน ซึ่งจะแสดงออกมาอย่างน้อยก็เป็นเรื่องทางความสามารถในด้านการคิด และ หรือ การให้เหตุผล

ความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีผลมาจากความบกพร่องในหนึ่งหรือหลาย กระบวนการที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับรับรู้ การคิด การจำหรือการเรียนรู้ สิ่งเหล่านี้รวมถึง กระบวนการทางภาษา กระบวนการทางเสียงของภาษา กระบวนการทางการเห็น กระบวนการ ทางความเร็ว ความจำ ความสนใจ และบทบาททางการบริหารจัดการ อาทิ การวางแผนและ การตัดสินใจ

ความบกพร่องทางการเรียนรู้แบ่งระดับตามความรุนแรงและอาจส่งผลกระทบต่อ การเรียนรู้อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง หรือมากกว่าในสิ่งต่อไปนี้

- ภาษาพูด (oral language) เช่น การฟัง การพูด ความเข้าใจ
- การอ่าน (reading) เช่น การถอดคำ ความรู้เรื่องหน่วยเสียง การจำคำ ความเข้าใจ
- ภาษาเขียน (written language) เช่น การสะกดคำ และการเขียน
- คณิตศาสตร์ (mathematics) เช่น การคิดคำนวณ การแก้ปัญหา

ความบกพร่องทางการเรียนรู้ อาจรวมถึงความยุ่งยากในด้านทักษะการจัดการ การรับรู้ทางสังคม การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและการรู้จักให้

ความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นความบกพร่องที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต ซึ่งอาจ เปลี่ยนแปลงได้ทุกช่วงเวลาชีวิตของแต่ละคนได้เช่นกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างความต้องการของสิ่งแวดล้อมกับจุดเด่น และความต้องการของแต่ละคน

(www.ldac-taac.ca. 2002 : 1)

จากนิยามต่างๆที่กล่าวมาข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า ถ้ากล่าวถึงเด็กที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ มักหมายถึง เด็กที่มีปัญหาทางด้านภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน รวมทั้งความเข้าใจในการใช้ภาษาและความสามารถด้านการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ ซึ่งอาจจะมีความบกพร่องเพียงด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านผสมผสานกัน อันเนื่องมาจาก สาเหตุหลากหลายซึ่งยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจน แต่สติปัญญาของเด็กเหล่านี้ มิได้ด้อยไปกว่า เด็กอื่น เพียงแต่มีการเรียนรู้ที่แตกต่างและยุ่งยากกว่าคนอื่น เด็กเหล่านี้สามารถเรียนรู้ได้ ถ้าได้รับการช่วยเหลือที่ถูกต้องและเหมาะสม

2. สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้

ศรียา นิยมธรรม (2541 : 23 - 25) ได้กล่าวถึง สาเหตุของปัญหาทางการเรียนรู้ไว้ว่า ปัจจุบันยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจนว่า อะไรคือสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง ยังคงเป็นเพียงความเชื่อ และมีการนำเสนอแนวคิดที่หลากหลาย โดยอาศัยผลงานวิจัยเป็นสำคัญ ซึ่งพอประมวลได้ดังนี้

1. เกิดจากการที่สมองถูกทำลายที่มีมาก่อนทารกจะเกิด ซึ่งอาจเป็นผลจากการติดเชื้อหรือเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่หรือการใช้ยาบางชนิดขณะตั้งครรภ์ นอกจากนี้อาจเกิดได้ในระยะที่ทารกกำลังคลอด เนื่องจากคลอดยากใช้เวลาในการคลอดนานหรือจากการที่ทารกขาดออกซิเจน (Anoxia)

2. เกิดจากการทำงานของสมองบกพร่องหรือไม่ได้ทำหน้าที่ตามที่ควร จึงทำให้สมองรับข้อมูลได้ช้าหรือผิดปกติไป ส่งผลให้มีพัฒนาการล่าช้าจนเกิดผลกระทบต่อการเรียนรู้

3. เป็นเรื่องทางพันธุกรรมที่ส่งผลต่อการทำงานของสมอง

4. เกิดจากความผิดปกติขององค์ประกอบทางชีวเคมีในร่างกายของบุคคล

เบญจพร ปัญญา ยง (2543 : 13) กล่าวว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ น่าจะมีสาเหตุมาจากสมองทำงานผิดปกติ ดังนี้

1. พยาธิสภาพทางสมอง การศึกษาเด็กที่มีบาดแผลทางสมอง เช่น คลอดก่อนกำหนด ตัวเหลืองหลังคลอด ฯลฯ แต่มีสติปัญญาปกติ พบว่ามีปัญหาการอ่านร่วมด้วย

2. ความผิดปกติของสมองซีกซ้าย โดยปกติสมองซีกซ้ายจะควบคุมการแสดงออกทางด้านภาษา และสมองซีกซ้ายจะมีขนาดโตกว่าซีกขวา แต่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สมองซีกซ้ายและซีกขวามีขนาดเท่ากันและมีความผิดปกติอื่นๆที่สมองซีกซ้ายด้วย

3. ความผิดปกติของคลื่นสมอง เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จะมีคลื่นอัลฟาที่สมองซีกซ้ายมากกว่าเด็กปกติ

4. กรรมพันธุ์ เด็กที่มีปัญหาการอ่านบางรายมีความผิดปกติของโครโมโซมคู่ที่ 15 และสมาชิกของครอบครัวเคยเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยที่พ่อแม่มักเล่าว่าเมื่อตอนเด็กๆตนเคยมีลักษณะคล้ายๆ กัน

5. พัฒนาการล่าช้า เดิมเชื่อว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีผลจากพัฒนาการล่าช้า แต่ปัจจุบันไม่เชื่อเช่นนั้นเพราะเมื่อโตขึ้นเด็กไม่ได้หายจากโรคนี้

ผดุง อารยะวิญญู (ม.ป.ป. : 7-8) ได้จำแนกสาเหตุความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. การได้รับบาดเจ็บทางสมอง

บุคลากรทางการแพทย์ ที่ศึกษาเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ในหลายประเทศ มีความเชื่อว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กเหล่านี้ไม่สามารถเรียนรู้ได้ดีนั้น เนื่องมาจากการได้รับบาดเจ็บทางสมอง (brain damage) อาจจะเป็นการได้รับบาดเจ็บก่อนคลอด ระหว่างคลอดหรือหลังคลอดก็ได้ การบาดเจ็บนี้ทำให้ระบบประสาทส่วนกลางไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ อย่างไรก็ตามการได้รับบาดเจ็บอาจไม่รุนแรงนัก (minimal brain dysfunction) สมองและระบบประสาทส่วนกลางยังทำงานได้ดีเป็นส่วนมาก มีบางส่วนเท่านั้นที่บกพร่องไปบ้าง ทำให้เด็กมีปัญหา

ในการรับรู้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของเด็ก แต่ปัญหานี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับทั้งหมดเพราะเด็กบางรายอาจเป็นกรณียกเว้นได้

2. กรรมพันธุ์

งานวิจัยเป็นจำนวนมากระบุตรงกันว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้บางอย่างสามารถถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ได้ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาเป็นรายกรณีพบว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้บางคน อาจมีพี่น้องที่เกิดจากท้องเดียวกัน มีปัญหาทางการเรียนรู้เช่นกัน หรืออาจมีพ่อแม่ พี่น้องหรือญาติใกล้ชิดมีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการอ่าน การเขียนและการเข้าใจภาษา

มีรายงานการวิจัยที่น่าเชื่อถือได้ว่า เด็กฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน (identical twin) เมื่อพบว่าฝาแฝดคนหนึ่งมีปัญหาในการอ่าน ฝาแฝดอีกคนหนึ่งมักมีปัญหาในการอ่านด้วย แต่ปัญหานี้ไม่พบบ่อยนักสำหรับฝาแฝดที่มาจากไข่คนละใบ (fraternal twins) จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ปัญหาทางการเรียนรู้อาจสืบทอดทางกรรมพันธุ์ได้

3. สิ่งแวดล้อม

สาเหตุทางสภาพแวดล้อมในที่นี้ หมายถึง สาเหตุอื่นๆที่ไม่ใช่การได้รับบาดเจ็บทางสมองและกรรมพันธุ์ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กภายหลังการคลอด เมื่อเด็กเติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง เช่น การที่เด็กมีพัฒนาการทางร่างกายล่าช้าด้วยสาเหตุบางประการ การที่ร่างกายได้รับสารบางประการ อันเนื่องจากสภาพมลพิษในสิ่งแวดล้อม การขาดสารอาหารในวัยทารกและวัยเด็ก การสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพของครู ตลอดจนการขาดโอกาสในการศึกษาเป็นต้น แม้ว่าองค์ประกอบทางสภาพแวดล้อมเหล่านี้จะไม่ใช่อสาเหตุที่ก่อให้เกิดความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยตรง แต่องค์ประกอบเหล่านี้อาจทำให้สภาพการเรียนรู้ของเด็กมีความบกพร่องมากขึ้น

แมสโตรเพียร์และสกรักส์ (Mastropieri & Scruggs. 2000 : 79 - 80) กล่าวว่าไว้ว่า ปัจจุบันยังไม่เป็นที่ประจักษ์ ถึงสาเหตุที่แท้จริงของความบกพร่องทางการเรียนรู้ แต่ก็เชื่อกันว่ามีสาเหตุเนื่องมาจากการทำงานของสมอง สมมติฐานซึ่งมีมูลเหตุที่เป็นไปได้ของการเกิดความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้นเนื่องมาจาก 3 ปัจจัยหลัก ดังนี้

1. ปัจจัยทางกายภาพ (Organic factors) ซึ่งรวมถึง การบ่งบอกความแตกต่างในด้านขนาดหรือการทำงานของสมอง ที่อาจจะเนื่องมาจากความแตกต่างที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สมองกำลังพัฒนา ความก้าวหน้าทางการแพทย์ในปัจจุบัน ได้ค้นพบความผิดปกติของสมองโดยใช้วิธีการตรวจคลื่นไฟฟ้าสมอง (EEGs : Electroencephalograms) การตรวจคลื่นแม่เหล็ก (MRIs:Magnetic Resonance Imaging) การถ่ายภาพสมองด้วยเครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ (CAT : Computerized Axial Tomographic Scans) และการตรวจด้วยเครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์แบบพิเศษ (PET : Positron Emission Tomography Scans)

ซึ่งทำให้ทราบถึงพื้นฐานทางระบบประสาทที่ชัดเจน พอที่จะเชื่อมโยงถึงสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้

2. ปัจจัยทางพันธุกรรม (Genetic factors) เด็กที่พ่อแม่มีปัญหาทางการอ่านจะเป็นเด็กที่มีความเสี่ยงสูงต่อการมีปัญหาทางการอ่านเช่นเดียวกัน นอกจากนี้เด็กฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน (identical twins) มีโอกาสที่จะมีความบกพร่องทางการเรียนรู้มากกว่าเด็กฝาแฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ (fraternal twins)

3. ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม (Environmental factors) การขาดอาหาร ขาดสารอาหาร และการได้รับสารพิษ อาทิ แอลกอฮอล์ บุหรี่และโคเคน รวมทั้งภาวะก่อนคลอดหรือหลังคลอดล้วนเป็นสาเหตุของการมีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เช่นเดียวกัน

เฮนลีย์, แรมเซย์และอัลกอสซีน (Henley, Ramsey & Algozzine. 1996 : 125) กล่าวถึงสาเหตุของปัญหาความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า ความผิดปกติทางระบบประสาทเป็นสาเหตุหลักสาเหตุหนึ่งที่มีผลต่อความบกพร่องทางการเรียนรู้เฉพาะอย่าง (Specific learning disability) ซึ่งยังไม่มีเทคโนโลยีใดที่สามารถยืนยันสมมติฐานนี้ ด้วยเหตุนี้นักวิจัยจึงได้จำแนกสาเหตุของความผิดปกตินี้ไว้ 2 กลุ่มด้วยกันคือ ปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม

1. ปัจจัยทางกายภาพ (Organic factors)

มูลเหตุพื้นฐานทางกายภาพเป็นเรื่องของร่างกาย (ปัจจัยภายใน : endogenous) แหล่งกำเนิดทางกายภาพหลายด้านของความพิการทางสมอง อาจมีผลเชื่อมโยงถึงความบกพร่องทางการเรียนรู้และความบกพร่องทางพฤติกรรมได้เช่นเดียวกัน เช่น ความบกพร่องหลังคลอดจากเยื่อหุ้มสมองอักเสบ การอักเสบของสมองและเส้นประสาทส่วนกลางอาจส่งผลต่อความบกพร่องด้านความสนใจ ด้านพฤติกรรมและสติปัญญา โรคหัดหรือไทรอยด์อาจส่งผลต่อความไม่อยู่นิ่ง (Hyperactivity) ความพิการทางสายตาและหูหนวก ภาวะการขาดออกซิเจนสามารถทำให้สมองถูกทำลาย ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้หรือความบกพร่องทางพฤติกรรม นอกจากนี้ ปัจจัยทางพันธุกรรมยังทำให้เกิดความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เช่นเดียวกัน

2. ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม (Environmental factors)

มูลเหตุทางสิ่งแวดล้อม มีผลมาจากสิ่งแวดล้อมเชิงลบหรือปัจจัยทางสังคม ซึ่งได้แก่ การได้รับอาหารไม่เพียงพอ (ขาดอาหาร) หรือความด้อยโอกาสทางการศึกษา (ปัจจัยภายนอก : exogenous) กฎหมายรัฐ (The federal law) ไม่ได้ตระหนักในเรื่องปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมหรือปัจจัยทางเศรษฐกิจ ในฐานะเป็นสาเหตุหลักสำหรับความบกพร่องทางการเรียนรู้ แต่สาเหตุเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อเยาวชนและเป็นสาเหตุของความบกพร่องที่ตามมาในภายหลัง อาทิเด็กที่เกิดในสิ่งแวดล้อมที่ขัดสน พ่อแม่ฐานะยากจนและด้อยการศึกษาขาดความรู้ทางโภชนาการหรือได้รับสารอันตราย (เช่น สารตะกั่วหรือสารปรอท) จะทำให้เด็กมีพัฒนาการ

ล่าช้าหรือสมองถูกทำลาย การขาดความเอาใจใส่ขณะตั้งครุฑ และการรักษาที่ไม่ถูกสุขลักษณะ หลังคลอด (การติดเชื้อ) สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ทั้งสิ้น

จากการศึกษาของนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัยและนักการศึกษาทั้งของไทยและต่างประเทศ พบว่ายังไม่มีบทสรุปที่ชัดเจนถึงสาเหตุของปัญหาอันแท้จริงที่ทำให้เกิดภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ แต่โดยสรุปแล้วต่างมีความเชื่อที่ใกล้เคียงกันว่าน่าจะมาจาก 3 ปัจจัยหลัก คือ ปัจจัยทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมและพันธุกรรม ที่มีบางส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการการทำงานของสมอง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตประจำวันของเด็กที่ประสบกับปัญหาเหล่านี้ ด้วยความพยายามในการศึกษาค้นคว้าถึงสาเหตุที่มีอยู่หลากหลายและมีความสลับซับซ้อนมากมายต่างๆของบุคคลเหล่านี้ เราจะช่วยให้เรามีความเข้าใจดียิ่งขึ้นในเรื่องของความบกพร่องทางการเรียนรู้ และนำมาเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาหาวิธีการช่วยเหลือที่เหมาะสม เพื่อซ่อมเสริมปัญหาความบกพร่องที่มีอยู่ในแต่ละด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ประเภทของความบกพร่องทางการเรียนรู้

ศรียา นิยมธรรม (2542 : 17-20) ได้กล่าวถึง ประเภทของความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่ามีถึง 5 ประเภทดังนี้

1. ความบกพร่องทางการเรียนรู้ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนที่โรงเรียน (School Work L.D)

เด็กกลุ่มนี้จะมีปัญหาในเรื่อง การอ่าน การเขียนหรือเลขคณิต บางคนอาจมีปัญหาด้านเดียว บางคนก็ทุกด้าน แต่เด็กเหล่านี้อาจเก่งในด้านกีฬา ศิลปะและเข้ากับคนได้ง่าย

2. ความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการพูดและการฟัง (Talking and Listening L.D)

เด็กบางคนมีความคิดดี แต่ไม่สามารถหาถ้อยคำที่เหมาะสมมาอธิบายให้คนอื่นเข้าใจได้ เด็กบางคนได้ยินเสียงคำพูดของผู้อื่นชัดเจน แต่ไม่เข้าใจว่าคำพูดนั้นหมายความว่าอย่างไร หลายคนจึงคิดว่าเด็กไม่ได้ฟัง

3. ความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านความตั้งใจ (Pay Attention L.D)

เด็กบางคนมีปัญหาเรื่องการตั้งใจหรือการให้ความสนใจในเรื่องต่างๆ เด็กมีความคิดเกิดขึ้นในหัวพร้อมกันมากมายขณะครูกำลังพูด แต่สิ่งที่ครูพูดทำให้เด็กนึกถึงเรื่องอื่นๆขึ้นมา และเขาก็ยังได้ยินเสียงรบกวนในห้องอีก จึงทำให้ไม่สามารถรวบรวมความคิดมายังสิ่งที่ครูพูดได้ ซึ่งมักจะเรียกเด็กประเภทนี้ว่า เด็กสมาธิสั้น

4. ความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านเคลื่อนไหว (Moving L.D)

เด็กเหล่านี้จะเคลื่อนไหวช้าๆ มีความลำบากในการใช้มือจับดินสอหรือสียีนลายมืออยู่อ่านไม่ค่อยออก จึงมักได้คะแนนต่ำเพราะทำงานสกปรกยุ่งเหยิง

5. ความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านความรู้สึก (Feeling L.D)

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไม่มากนักที่มีปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจถึงความรู้สึกของคนอื่น เด็กที่มีปัญหาเหล่านี้จะไม่เข้าใจกริยาท่าทาง น้ำเสียงหรือคำพูดของผู้อื่นที่แสดงออกถึงความไม่พอใจ ความโกรธ ตีใจ ไม่พอใจและไม่สามารถบอกได้ว่าคนอื่นรู้สึกอย่างไร

คันทันนีย์ ฉัตรคุปต์ (2543 : 25-37) กล่าวอ้างอิงจากหนังสืออ้างอิง DSM IV (The Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders) ซึ่งได้ระบุประเภทของความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่า แบ่งออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. ความบกพร่องทางการอ่าน (Reading Disorder)

ความบกพร่องทางการอ่าน เป็นที่รู้จักในนามของดิสเล็กเซีย (Dyslexia) เป็นความบกพร่องที่พบบ่อยที่สุดและมีผลกระทบต่อนักเรียนในวัยประถมศึกษาประมาณร้อยละ 2 ถึง 8

2. ความบกพร่องทางการเขียน (Disorder of Written Expression)

ความบกพร่องทางการเขียนที่เรียกว่า ดิสกราเฟีย (Dysgraphia) เป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กมีความยากลำบากในการเขียนตัวอักษรหรือเขียนบนพื้นที่ที่กำหนดให้ คนที่มีความบกพร่องทางการเขียน ต้องใช้เวลาและต้องใช้ความพยายามมากกว่าคนอื่นในการที่จะเขียนให้ประณีต แม้ว่าเขาจะใช้เวลาพยายามมากเพียงใดก็ตาม ลายมือของเขาก็อ่านแทบจะไม่ออกเลย

3. ความบกพร่องทางด้านคณิตศาสตร์ (Mathematics Disorder)

การคิดคำนวณเลขเป็นขั้นตอนที่สลับซับซ้อนมาก แม้ว่าจะเป็นกาแก้ปัญหาโจทย์เลขง่ายๆ เช่น 25 หารด้วย 3 เท่านั้นก็ตาม

การคิดคำนวณเลข เกี่ยวข้องกับการตระหนักและจดจำจำนวนและสัญลักษณ์ การจดจำข้อเท็จจริง เช่น การจำสูตรคูณ การเรียงลำดับตัวเลขและยังเกี่ยวข้องกับความเข้าใจความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม เช่น หลักการต่างๆ ภาพของจำนวนและเศษส่วน

สิ่งต่างๆ เหล่านี้ อาจจะเป็นเรื่องยากมากสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการคิดคำนวณเลข ปัญหาเกี่ยวกับจำนวน ความคิดรวบยอดหรือหลักการพื้นฐานคณิตศาสตร์นั้นมีแนวโน้มที่จะปรากฏชัดตั้งแต่ในช่วงต้นๆ ของการเรียน และความบกพร่องที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนสูงๆ ขึ้นไปมักจะเกี่ยวข้องกัปัญหาในการใช้เหตุผลทางคณิตศาสตร์

4. ความบกพร่องที่ไม่สามารถเฉพาะเจาะจง (Learning Disorder Not Otherwise Specified)

DSM IV ยังให้รายการความบกพร่องทางการเรียนรู้ประเภทอื่นอีกที่ไม่เข้ากฎเกณฑ์ของความบกพร่องในการอ่าน เขียน คำนวณ ซึ่งอาจจะหมายถึงความบกพร่องทั้ง 3 ประเภทเกิดร่วมกันหรือความบกพร่องที่ไม่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์มากนัก

เบญจพร ปัญญา (2543 : 4) แบ่งความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็น 4 ประเภท คือ

1. ความบกพร่องทางการเขียนและการสะกดคำ
2. ความบกพร่องทางการอ่าน
3. ความบกพร่องทางการคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์
4. ความบกพร่องหลายๆด้านร่วมกัน

4. ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้แต่ละคนจะมีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง (Henley, Ramsey & Algozzine. 1996 : 133) มีลักษณะหลายรูปแบบที่ทำให้เขาแตกต่างไปจากเด็กคนอื่น ซึ่งเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้แต่ละคนก็มีใช้จะมีลักษณะในทุกอย่าง ที่กล่าวถึง (Mastropieri & Scruggs. 2000 : 80) อาจจะมีเพียงหนึ่งเรื่องหรือมากกว่าตามลักษณะความบกพร่องที่แสดงออก

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 118 -121) ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะตามสภาพปัญหาในด้านต่างๆดังต่อไปนี้

1. ปัญหาในการเรียน เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มักมีปัญหาในการอ่าน การเขียนและคณิตศาสตร์ ในวิชาคณิตศาสตร์เด็กอาจมีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้
 - ขนาด เด็กไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างของขนาดและรูปทรงได้
 - การนับ เด็กอาจนับเลขไม่ได้
 - การใช้เครื่องหมาย เช่น การบวก การลบ คูณและหาร
 - การคำนวณ คำนวณผิด แม้เด็กจะใช้เครื่องหมายถูกต้องก็ตาม
 - ด้านอื่นๆ เด็กมีปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์โดยทั่วไป
2. ปัญหาทางภาษา เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ส่วนมากมีปัญหาในการพูด การใช้ภาษา ซึ่งอาจแบ่งออกได้ดังนี้
 - การอ่าน เด็กอาจอ่านข้ามบรรทัด จับหนังสือเข้าแทบชิดหน้า สั้นศรีษะขณะอ่านหนังสือ ใช้เสียงสูงขณะออกเสียง กัดริมฝีปากขณะอ่านหนังสือ อ่านหนังสือไม่ออก ไม่ยอมอ่านตามที่ครูสั่ง อาจร้องไห้

- การจำคำ อ่านข้ามคำ ใช้คำอื่นแทนคำที่อ่าน อ่านสลับกัน อ่านออกเสียงผิด อ่านคำง่าย ๆ ไม่ได้ อ่านซ้ำ อ่านไม่ออก
- ความเข้าใจ จำเรื่องที่อ่านไม่ได้ ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน จำขั้นตอนของเรื่องที่อ่านไม่ได้ จำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องที่อ่านไม่ได้ จับใจความสำคัญไม่ได้
- ลักษณะอื่นๆ เช่น อ่านทีละคำทีละพยางค์ อ่านด้วยเสียงที่สูง มีปัญหาในการอ่านคำที่มีตั้งแต่ 2 พยางค์ขึ้นไป โดยเด็กมักอ่านทีละพยางค์ จึงไม่สามารถนำพยางค์มารวมกันเป็นคำได้ ไม่เข้าใจความหมายรวมไปถึงการไม่เว้นวรรคในขณะที่อ่าน หรือเว้นวรรคผิด เป็นต้น

3. ความบกพร่องทางการรับรู้

การรับรู้มีความหมายไปถึงการใช้ประสาทสัมผัสเพื่อจำแนก จำและแปลความหมาย เด็กไม่สามารถกระทำดังกล่าวได้ แสดงว่ามีปัญหาในการรับรู้โดยเฉพาะในด้านต่อไปนี้

- การรับรู้ทางสายตา เด็กมีปัญหาในการใช้สายตา เช่น มองเห็นภาพแต่ไม่สามารถอธิบายภาพที่เห็นให้ครูฟังได้
- การจำแนกโดยใช้สายตา เด็กมีปัญหาในการจำแนกภาพโดยใช้สายตา เช่น ไม่สามารถบอกครูได้ว่า ภาพสองภาพแตกต่างกันอย่างไร
- การจำโดยใช้สายตาหมายถึง การมองเห็นวัตถุหรือสิ่งของแล้วจำได้ว่าเป็นอะไรบ้าง เด็กประเภทนี้มีปัญหาในการจำโดยใช้สายตาเพราะจำสิ่งที่เห็นไม่ได้ จำการเรียงลำดับของตัวอักษรไม่ได้ เป็นต้น
- การรับรู้ทางการฟัง เด็กมีปัญหาในการฟัง เด็กได้ยินเสียงแต่บอกไม่ได้ว่าได้ยินเสียงอะไรบ้าง ดังนั้นเด็กอาจมีปัญหาในการปฏิบัติตามคำสั่งของครู
- การจำแนกโดยการฟัง เด็กไม่สามารถแยกความแตกต่างของเสียงที่ได้ยิน โดยเฉพาะเสียงที่คล้ายคลึงกัน เช่น คำว่า กิน นิน ดิน
- การจำโดยการฟัง เด็กที่จำสิ่งที่ได้ยินไม่ได้ ฟังแล้วลืม เช่น ครูอ่านให้ฟัง เด็กได้ยินแล้วอ่านตามได้ ถ้าให้เด็กอ่านเองเด็กอาจอ่านไม่ได้

4. ความผิดปกติในการเคลื่อนไหว

ความผิดปกติในการเคลื่อนไหวอาจจำแนกได้ 3 ลักษณะ คือ

- Hyperactivity เป็นการเคลื่อนไหวที่เกินปกติ เด็กประเภทนี้มักอยู่นิ่งเฉยไม่ได้ เคลื่อนไหวอยู่เสมอและอาจเป็นการเคลื่อนไหวในลักษณะหรือกระทำซ้ำและเป็นการเคลื่อนไหวที่ไม่มีจุดหมาย หากจับให้หนึ่งเด็กอาจเคาะมือเท้าแทนการเดิน
- Hypoactivity เป็นการเคลื่อนไหวที่เชื่องช้าหรือน้อยกว่าปกติ เด็กประเภทนี้ไม่เคลื่อนไหวมากเหมือนเด็กประเภทแรก แต่อาจนั่งอยู่กับที่ได้นาน ๆ โดยไม่ทำอะไรเลย

- Incoordination การควบคุมกล้ามเนื้อไม่ได้ เด็กมีปัญหาในการเดิน เช่น เดินไม่ตรง รับลูกบอลไม่ได้ กระโดดไม่ได้ ตัดกระดาษด้วยกรรไกรไม่ได้ กลัดกระดุมไม่ได้ เป็นต้น เด็กประเภทนี้มีปัญหาทั้งในด้านกล้ามเนื้อใหญ่ เช่น การเดิน และการใช้กล้ามเนื้อเล็ก เช่น การใช้นิ้วมือในการหยิบจับสิ่งของ

5. ปัญหาในด้านอารมณ์และสังคม

เด็กมีปัญหาในการเรียนรู้อาจมีปัญหาทางอารมณ์และสังคมควบคู่กันไปด้วย เด็กประเภทนี้มีความรู้สึกไม่ดีต่อตนเอง ขาดความอดทน มีความวิตกกังวลสูง ปรับตัวไปในทางถดถอยต่อต้านสังคม หลีกเลี่ยงการทำงาน ทำงานช้า เป็นต้น เนื่องจากประสบความล้มเหลวในการเรียนอยู่เสมอ เด็กอาจเป็นคนก้าวร้าวและมีทัศนคติไม่ดีต่อตนเอง พัฒนาการทางอารมณ์อาจช้ากว่าเด็กปกติ เด็กประเภทนี้อาจไม่มีเพื่อนเพราะไม่มีนักเรียนคนใดอยากคบด้วย

6. ปัญหาในการจำ

เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้มีปัญหาในการจำ ทั้งการจำในสิ่งที่ได้ยินและจำจากสิ่งที่มองเห็น ดังนั้นเด็กจึงมีปัญหาในการเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสะกดคำ การทำตามคำสั่ง ตลอดจนสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์

7. ปัญหาในด้านความสนใจ

เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ มีช่วงความสนใจสั้นและขาดสมาธิ ไม่มีสมาธินานพอที่จะเรียนบทเรียนได้

ศรียา นิยมธรรม (2541 : 40-51) ได้กล่าวถึง การจัดกลุ่มลักษณะรวมๆของปัญหาทางการเรียนรู้ไว้ว่า อาจมองได้ใน 4 ด้านใหญ่ๆดังนี้

1. ด้านพุทธิพิสัยหรือการรู้คิด (Cognitive) เช่น การคิดและการแก้ปัญหา

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะมีปัญหาในด้านพุทธิพิสัยหรือการรู้คิด (Cognitive) ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัญหาเฉพาะด้าน เช่น ปัญหาในการอ่าน การคิดคำนวณ หรือในแง่ของวิธีคิดเด็กที่มีปัญหาความยุ่งยากในเรื่องพุทธิพิสัยหรือการรู้คิด (Cognitive Difficulties) จะแสดงความยุ่งยากของปัญหาด้านต่างๆ ในลักษณะพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ดังต่อไปนี้

1.1 การอ่าน (Reading)

ลักษณะพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กที่มีปัญหาทางการอ่าน ที่จัดว่าเป็นของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ได้แก่

- ขมวดคิ้ว นิ้วหน้า เวลาอ่าน
- อ่านหลงบรรทัด
- อ่านสลับคำ อ่านข้ามคำ
- อ่านสลับตัวอักษร

- อ่านซ้ำ อ่านถอยหลัง
- อ่านออกเสียงไม่ชัด
- จับใจความของเรื่องที่อ่านหรือลำดับเรื่องที่อ่านไม่ได้
- จับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้
- เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้

1.2 คณิตศาสตร์ (Maths)

เด็กที่มีปัญหาย่อยยากทางการเรียนรู้ด้านคณิตศาสตร์ ส่วนมากมักมีพฤติกรรมดังนี้

- ทำการบ้านหายบ่อยๆ
- มักทำงานไม่สำเร็จ หรือทำค้างไม่จบหน้า
- มีปัญหาในการอ่านตัวเลขหลายตัว
- มีความยุ่งยากสับสนระหว่างตัวเลขบางตัว เช่น 6 – 9 , 2 - 5 หรือ 17 - 71
- เขียนตัวเลขย้อนหลัง หลังจากเรียนมาหลายปีในโรงเรียน
- นับเลขไม่ได้ บางคนนับย้อนหลังไม่ได้
- ไม่สามารถแยกความแตกต่างของขนาดและรูปทรงได้
- ไม่เข้าใจความเป็นจริงทางคณิตศาสตร์
- ลืมขั้นตอนของการคิดคำนวณ เช่น ผิดหลัก นับผิด ทดผิด ทำผิดวิธี
- ยุ่งยากกับความเป็นจริงบ่อยๆ
- สะเพร่า
- ยกเลิกง่าย ๆ
- โยงความสัมพันธ์ของตัวเลขกับสัญลักษณ์ไม่ค่อยได้
- สับสนในเรื่องพื้นที่ สูตรต่างๆ
- ไม่เข้าใจความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์

1.3 การสะกดคำ (Spelling)

เด็กหลายคนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีปัญหากับเรื่องการสะกดคำ ยิ่งไปกว่านั้น ความไม่คงที่ของแบบแผนการสะกดไม่ว่าในภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย มักทำให้ผู้เรียนสับสน ยุ่งยากได้เสมอและปัญหาแบบนี้มักจะยังคงติดตัวไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ เด็กที่มีปัญหาในการจำคำ ปกติจะมีปัญหาในการสะกดคำ เด็กบางคนสามารถอ่านคำได้ดีแต่สะกดคำไม่ได้ ความยุ่งยากในการสะกดคำมักรวมถึงพฤติกรรมต่อไปนี้

- เรียงลำดับอักษรผิดในคำต่างๆ
- สลับตัวอักษรในคำต่างๆ เช่น สถิติ เป็นสติ
- สะกดผิดในคำพ้องเสียง เช่น กาล การ กานต์ กาญจน์ เป็นต้น
- ละอักษรบางตัว เช่น ปลา เป็น ปา
- เขียนไม่ได้ใจความ หรือเขียนรวน

- เขียนสะกดการันต์ไม่ถูก

1.4 การเขียน (Written Work)

การเขียน ไม่ว่าจะเป็นลายมือหรือการพิมพ์ก็เป็นปัญหาที่แสดงให้เห็นได้ในลักษณะต่อไปนี้

- เขียนไม่ตรงบรรทัด หรือไม่อยู่ในแนวเดียวกัน
- มีความยุ่งยากในการลอกโจทย์ หรือข้อความจากกระดานหรือหนังสือ
- ทำงานเกี่ยวกับการเขียนให้เสร็จได้ช้า
- จำวิธีเขียนอักษรหรือตัวเลขบางตัวไม่ได้
- สับสนกับการเขียนอักษรตัวเล็ก ตัวใหญ่ในภาษาอังกฤษ
- เขียนอักษรกลับด้าน
- เขียนอักษรหรือคำติดกัน
- เขียนโย้ไปโย้มา
- เขียนด้วยลายมือที่อ่านยาก คุณภาพของเส้นไม่ดี
- เขียนตัวอักษรได้ในขนาดและรูปร่างไม่เท่ากัน
- เขียนย้อนหลังแบบที่เห็นในกระจก
- มีปัญหาเรื่องช่องไฟ
- การเว้นวรรค
- สะกดผิด

ปัญหาอื่นๆของเด็กซึ่งมีปัญหาทางการเรียนรู้ มักรวมถึงความจำไม่ดี วอกแวกง่าย และขาดทักษะในการเขียน คือ เขียนไม่ได้ใจความ

1.5 ความจำ (Memory)

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มักไม่รู้ว่าจะจดจำสิ่งต่างๆได้อย่างไร เด็กประเภทนี้มักไม่รู้อะไรคือจุดสำคัญที่จะช่วยให้เขาจำข้อมูลหรือเรื่องราวต่างๆได้ หรือหากบังเอิญจำได้ก็มักไม่สามารถนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

1.6 ความสนใจ (Attention)

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลายคนที่มีปัญหาด้านความสนใจ เด็กเหล่านี้จะใช้เวลา นานกว่าจะสนใจงานที่จะทำ แล้วก็รีบๆทำงานนั้นให้เสร็จๆไป เด็กกลุ่มนี้มักไม่รู้ว่า การมีใจจดจ่อต่อการทำงานนั้นเป็นสิ่งสำคัญ เด็กที่มีความสนใจไม่ดีหลายคน เป็นเพราะเด็กมีพฤติกรรมวอกแวกง่าย จึงไม่มีสมาธิขณะทำงาน (Impulsive Decision Makers)

1.7 การคิดแบบอภิปญาน (Metacognition)

การช่วยเหลือให้เด็กมีความคิดเกี่ยวกับตนเองและการเพิ่มความตระหนักรู้ด้านกระบวนการการเรียนรู้ของตนเองให้มากขึ้น วิธีการนี้ก็คือความสามารถที่ใช้ตรวจสอบความคิด

เกี่ยวกับตนเอง รู้ว่าตนเองจะคิดอย่างไรและตรวจสอบความรู้ของตนเอง วิธีนี้ประกอบด้วย ส่วนสำคัญสองส่วนคือ

1.7.1 รู้ว่าทักษะยุทธศาสตร์อะไรและแหล่งวิทยาการใดที่จำเป็นในการทำงาน อย่างมีประสิทธิภาพ เรื่องนี้ก็หมายถึงความรู้เชิงอภิปญาน (Metacognition Knowledge)

1.7.2 การวางแผน การสะท้อนกลับและการประเมินผลว่างานที่ได้ทำไปแล้ว เป็นอย่างไร (เช่น การอ่าน การสะกดคำ การจำ) สิ่งเหล่านี้ก็คือกระบวนการที่สำคัญยิ่ง ซึ่ง เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการคิด ตัวจักรสำคัญนี้จะทำให้รู้ว่าบุคคลจะเรียนรู้และคิดได้อย่างไร

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มักผิดพลาดในการพัฒนายุทธศาสตร์ในการเรียนรู้ หรือแม้จะรู้ยุทธวิธีก็มักจะเอามาใช้ผิดเวลาหรือไม่ก็ใช้ไม่เป็น หลายคนไม่อาจพัฒนาทักษะ การวางแผน การตรวจสอบพฤติกรรมการเรียนรู้และการคิดได้ เด็กเหล่านี้อาจไม่มีความรู้ดีพอ เกี่ยวกับการจำคำต่างๆ หรืออาจไม่ตระหนักถึงวิธีการที่เขาสามารถเอามาใช้ให้ได้ผลดีขึ้นเมื่อ เอายุทธวิธีเหล่านั้นมาใช้ โชคดีที่ยุทธวิธีต่างๆนั้นสามารถสอนกันได้ และยังช่วยให้เด็กสามารถ พัฒนาการเรียนรู้และการคิดให้ดีขึ้นได้

2. ด้านภาษา (Language) ได้แก่ การพูด การฟัง การเขียน การอ่าน

ปัญหาการเข้าใจภาษาและการแสดงออกทางภาษาเป็นเรื่องที่พบบ่อยๆในเด็กที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้ นักวิจัยบางคนเชื่อว่าปัญหาด้านภาษาเป็นหัวใจสำคัญที่สุด

พัฒนาการทางภาษาและความผิดปกติทางภาษาเป็นเรื่องซับซ้อน ดังนั้นสิ่งที่ควรจำ ก็คือการพิจารณาขั้นตอนพัฒนาการของเด็กเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่ง เด็กปกติหลายคน ได้พัฒนาผ่านขั้นตอนของพัฒนาการทางภาษาที่มีปัญหาได้ในระยะหนึ่ง โดยเฉพาะในเรื่อง การพูดแต่ถ้าปัญหานั้นยังคงดำเนินอย่างต่อเนื่องนานเกินไปจนดูไม่สมวัย เด็กคนนั้นก็ควร ได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษเพื่อช่วยเหลือตามความจำเป็น

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลายคน มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องกฎเกณฑ์และการนำมาใช้ ในสถานการณ์ใหม่ๆ มักสับสนกับการจำแนกเสียง มีปัญหาเกี่ยวกับเสียงสระเดี่ยว เสียง สระประสม ใช้ไวยากรณ์ผิด มีปัญหาในการเรียบเรียงประโยค รวมทั้งการใช้ภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม

3. ด้านกลไกการเคลื่อนไหว (Motor) เช่นการประสานงานกันของอวัยวะต่างๆ ในร่างกาย ปัญหาด้านการเคลื่อนไหว (Motor Problems) ทั้งกล้ามเนื้อเล็ก กล้ามเนื้อใหญ่ และทักษะในการรับรู้ กลไกการเคลื่อนไหวมักเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับปัญหาการเรียนรู้

บางครั้งเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มักมีปัญหาในด้านต่างๆดังนี้

- การประสานสัมพันธ์ของสายตาและกล้ามเนื้อใหญ่ เช่น การยืน เดิน วิ่ง กระโดด โยน -รับสิ่งของ เป็นต้น
- การทรงตัว

- การรู้จักซ้ายขวา
- จังหวะในการเคลื่อนไหว
- ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ
- การขว้าง การกระโดด การก้าวกระโดด การทรงตัว
- การวาด การเขียน
- การใช้กรรไกร
- การลอกรูปตามแบบ
- การประสานสัมพันธ์ของสายตาและกล้ามเนื้อเล็ก เช่น การร้อยลูกปัด

การผูกเชือกรองเท้า การหยิบจับสิ่งของ การระบายสีให้อยู่ในกรอบ

4. ด้านสังคม (Social) เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อนๆ

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลายคน ที่มีปัญหาเกี่ยวข้องกับเรื่องสัมพันธภาพทางสังคม ปัญหาการปรับตัวด้านสังคมเป็นเรื่องที่พบได้บ่อยมากในเด็กกลุ่มนี้ นอกจากนั้น ผลการประเมินจากเพื่อนๆครูและผู้ปกครองก็มีความคงที่และสอดคล้องกันว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้นั้นมีพฤติกรรมทางสังคมไม่ดีเท่าเด็กทั่วไป ปัญหาทำนองนี้ดูจะยืดเยื้อไปจนถึงวัยที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่

ผลการวิจัยได้ชี้ให้เห็นว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้นักมีปัญหาต่างๆดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ไม่จำเป็นว่าพฤติกรรมเหล่านี้จะมีในเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ทุกเรื่องทุกคน

- ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ชอบพึ่งพาผู้อื่น
- มีความนับถือตัวเองต่ำ
- มีความคิดเกี่ยวกับตนเองในเชิงลบ โดยเฉพาะกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทางโรงเรียน
- มีแรงจูงใจไม่ดี มักทำงานไม่เสร็จ ไม่ส่งงานตามเวลา
- ขาดความรับผิดชอบ
- ทำงานด้วยตนเองไม่ค่อยได้
- วอกแวก หันเหความสนใจได้ง่าย สมาธิสั้น
- อยู่ไม่สุข อยู่เฉยๆ ไม่ได้
- หุนหันพลันแล่น ขาดการยั้งคิด
- ถดถอย
- ไม่คงที่
- ต่อต้านสังคม
- ทำงานกับเพื่อนร่วมกลุ่มไม่ค่อยได้ มีปัญหาเกี่ยวกับการยอมรับจากเพื่อน
- มักมีปัญหากับผู้ปกครอง

เบญจพร ปัญญา ยง (2543 : 5-9) กล่าวถึง ลักษณะที่แสดงออกของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้แต่ละประเภท ไว้ดังนี้

1. ลักษณะเด็กที่มีความบกพร่องด้านการเขียนและการสะกดคำ

- การเขียนพยัญชนะ เด็กจะลากเส้นวนๆ ไม่รู้ว่าจะมีหัวเข้าในหรือออกนอก ขีดวนๆ ซ้ำๆ
- เรียงลำดับอักษรผิด เช่น สดติ เป็นสติ
- เขียนพยัญชนะหรือตัวเลขสลับกัน เช่น ม-น ภ-ถ ด-ค b-d p-q 6-9
- เขียนพยัญชนะ ก-ฮ ไม่ได้ แต่บอกให้เขียนเป็นตัวๆ ได้
- เขียนพยัญชนะกลับกัน คล้ายมองจากกระจกเงา
- เขียนคำตามตัวสะกด เช่น บอริการ (บริการ)
- สะกดผิด โดยเฉพาะคำพ้องเสียง คำสะกดแม่เดียวกัน ตัวการันต์ เช่น อันตลาย (อันตราย) บดบาด (บทบาท) ด้วยทาน (ตรวจทาน) แพด (แพทย์) เป็นต้น
- เขียนหนังสือ ลอกใจย้จากกระดานซ้ำเพราะกลัวสะกดผิด
- เขียนไม่ตรงบรรทัด เขียนคำหรือเหนือเส้น ขนาดตัวอักษรไม่เท่ากัน ไม่เว้นขอบ ไม่เว้นช่องไฟ
- จับดินสอหรือจับปากกาแน่นมาก
- ลบบ่อยๆ เขียนทับคำเดิมหลายครั้ง เขียนหนังสือตัวโต

2. ลักษณะเด็กที่มีความบกพร่องทางการอ่าน

- อ่านช้า มีความยากลำบากในการอ่าน เช่น อ่านคำต่อคำ จะต้องสะกดคำจึงจะอ่านได้
- อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน
- ไม่ระมัดระวังในการอ่าน จะเดาคำจากอักษรตัวแรก เช่น บาท เป็น บท ฯลฯ
- อ่านข้าม อ่านเพิ่มคำ อ่านผิดประโยคหรือผิดตำแหน่ง
- อ่านโดยไม่เน้นคำ หรือเน้นข้อความบางตอน
- จำคำศัพท์ได้จำกัด พยายามอธิบายความหมายของคำที่อ่านไม่ได้
- ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้
- เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้
- จับใจความสำคัญหรือเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านไม่ได้
- ไม่รู้จักเดาคำจากคำหรือประโยคที่อยู่หน้าหรือหลังคำหรือย่อหน้านั้นๆ

3. ความบกพร่องด้านการคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์

- ไม่เข้าใจค่าของตัวเลข (Concept of number) ได้แก่ หลักหน่วย สิบ ร้อย พัน หมื่น...

- นับเลขไปข้างหน้าหรือนับเลขย้อนหลังไม่ได้
- คำนวณ $+$ $-$ $\times$ $\div$ ด้วยการนับนิ้ว
- จำสูตรคูณไม่ได้
- เขียนเลขกลับกัน เช่น 13 เป็น 31 , 3 เป็น Ɛ
- เลขลบ อาจทำผิดโดยเอาตัวเลขจำนวนน้อยลบออกจากจำนวนมาก เช่น
 $25 - 7 = 22$ เด็กจะเอา 5 ลบออกจาก 7 แทน เพราะว่า 5 เป็นเลขจำนวนน้อย
 แทนที่จะดูว่า 5 เป็นตัวแทนของ 15
- ยุ่งยากกับการตีโจทย์ปัญหา หรือการอ่านตัวเลขหลายตัว
- บางคนอาจใช้วิธีท่องจำและเขียนคำตอบได้ แต่เมื่อให้แก้ไขโจทย์ที่ใช้ในชีวิต
 ประจำวันกลับทำไม่ได้ เช่น ไม่สามารถแลก / ทอนสตางค์ได้
- ไม่สามารถทำตามขั้นตอนการคูณ / หารได้ โดยเฉพาะตัวเลขหลายหลัก
- การคำนวณเลขทำจากซ้ายไปขวา แทนที่จะทำจากทางขวาไปซ้าย
- ไม่เข้าใจเรื่องเวลา สอนเรื่องเวลาได้ยาก

4. ปัญหาพฤติกรรมและอารมณ์ที่อาจพบร่วมด้วย

เด็กที่มีปัญหาการอ่าน การเขียน การสะกดคำและการคำนวณ มักรู้สึกหงุดหงิดและ
 รู้สึกด้อยที่ตนเองทำไม่ได้ทัดเทียมเพื่อนๆ ดังนั้นเด็กอาจแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ ดังนี้

- หลีกเลี่ยงการอ่านการเขียน
- ทำสมมุติการบ้านหายบ่อยๆ
- บางคนอาจต่อต้านแบบดื้อเงียบ ไม่ทำตามที่คุณสั่งหรือปฏิเสธโดยตรง ทำให้ดูเป็น
 เด็กเกียจคร้าน
- ไม่มีสมาธิในการเรียน ทำงานช้า ทำงานไม่เสร็จในชั้นเรียน
- ทำงานสะเพร่า
- ความจำไม่ดี เรียนได้หน้าลืมหลัง
- ออดอ้อนแบบเด็กๆ โดยเฉพาะกรณีที่พี่น้องเล็ก
- กลัวครูดุ กลัวเพื่อนล้อว่า “อ่านหนังสือช้า”
- กล่าวโทษว่าครูสอนไม่ดี เพื่อนแกล้ง
- รู้สึกเบื่อหน่าย ท้อแท้
- รู้สึกว่าตนเอง “ไม่เก่ง” “รู้สึกด้อย” และไม่มั่นใจในตนเอง มักตอบคำถามว่า
 “ทำไม่ได้” “ไม่รู้ไม่ทราบ”
- ทำตัวเป็นตัวตลกในห้องเรียนเพื่อกลบเกลื่อน
- อารมณ์ขึ้นๆ ลงๆ หงุดหงิดง่าย ไม่อดทน
- ก้าวร้าวกับเพื่อน พี่น้อง ครู หรือพ่อแม่ (ที่จู้จี้จั่วจ๊ะ)

- ไม่ลึกซึ้งในความหมายของคำและความรู้สึกที่ผู้เขียนสื่อต่อผู้อ่าน
- ไม่รู้สึกซาบซึ้งในคำพูดตลก “โจ๊ก”

แมสโตรเพียร์และสกรักส์ (Mastropieri & Scruggs. 2000 : 80-83) ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ลักษณะด้านภาษาและความสามารถในการอ่านและการเขียน (Language and Literacy)

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มักประสบกับปัญหายากทั้งทางการพูดและการรับรู้อาสา ปัญหาที่มักพบบ่อยในเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีดังนี้

- การจำแนกความแตกต่างระหว่างเสียง (เช่น ออกเสียง “cat” แทน “cap”)
- ไม่เข้าใจไวยากรณ์
- ความเข้าใจในความละเอียดอ่อนของภาษา
- ความสามารถในการหาคำหรือนำคำที่เหมาะสมมาใช้

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ส่วนมากจะมีปัญหาด้านการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ เช่น Dyslexia เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จะขาดความตระหนักรู้ในเรื่องของหน่วยเสียง (Phonemic Awareness) ปัญหาในการอ่านจะส่งผลให้เด็กไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ การถอดเสียงตัวอักษรในภาษาและการนำการถอดเสียงไปปรับใช้ให้ประสบความสำเร็จในการอ่าน (decoding) เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้แต่ละคนจะใช้เวลาในการออกเสียงนานและช้า (บางคนจะอ่านได้ประมาณ 6 หรือ 7 คำต่อหน้าที่เท่านั้น) ไม่มีนิสัยรักการอ่านเพื่อความบันเทิงและขาดยุทธศาสตร์การอ่านที่คล่องแคล่ว เด็กเหล่านี้จึงต้องการเครื่องมือที่จะช่วยในการอ่าน เช่น คำในบริบทหรือรูปภาพ เพื่อทดแทนการขาดทักษะในการอ่านคำ เด็กที่มีปัญหาด้านความตระหนักรู้ในเรื่องของหน่วยเสียงมักจะมีปัญหาด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วย

ปัญหาความสามารถในการอ่านและการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จะรวมถึงปัญหาด้านการคัดลายมือ (handwriting) การสะกดคำ (spelling) และการเขียนเรียงความ (written composition)

2. ลักษณะด้านคณิตศาสตร์ (Mathematics)

ประมาณ 2 ใน 3 ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จะมีปัญหาทางคณิตศาสตร์ เด็กอาจจะแสดงความยุ่งยากในการเรียนรู้ด้านข้อเท็จจริงทางคณิตศาสตร์ กฎเกณฑ์วิธีทำหรือความคิดรวบยอดและคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน เช่น การจัดการการเงิน (managing money)

3. ลักษณะด้านความสนใจและความจำ (Attention and Memory)

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จะประสบปัญหาด้านความสนใจในการทำงานที่คงทน บางคนจะมีปัญหาด้านสมาธิสั้นและการไม่อยู่นิ่ง บางคนมีปัญหาด้านสมาธิสั้นโดยไม่ชน

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จะบกพร่องทั้งในด้านความจำระยะสั้น ระยะยาว และความจำข้อมูลทางภาษา (Semantic memory) เด็กที่มีปัญหาด้านความจำเหล่านี้ มักจะประสบปัญหาในโรงเรียนเป็นอย่างมากเพราะเนื้อหาการสอนในโรงเรียน มักจะเป็นคำศัพท์ใหม่ๆที่เด็กจะต้องจดจำเพื่อนำไปใช้ในการสอบ ปัญหาด้านความจำ อาจเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จทางการเรียนได้ หากเด็กไม่ได้รับการชดเชยด้วยวิธีการเพิ่มความจำที่มีประสิทธิภาพ

สแวนชัน, คูนีและโอ โซเนสซี (Mastropieri & Scruggs. 2000 : 82 ; citing Swanson, Cooney & O'Shaughnessy. 1998.) อธิบายว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จะมีปัญหาความจำด้านการงาน (ความสามารถในการจัดการข้อมูลของสมองในด้านความจำระยะสั้น) ซึ่งอาจเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลต่อกระบวนการความรู้ความจำในระดับที่สูงขึ้น เช่น ความเข้าใจในการอ่าน

1. ลักษณะด้านการคิดและการให้เหตุผล (Thinking and Reasoning)

เป็นที่ประจักษ์กันโดยทั่วไปว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้แต่ละคนจะมีปัญหาด้านการคิดและการให้เหตุผลโดยเฉพาะเหตุผลที่เป็นนามธรรม เด็กแต่ละคนจะใช้เวลานานในการเรียนรู้งานหรือข้อมูลใหม่ๆรวมทั้งความยุ่งยากในการคิดด้านการจัดการ การสรุปความเคร่งเครียดในการคิดที่มากเกินไป และการขาดวิธีที่มีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหา สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทั้งสิ้น

2. ลักษณะด้านความสามารถในการคิดแบบอภิปญาน รวมทั้งทักษะการเรียนรู้ ยุทธศาสตร์การเรียนรู้และการจัดการ (Metacognitive Abilities, including Study Skills, Learning Strategies, and Organizational Strategies)

การคิดแบบอภิปญานเป็นการรับรู้เกี่ยวกับความเข้าใจและการเรียนรู้ตนเอง เด็กที่มีทักษะการพัฒนาความคิดแบบอภิปญานที่ดีจะรู้ว่าเรียนอย่างไรจึงจะมีประสิทธิภาพ รู้จักตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง (Self-monitoring) วางแผนและจัดการเวลาของตนเองได้อย่างชาญฉลาด เด็กที่คุ้นเคยกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ จะช่วยให้เขาได้เรียนรู้และจำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรู้จักใช้ยุทธศาสตร์ในการสร้างกฎเกณฑ์เพื่อกำกับตนเอง (Self-regulation) ซึ่งตรงกันข้ามกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เด็กเหล่านี้จะขาดทักษะในการคิดแบบอภิปญานที่จำเป็นในการนำไปสู่ความสำเร็จ เขาจะไม่รู้จักการจัดการและขาดความเข้าใจในการทำงานว่าจะทำอะไรหรือทำอย่างไร

3. ลักษณะด้านบทบาททางสังคมและอารมณ์ (Social-Emotional Functioning)

ราวๆเศษหนึ่งส่วนสามถึงครึ่งหนึ่งของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จะมีปัญหาด้านอารมณ์และสังคม ปัญหาด้านอารมณ์และสังคมรวมถึงปัญหาด้านทักษะสังคม ความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ ความตระหนักรู้และการรับรู้ในตนเองต่ำ ความคิดรวบยอดในตนเองต่ำ ไม่ค่อยมีความเชื่อมั่นในตนเอง ความกังวลหรือความกดดัน เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จึงถูกชักจูงได้ง่าย

4. ลักษณะด้านการสรุปและการนำไปใช้ (Generalization and Application)

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้บางคน อาจจะจำเนื้อหาที่เรียนโดยวิธีการจัดการศึกษาพิเศษได้ แต่ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียนปกติหรือนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ เช่น เด็กไม่สามารถบอกเพื่อนๆ 4 คนได้ว่าจะต้องจ่ายเงินค่าพิชชาคนละเท่าไร ทั้งๆที่เขาได้เรียนวิธีการหารเบื้องต้นในชั้นเรียนไปแล้ว ในด้านปัญหาการสรุปความพบได้แม้ในเด็กปกติ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้นต้องการการขยายความเพิ่มขั้น การศึกษาพิเศษจึงพยายามสร้างวิธีฝึกการสรุปความที่หลากหลาย บรรจุเข้าไปในโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้เด็กเหล่านี้รู้จักนำสิ่งที่เรียนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้

เฮนลีย์, แรมเซย์และอัลกอสซีน (Henley, Ramsey & Algozzine. 1996 : 133-141) แบ่งลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ 6 ด้านดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการรับรู้ (Cognitive Abilities)
2. ทักษะด้านกระบวนการ (Processing Skills)
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement)
4. พัฒนาการทางการสื่อสาร (Communication Development)
5. ทักษะทางการรับรู้และการเคลื่อนไหว (Perceptual-motor Skills)
6. ทักษะการปรับตัวทางสังคม (Social-adaptive Skills)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การศึกษาถึงประเภทและลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในแต่ละด้านด้วยความละเอียดถี่ถ้วนนั้น มีความสำคัญที่ทำให้เราได้เข้าใจถึงพฤติกรรมของเด็กเหล่านี้ อันจะนำไปสู่การคัดแยกที่แม่นยำถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เพราะในแต่ละลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงออก ล้วนเป็นสัญญาณเริ่มต้นที่สามารถบ่งบอกถึงปัญหาของเด็กได้ทั้งสิ้น

✓ 5. การคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

การคัดแยก (Identification) เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการจัดการศึกษาพิเศษ เป็นการจัดประเภทเด็กเพื่อเข้ารับการช่วยเหลือได้ตรงกับความต้องการ การคัดแยกอาจจะทำได้หลายวิธี คือ การคัดแยกแบบไม่เป็นทางการและการคัดแยกแบบเป็นทางการ

1. การคัดแยกแบบไม่เป็นทางการ (Informal Identification) เป็นการคัดแยกโดยใช้วิธี

1.1 สังเกตพฤติกรรมของเด็กอย่างเป็นระบบ ทั้งด้านการเรียนและพฤติกรรมทั่วไป

1.2 การบันทึกพฤติกรรมในการเรียนของเด็กว่าเด็กมีปัญหาในการเรียนอย่างไร

ในการสังเกตและบันทึกพฤติกรรม ควรใช้ผู้สังเกตประมาณ 2-3 คน ซึ่งอาจเป็นครูประจำชั้นหรือครูประจำวิชาต่างๆ เพื่อให้เห็นปัญหาชัดเจน

2. การคัดแยกแบบเป็นทางการ (Formal Identification) เป็นการคัดแยกโดยใช้

แบบทดสอบหรือแบบคัดแยกที่เชื่อถือได้ ในประเทศไทยเครื่องมือคัดแยกที่นิยมใช้ คือ แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ซึ่งพัฒนาขึ้นโดย ศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม และแบบสำรวจปัญหาในการเรียน ซึ่งพัฒนาโดย ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู แห่งภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ผดุง อารยะวิญญู. ม.ป.ป : 35-46)

ศรียา นิยมธรรม (2541 : 36-39) กล่าวว่า ทางเลือกในการคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีอยู่หลายทาง ไม่มีวิธีใดที่ง่ายในการคัดแยก ทุกวิธีจะมีข้อจำกัดหรืออาจมีข้อชวนสงสัยและยังไม่มีทางเลือกใดที่เป็นกระบวนการซึ่งยอมรับกันทั่วไป ศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม ได้สรุปรายละเอียดของวิธีการต่างๆที่เป็นทางเลือกในการคัดแยกไว้ดังนี้

ทางเลือกที่ 1

วิธีดูความแตกต่าง (The Discrepancy Method) จะพิจารณาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับระดับสติปัญญาของเด็ก

ทางเลือกที่ 2

วิธีคำนึงถึงความสามารถเฉพาะทาง (The Specific Abilities Method) จะพิจารณาจากเด็กที่มีสติปัญญาปกติหรือดีกว่าปกติแต่มีปัญหาในการเรียน หรือมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาในการเรียนรู้ที่ดูจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตวิทยา ซึ่งถูกระบุว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ทางเลือกที่ 3

วิธีคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (The Intraindividual Differences Method) จะสังเกตความแตกต่างในแต่ละวิชา เด็กจะไม่มีปัญหาในหลายๆด้าน หรือไม่มีปัญหาเป็น

ส่วนใหญ่ แต่จะมีความยุ่งยาก สับสนเฉพาะบางเรื่องหรือบางด้านเท่านั้น เช่น ด้านการอ่าน ด้านคิดคำนวณ ด้านสะกดคำ เรื่องความทรงจำ การสับสนเกี่ยวกับเรื่องเวลา หรือยุ่งยากกับการจัดระเบียบสิ่งของต่างๆ

ทางเลือกที่ 4

วิธีหาจุดตัดของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำ (The Low Achievement Cut-Off Method)

เด็กทุกคนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำในระดับหนึ่งของวิชาใดก็ตาม อาจได้รับความช่วยเหลือโดยไม่คำนึงถึงสาเหตุว่าทำไมจึงมีผลสัมฤทธิ์ต่ำ เช่น อาจกำหนดจุดของผลสัมฤทธิ์ต่ำที่ 10 % คนใดที่ได้คะแนนต่ำใน 10% ก็จะถูกระบุว่าเป็นผู้ที่ต้องได้รับการช่วยเหลือ

นักการศึกษาบางท่านกล่าวว่า เมื่อบุคคลมีปัญหาทางการเรียนรู้ นั้นหมายถึงเขาหรือเธอผู้นั้นมีการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากบุคคลอื่นและการเรียนรู้ของเขาก็จะมีความยุ่งยากมากกว่าการเรียนรู้ของบุคคลอื่น สภาพเช่นนี้สามารถส่งผลกระทบได้กับทุกคนโดยไม่คำนึงถึงอายุ เชื้อชาติหรือเพศ ดังนั้นการจะพิจารณาว่าบุคคลเหล่านั้นมีปัญหาทางการเรียนรู้หรือไม่ นักการศึกษาได้ใช้เกณฑ์ในการวินิจฉัย 4 เกณฑ์ด้วยกันดังนี้

1. ความสามารถในการรับรู้โดยรวมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ความสามารถในที่นี้ประเมินโดยใช้แบบทดสอบทางสติปัญญา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงการแสดงออกทางด้านวิชาการ เช่น การอ่าน การสะกดคำ หรือด้านคณิตศาสตร์

2. ความบกพร่องด้านกระบวนการ สมองจะต้องดำเนินการจัดการเกี่ยวกับข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับจากประสาทสัมผัส (เช่นการได้ยินและการมองเห็น) ซึ่งบางครั้งความสามารถในการรับรู้ข้อมูลบางด้านของบุคคลเหล่านั้นบกพร่อง จึงทำให้เขามีปัญหาทางการเรียนรู้ อาทิคนที่ด้อยด้านความจำจากการมองเห็น จะประสบความยุ่งยากในการจดจำสิ่งที่เขาเห็น เช่นเดียวกับคนที่มีความบกพร่องด้านการรับรู้เสียงที่ได้ยิน เขาก็จะมีความลำบากในการแยกแยะข้อแตกต่างของเสียงที่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น เสียง "ฟ" และ "ส"

3. ความบกพร่องทางด้านกระบวนการดังกล่าว จะต้องแสดงอย่างแน่ชัดว่า สิ่งนี้ส่งผลโดยตรงต่อการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของเด็กเช่น คงไม่เป็นการเพียงพอถ้าจะกล่าวว่าเด็กที่มีปัญหาด้านกระบวนการมองเห็นและการเคลื่อนไหว เป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ความด้อยทางกระบวนการมองเห็นและการเคลื่อนไหวนั้น จะต้องส่งผลกระทบทางลบต่อการแสดงออกทางด้านวิชาการ ด้านการเขียน เช่นเดียวกับผู้ที่มีความยุ่งยากด้านกระบวนการและการจำแนกเสียง อาจจะมีปัญหาในการเรียนรู้ที่จะอ่านโดยใช้วิธี Phonics

4. คะแนนที่ได้มาจากการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำกว่าระดับการทดสอบทางเชาว์ปัญญาของเด็ก ไม่ใช่ปัจจัยเบื้องต้นที่มาจากความบกพร่องทางด้านกระบวนการ

ที่กล่าวมาข้างต้นเพียงอย่างเดียวอาจมีปัจจัยอื่นร่วมด้วย เช่น การได้รับบาดเจ็บทางสมองหรือการเป็นโรคลมชัก ความบกพร่องทางร่างกาย ทางประสาทสัมผัส (การได้ยินและการมองเห็น) ความบกพร่องทางสติปัญญา การขาดแคลนวิธีการสอนที่เหมาะสมหรือความผิดปกติทางร่างกายอย่างรุนแรง ซึ่งนอกเหนือจากการมีปัญหาในการเรียนแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อความภาคภูมิใจในตนเองต่ำและความกังวลใจในการสอบอีกด้วย (<http://www.enteract.com>. 2001 : 1)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การคัดแยกกว่าเด็กเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หรือไม่นั้น นักการศึกษาส่วนมากจะให้ความสำคัญที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสามารถทางสติปัญญาที่ไม่สอดคล้องกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยนำมาพิจารณาร่วมกับปัจจัยอื่น ซึ่งอาจจะมาจากหลากหลายสาเหตุและส่งผลกระทบจนเกิดความบกพร่องที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล จึงจำเป็นต้องใช้เครื่องมือมาช่วยในการวินิจฉัยคัดแยก ที่มีทั้งการคัดแยกที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการค้นหาวิธีช่วยเหลือที่ถูกต้องตรงกับลักษณะความบกพร่องและความต้องการของแต่ละบุคคล

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

บันลือ พฤษะวัน (2532 : 2) จำแนกความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด โดยการผสมเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด การอ่านแบบนี้มุ่งให้สะกดตัวผสมคำ อ่านเป็นคำๆ ไม่สามารถใช้สื่อความโดยการฟังได้ทันที เป็นการอ่านเพื่อการอ่านออก มุ่งให้อ่านหนังสือได้แตกฉานเท่านั้น

การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อสารโดยการอ่าน หรือฟังผู้อื่นอ่านแล้วรู้เรื่องราว เรียกว่า **อ่านได้** ซึ่งมุ่งให้อ่านแล้วรู้เรื่องของสิ่งที่อ่าน

การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่จะถ่ายทอดความหมาย ที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน การอ่านลักษณะนี้เรียกว่า **อ่านเป็น** ผู้อ่านย่อมเข้าใจถึงความรูสึกนึกคิดของผู้เขียน โดยอ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านด้วย

การอ่านเป็นการพัฒนาความคิด โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลายๆด้าน เช่น ใช้การสังเกตจำรูปคำ ใช้สติปัญญาและประสบการณ์เดิมในการแปลความหรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน และนำผลของสิ่งที่ได้จากการอ่านมาเป็นแนวคิด แนวปฏิบัติได้

การอ่านเป็นภาระงานที่สลับซับซ้อน (Mercer. 1992 : 495) เช่นเดียวกับคำกล่าวของวิลแมนว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนและขึ้นอยู่กับภาวะแวดล้อมต่างๆของผู้เรียนด้วย เพราะการอ่านมิใช่ต้องการเพียงการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการรู้ความหมายและการเข้าใจความหรือถ้อยคำจากสัญลักษณ์เหล่านั้นด้วย (วรรณิ โสมประยูร. 2544 : 121 ; อ้างอิงจาก Weillman. 1972.)

บุศรา จิตลำดวน (2538 : 15) กล่าวสรุปความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านคือกระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการความคิดทางสมอง เกิดความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัยความสามารถในการจับใจความสำคัญ ตีความ ขยายความ บอกรายละเอียดของเรื่องและเรียงลำดับคำ รวมทั้งการตีประสบการณ์เดิมมาใช้ในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 121) กล่าวสรุปว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆรับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้นๆไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทำงานที่สลับซับซ้อน อันเกี่ยวเนื่องกับระบบการทำงานของสมองในการแปลสัญลักษณ์ต่างๆที่มองเห็นได้ ออกมาในรูปของการออกเสียงผสมผสานตัวอักษรออกมาเป็นคำหรือประโยค เพื่อเป็นการสื่อความหมายได้เข้าใจรวมทั้งการถ่ายทอดความคิด ความรู้จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน (ผู้รับ) อันแสดงถึงศักยภาพของการอ่านออก อ่านได้ และอ่านเป็น

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ (รักษิโรงเรียน. 2542 : 22) การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้วิชาต่างๆถ้าทักษะในการอ่านดีก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาอื่นดีไปด้วย และยังมีผลต่อบุคลิกภาพและอารมณ์ของผู้อ่านอีกด้วย (สมศรี เพ็ชรยิ้ม. 2537 : 8 ; อ้างอิงจาก ปรียา-ประภัสสร นิยมธรรม. 2519. พิงพิศ อรุณสิทธิ์. 2509. Sterw & Gould. 1965.)

การอ่านจึงเป็นทักษะสำคัญที่จะต้องสอนเพราะการอ่านจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับทักษะต่างๆ ดังนี้

- Skimming เป็นการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (Main idea)
- Scanning เป็นการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะในเรื่องที่อ่าน
- Intensive reading เป็นการอ่านเนื้อหาทั้งหมดอย่างพิถีพิถัน
- Word attack เป็นทักษะที่ใช้ในการทำความเข้าใจกับคำที่ไม่คุ้นเคย ซึ่งเป็นตัวชะลอความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน (www.bbc.co.uk. 2000 : 1)

วรรณ โสมประยูร (2544 : 121-122) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อคนทุกเพศ ทุกวัย และทุกสาขาอาชีพ โดยได้สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ เพราะผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่าน ทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่างๆ เพื่อให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ตนต้องการ

2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ทั้งในด้านการปฏิบัติงานส่วนตัวและอาชีพการงาน

3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้ประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง ฯลฯ

5. การอ่านช่วยให้บุคคลมีความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูด การบรรยาย ฯลฯ นับว่าเป็นการเพิ่มพูนบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง

6. การอ่านเป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่างๆ ในอดีต ช่วยให้ผู้นั้นรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

ทักษะในการอ่าน จึงเป็นทักษะชีวิตที่สำคัญ (อุมาพร ตรังคสมบัติ. 2543 : 99)

3. ประเภทของการอ่าน

การแบ่งประเภทของการอ่านนั้น นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์หลายท่านกล่าวว่า การอ่านมี 2 ประเภทคือการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ บางท่านกล่าวว่า มีประเภทเดียว คือ การอ่านในใจ โดยรวมการอ่านออกเสียงเป็นส่วนหนึ่งของการอ่านในใจ แต่บางท่านก็กล่าวว่า มี 3 ประเภท คือ การอ่านเพื่อบันเทิง การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า และการอ่านเพื่อความเข้าใจ (วรรณ โสมประยูร. 2544 : 125-126)

วรรณ โสมประยูร (2544 : 126) ได้แบ่งประเภทการอ่านจากการวิเคราะห์ตาม ลักษณะกระบวนการอ่านและการจำแนกประเภทการอ่านของนักวิชาการ ด้วยการนำมาสังเคราะห์โดยจัดเป็นหมวดหมู่ประเภทการอ่าน ดังนี้

- แบ่งโดยคำนึงถึงเสียงเป็นหลัก
- แบ่งโดยยึดสื่อที่นำมาใช้อ่าน
- แบ่งโดยพิจารณาวิธีการอ่านเป็นหลัก
- แบ่งโดยมุ่งเน้นที่ความมุ่งหมายในการอ่าน

เถกิงกิจ แก้วเสน่ห์ (2538 : 7-8) แบ่งประเภทการอ่านไว้ 2 ประเภทใหญ่ๆคือการอ่านเงียบหรือการอ่านในใจ (Silent Reading) และการอ่านออกเสียง (Loud Reading)

ทิพวัลย์ มาแสง (2532 : 57) ได้แบ่งการอ่านของนักเรียนออกเป็น 2 อย่างเช่นกัน คือ การอ่านออกเสียง (Oral Reading) และการอ่านในใจ (Silent Reading)

จากการศึกษาพบว่า นักการศึกษาต่างให้ความสำคัญกับการอ่าน 2 ประเภทใหญ่ๆ ตรงกัน คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ ซึ่งผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงการอ่านออกเสียงเป็นประเด็นสำคัญเพื่อให้สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้

4. การอ่านออกเสียง

บันลือ พุกพะวัน (2534 : 129-130) ได้กล่าวถึง ความหมายและประโยชน์ของการอ่านออกเสียงไว้ว่า

การอ่านออกเสียงหมายถึงการใช้การผสมผสานของตัวอักษรออกเสียงหรือโดยการจำรูปคำแล้วอ่านออกมาเป็นประโยค ซึ่งใช้ประโยชน์ได้หลายประการดังนี้

การอ่านออกเสียง เป็นการฝึกอ่านเบื้องต้นที่จะเน้นการจำรูปคำ กวาดสายตาอ่าน หรืออ่านเฉพาะคำโดยการจำรูปคำโดยเฉพาะก็ตาม จำเป็นต้องฝึกอ่านเบื้องต้นเพื่อให้ครูผู้สอน ผู้ปกครองรู้ได้ว่า อ่านผิดหรือถูก จะได้ช่วยเหลือแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่

การอ่านออกเสียง เป็นแนวทางสำคัญที่ใช้หัดอ่านตามบทบาทสมมติ เป็นการสร้างเรื่องราวให้คล้ายความจริงและยังเป็นการฝึกแสดงละครได้ดี

การอ่านออกเสียง เป็นเครื่องมือสำคัญในการตรวจสอบการอ่าน เพื่อหาคำตอบให้รู้แหล่งและรู้ว่าคำตอบที่ถูกอยู่ส่วนใด (Factual Level) ของประโยค นับเป็นการอ่านเพื่อหาคำตอบซึ่งเป็นความเข้าใจเบื้องต้นที่สำคัญมาก

การอ่านออกเสียง ที่สอนอ่านนำและอ่านตามจะช่วยให้เด็กขี้อายได้กล้าแสดงออก ร่วมกับเพื่อน ๆ เพื่อเป็นทางในการแสดงออกเป็นรายบุคคลต่อไป

การอ่านบทร้อยกรองและคำประพันธ์ต่างๆจำเป็นต้องใช้การอ่านออกเสียงให้พร้อมเพรียงกัน ทั้งลงจังหวะสัมผัสและทำนอง

การอ่านออกเสียง ในบางครั้งอาจใช้เพื่อทบทวนการอ่านในใจให้เข้าใจได้ดีขึ้น

การอ่านออกเสียงยังเป็นแนวทางในการฝึกการอ่านเบื้องต้นและใช้ในการอ่านประกาศเชิญชวนของโฆษณาหรือฝ่ายประชาสัมพันธ์ที่ทำหน้าที่สื่อความต่าง ๆ

ทิพวัลย์ มาแสง (2532 : 57) กล่าวถึงการอ่านออกเสียงไว้ว่าการเรียนอ่านของนักเรียนในระยะ 2-3 ปีแรก การฝึกอ่านควรให้อ่านออกเสียงอย่างเพียงพอ เพื่อต้องการความถูกต้อง เพราะการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้อง จะเป็นพื้นฐานและฝึกความคล่องก่อนที่จะอ่านในใจ ซึ่งสอดคล้องกับเอลริจ (Eldredge. 1990 : 69) ที่กล่าวว่า การอ่านออกเสียงมีความสำคัญสำหรับนักเรียนที่ฝึกอ่านระยะต้น ๆ หากนักเรียนได้รับการฝึกอ่านออกเสียงจนสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว นักเรียนก็จะสามารถเข้าใจความหมายในเรื่องที่อ่านได้ โดยไม่ต้องอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงจึงเป็นเสมือนบันไดขั้นต้นที่จะนำนักเรียนไปสู่การอ่านเพื่อความเข้าใจความหมาย ดังนั้นในการฝึกอ่านออกเสียงครูผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญกับสิ่งต่อไปนี้

1. อ่านให้ถูกต้อง ในที่นี้หมายถึง ถูกต้องตามอักขรวิธีและถูกต้องตามความนิยม
2. อ่านให้ชัดเจน หมายถึง ชัดเจนตามเสียง สระ พยัญชนะและวรรณยุกต์
3. อ่านให้คล่อง ได้แก่ การอ่านให้ถูกต้องและชัดเจนตามอักขรวิธี ไม่สะดุด

(กาญจนา วิชญาปกรณ. 2534 : 31-33)

5. การประเมินการอ่านออกเสียง

ฮอยและเกรก (Hoy & Gregg. 1994 : 325) กล่าวถึงการประเมินการอ่านไว้ว่า การประเมินนั้น เริ่มต้นที่การสร้างแบบประเมิน ครูจะเป็นผู้เลือกบทอ่านระยะเริ่มต้นจากหนังสือการอ่านพื้นฐาน โดยแต่ละเรื่องจะมีภาษาและคำศัพท์ซึ่งอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ อีแวนส์, อีแวนส์และเมอร์เซอร์ (Hoy & Gregg. 1994 : 332 ; citing Evans, Evans & Mercer. 1986.) ได้แนะนำการเลือกบทอ่านที่เหมาะสมกับระดับนักเรียนไว้ดังนี้ ระดับก่อนพื้นฐานใช้บทอ่านที่ความยาว 50 คำ ระดับพื้นฐานและระดับป.1 ความยาว 100 คำ และระดับป.2 หรือสูงกว่าใช้ที่ระดับ 200 คำ โดยในการอ่านออกเสียงแต่ละครั้ง ครูจะเป็นผู้บันทึกการอ่านตามรูปแบบการบันทึกคำและบันทึกเสียงการอ่านของนักเรียนลงในแถบบันทึกเสียงเพื่อการวิเคราะห์ที่ถี่ถ้วนอีกครั้งหนึ่ง

แซลเวียและฮิวส์ (Hoy & Gregg. 1994 : 333 ; citing Salvia & Hughes. 1990.) ได้อธิบายชนิดของการวิเคราะห์คำผิดไว้อย่างกว้างๆ 2 รูปแบบคือ การวิเคราะห์แบบวิภาคเฉพาะส่วน (Topological Analysis) ซึ่งเป็นการตรวจสอบว่านักเรียนอ่านได้ถูกต้องอย่างไร และการวิเคราะห์คำผิด (Miscue Analysis) โดยครูจะเป็นผู้บันทึกการอ่านออกเสียงของนักเรียนลงในแถบบันทึกเสียงพร้อมทั้งทำเครื่องหมายรูปแบบการอ่านลงในแถบบันทึก หลังจากนั้นให้นำแถบบันทึกเสียงมาตรวจสอบความถูกต้องของการอ่านอีกครั้งหนึ่ง

ผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงของนักเรียนหลายท่าน ได้แนะนำระบบการบันทึกไว้ดังนี้

รูปแบบการออกเสียง	การบันทึก	ตัวอย่าง
ใช้คำอื่นแทน	เขียนคำที่ออกเสียงแทน	Blond The girl had black hair.
ออกเสียงผิด	เหนือคำที่อ่าน	
	เขียนคำที่ออกเสียงผิดในรูปของการเขียนสะกดคำตามคำที่อ่าน (Phonetic)	Gil The girl had black hair.
	เหนือคำที่อ่าน	
การช่วยเหลือ	หลังจากกรอครูหนึ่ง นักเรียนไม่รู้จักคำที่อ่าน ให้ครูออกเสียงแทนและขีดเส้นใต้คำนั้น	The truck <u>careened</u> around the mountain curve.
อ่านซ้ำ	ลากเส้นหยักใต้คำหรือวลีที่อ่านซ้ำ	The truck <u>careened</u> around the mountain curve.
ลั้งเลที่จะอ่าน	เขียนเครื่องหมาย / หน้าคำที่ลั้งเล	The truck / careened around the mountain curve.
อ่านสลับที่	เขียนเส้นแสดงการอ่านสลับที่ของคำ	 The boy ran slowly.
แก้ไขคำที่อ่านผิดได้ด้วยตนเอง	เขียนคำที่อ่านผิดและเขียนอักษร C เหนือคำที่อ่าน	C Gil The girl had black hair.

(Hoy & Gregg. 1994 : 333 ; citing D'Angelo & Wilson. 1979. Ekwall. 1976, 1981. Swaby. 1984.)

ริกเอ็กและคณะ (Richek, et al. 1996 : 45-47) ได้กล่าวว่าในการวินิจฉัยการอ่านนั้น เราใช้ได้ทั้งแบบทดสอบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ แบบทดสอบที่เป็นทางการนั้นจะเป็นแบบทดสอบที่มีวางจำหน่ายทั่วไปและมีเครื่องมือที่มีการเตรียมที่เป็นทางการซึ่งมีการอ้างอิงจากเกณฑ์ปกติหรือเกณฑ์มาตรฐาน การใช้แบบทดสอบที่อ้างอิงเกณฑ์นั้น เราสามารถเปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนกับคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบทดสอบมาตรฐานได้ โดยปฏิบัติ

ตามกระบวนการของการทดสอบอย่างเคร่งครัดทั้งในการรวมคะแนนและการแปลผล ครูจะปรับหรือเปลี่ยนกระบวนการทดสอบแบบเป็นทางการไม่ได้ และต้องใช้กระบวนการเดียวกันกับเด็กทุกคน ซึ่งแตกต่างจากการวัดประเมินที่ไม่เป็นทางการที่สามารถยืดหยุ่นได้ ครูสามารถปรับใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการ เหมาะสมกับนักเรียน สื่อและสถานการณ์ในห้องเรียนได้ นอกจากนี้ ริคเอ็กและคณะ (Richek, et al. 1996 : 52-54) ยังได้แนะนำการประเมินการอ่านอย่างไม่เป็นทางการไว้ว่า การประเมินการอ่านนั้นครูจะต้องปฏิบัติดังนี้

1. บันทึกการให้สารอ่านออกเสียง

ในขณะที่นักเรียนอ่านออกเสียง ให้ครูบันทึกด้วยการทำเครื่องหมายคำที่อ่านผิดทั้งหมดโดยใช้ระบบการบันทึกมาตรฐาน เพื่อนำมาตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ซึ่งริคเอ็กและคณะ ได้แนะนำระบบการบันทึกอย่างไม่เป็นทางการ ไว้ดังนี้

1. 1 อ่านข้ามคำ : วงกลมคำที่อ่านข้าม

- on the table

1.2 อ่านเพิ่มคำ : เขียนคำที่อ่านเพิ่มเหนือเครื่องหมาย “ ^ ”

- on the ^{big} table

1.3 ใช้คำอื่นแทน ออกเสียงผิด : เขียนคำที่ออกเสียงเหนือคำที่อ่าน

- on the ^{tablet} table

1.4 อ่านสลับที่ : บันทึกเช่นเดียวกับการใช้คำอื่นแทน

1.5 อ่านซ้ำ : เขียนเส้นหยักใต้คำที่อ่าน

- on the table

1.6 อ่านได้ถูกต้องแต่ลั้งเล : เขียน H เหนือคำที่อ่าน

- on the ^H table

1.7 ละเลยเครื่องหมายวรรคตอน : วงกลมเครื่องหมายที่ละเลย

- I saw Mary She was happy.

1.8 แก้ไขคำที่อ่านผิดได้ด้วยตนเอง : เขียนคำที่อ่านผิด,ขีดทับและเขียนอักษร SC เหนือคำที่อ่าน

- on the ^{sc}~~tablet~~ table

2. ให้คะแนน

แม็กเคนน่า (Richek, et al. 1996 : 53 ; citing McKenna. 1983.) กล่าวถึงการให้คะแนนไว้ว่าการอ่านข้ามคำ เพิ่มคำ ใช้คำอื่นแทนและอ่านสลับที่ให้เป็นการอ่านผิดสำหรับการอ่านซ้ำ ลังเลในการอ่าน อ่านข้ามเครื่องหมายวรรคตอนและแก้ไขคำที่อ่านผิดด้วยตนเอง ถ้าไม่ทำให้เนื้อหาเปลี่ยนแปลงให้ถือว่าถูกต้อง ริคเอ็กและคณะ (Richek, et al. 1996 : 53 – 54) กล่าวเพิ่มเติมไว้ว่า ถ้านักเรียนอ่านออกเสียงคำเดิมผิดแต่เป็นที่ที่ต่างกันให้นับที่ละหนึ่งคะแนน สำหรับชื่อเฉพาะ (Proper names) ถ้าออกเสียงผิดให้ถือว่าไม่ผิด ถ้าชื่อที่อ่านนั้นไม่ทำให้เพศเปลี่ยนไป และถ้าออกเสียงผิดอันเนื่องมาจากรูปแบบการพูด (Speech Patterns) ของนักเรียน อิทธิพลของภาษาแม่ (Dialect Differences) การพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (English as a second language) รูปแบบการพูดที่ยังไม่เป็นไปตามวุฒิภาวะ (Immature Speech Patterns) หรือความบกพร่องทางการพูดที่เห็นได้ชัด (Speech Impediments) สิ่งเหล่านี้ไม่นับเป็นคะแนนผิดเช่นกัน

6. การสอนเด็กให้อ่านคล่อง

มีนักการศึกษา นักวิชาการและผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนมากมาย ล้วนให้ความสำคัญกับการพัฒนาการอ่านให้คล่องของเด็กที่มีปัญหาในการอ่านด้วยการนำเสนอเทคนิค คิดค้นและปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับการพัฒนาการอ่านคล่องของเด็กเพื่อช่วยให้เด็กอ่านได้อย่างคล่องแคล่วยิ่งขึ้น ซึ่งมีหลากหลายวิธีการด้วยกัน ทั้งการอ่านด้วยตนเอง อ่านเป็นคู่ และอ่านเป็นกลุ่มย่อย อาทิ การสอนอ่านโดยวิธี Modelled Reading (Deppeler. 1998 : 154) การอ่านซ้ำ (Repeated Reading) การประเมินความก้าวหน้า การอ่านคล่องโดยใช้ CBM : Curriculum-Based Measurement ฝึกการอ่านคล่องโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ (Mastropieri & Scruggs. 2000 : 425) การแบ่งปันการอ่าน (Shared Reading) การอ่านออกเสียง (Echo Reading) (www.sil.org. 2002 : 1-2) การอ่านเป็นคู่ (Paired Reading) (www.interventioncentral.org. 2002 : 1-3) การสอนโดยเพื่อน (Peer Tutoring) ฯลฯ ซึ่งผู้วิจัยจะขอลำดับถึงเฉพาะเทคนิคและวิธีสอนอ่านที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านแบบวิธี Modelled Reading ของเดปเปลอร์ ที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษาในครั้งนี้เท่านั้น

6.1 การสอนอ่านโดยวิธี Modelled Reading

ความหมายของ Modelled Reading

Modelled Reading เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่ใช้วิธีจับคู่อ่าน (Reading Pairs) โครงสร้างของเทคนิคนี้ประกอบด้วยขั้นตอนพิเศษที่ผสมผสานกับยุทธศาสตร์การสอนอ่านที่สำคัญๆ อาทิ การเรียนรู้ที่จะอ่านโดยการอ่าน (learning to read by reading)

ใช้ระยะเวลาในการทำงานสูง (high rates of time on task) การเลียนแบบนักอ่านที่มีความสามารถ (modelling by a competent reader) และสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย (a supportive environment)

Modelled Reading เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่มีองค์ประกอบชั้นสูง ด้วยการใช้เพื่อนหรืออาสาสมัครช่วยอ่านเป็นผู้ช่วยสอนการอ่าน วิธีการนี้สร้างขึ้นมาจากพื้นฐานของการวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่า การได้รับการสนับสนุนหรือการทำงานกับแม่แบบที่ได้รับการฝึกมาอย่างเหมาะสม ทำให้เด็กทุกคนมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการอ่านโดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง (Deppeler. 1998 : 154)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า วิธีการสอนอ่านแบบ Modelled Reading เป็นวิธีที่ผสมผสานเทคนิคการสอนอ่านที่หลากหลายเข้าไว้ด้วยกันโดยใช้หลักการของ Paired Reading เข้ามาช่วยในการพัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

Modelled Reading กับการสอนอ่านในโรงเรียน

โปรแกรมการอ่านออกเขียนได้ที่สมดุล ควรรวมยุทธศาสตร์หลากหลายที่让孩子们สนุกและประสบความสำเร็จในการอ่าน เด็ปเลอร์ได้พัฒนาและทดลองใช้วิธีการจับคู่อ่านตามตัวแบบเพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกเป็นนักอ่านโดยมีเนื้อเรื่องเป็นสิ่งที่สนับสนุน

Modelled Reading ไม่ใช่โปรแกรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ

Modelled Reading เป็นยุทธศาสตร์ที่ใช้โครงสร้างของ“การแบ่งปัน”เวลาอ่าน สำหรับพ่อแม่และนักเรียนที่แสดงบทบาทเป็นผู้ช่วยสอนการอ่าน (Reading Tutor) โครงสร้างนี้รับรองว่าผู้อ่าน (Reader) จะประสบความสำเร็จในด้านประสบการณ์การอ่านที่คงทน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าเด็กเกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่านอย่างรวดเร็วและขอเพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอ่านด้วยความสนใจ (Deppeler. 1998 : 154)

Modelled Reading เป็นวิธีที่คุ้มค่าสำหรับเด็กด้อยโอกาสหรือเด็กกลุ่มเสี่ยงต่อการมีปัญหาด้านการอ่าน หรือเด็กที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 จากผลการทดลองในวิตตอเรียเมื่อปี 1993 และ 1994 พบว่า Modelled Reading เป็นวิธีจับคู่อ่านที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และยังสามารถใช้ร่วมกับวิธีการสอนอ่านที่มีอยู่แล้วได้ดีอีกด้วย (Deppeler. 1995 : 3)

Modelled Reading เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีในการนำไปใช้ทั้งในประเทศแคนาดาและประเทศออสเตรเลีย ครูผู้ใช้เทคนิคนี้ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า Modelled Reading เป็นเทคนิคการสอนที่ช่วยเพิ่มความภาคภูมิใจในตนเองของเด็กได้ดีพอๆกับความสามารถในการอ่านที่โรงเรียนเลยทีเดียว (Deppeler. 1995 : 18)

การเตรียมโปรแกรมการสอนอ่านแบบ Modelled Reading ในโรงเรียน

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การนำวิธีการสอนอ่านแบบ Modelled Reading ไปใช้ให้ประสบความสำเร็จ คือ

บทบาทของผู้ประสานงานการอ่าน (The Reading Coordinator's Role)

- การฝึกผู้ช่วยสอนการอ่าน (Reading Tutor)
- การจับคู่ "คู่อ่าน" และตรวจสอบจนแน่ใจว่า ทั้งคู่จะทำงานด้วยกันได้เป็นอย่างดี
- การเลือกสื่อการอ่านที่เหมาะสม
- การพบกับผู้ช่วยสอนการอ่านสัปดาห์ละครั้ง เพื่ออภิปรายถึงความก้าวหน้าและปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

- การให้กำลังใจและกระตุ้นให้ผู้ช่วยสอนการอ่าน เกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน

ข้อสังเกต

ผู้ประสานงานการอ่านควรติดตามการฝึกการอ่าน โดยไม่ปล่อยให้คู่อ่านดำเนินการตามลำพัง

การเลือกและจับคู่ "คู่อ่าน"

การจับคู่ "คู่อ่าน" ผู้ประสานงานการอ่านควรใส่ใจ ด้วยการไม่จับคู่ "คู่อ่าน" ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

- เด็กที่มีลักษณะความสามารถแตกต่างกันมากเกินไป
- เด็กที่มีความสัมพันธ์ไม่ดีต่อกัน

จากงานวิจัยของท็อบปีง เค และ ไวท์ลี เอ็ม (Deppeler. 1995 : 6 ; citing Topping, K & Whitely, M. 1993.) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศในวิธีการสอนโดยเพื่อน (Peer Tutoring) พบว่าการจับคู่ "คู่อ่าน" ที่ทำให้วิธีการสอนโดยเพื่อนประสบความสำเร็จ คือ

- การจับคู่ระหว่างเด็กชายและเด็กหญิงที่มีอายุมากกว่ากับเด็กชายที่มีอายุน้อยกว่า และ

- เด็กชายที่มีอายุมากกว่ากับเด็กหญิงที่มีอายุน้อยกว่า

ซิกมอน ได้ให้ความสำคัญกับการเลือกคู่อ่าน โดยกล่าวว่าครูควรเป็นผู้ตัดสินใจในการเลือกคู่อ่านด้วยตนเอง ด้วยการเสนอแนะดังนี้

1. ไม่ควรให้เด็กเลือกคู่กันเองโดยเสรีเพราะเด็กมักจะเลือกเพื่อนสนิท ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความรู้สึกรักของเด็กที่ไม่ได้รับการเลือกจากเพื่อน

2. ไม่เลือกคู่เด็กที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันมากเกินไป เด็กที่มีความสามารถระดับสูงมักไม่อดทนกับเด็กที่ด้อยกว่า ซึ่งบางครั้งไม่ให้ออกาสเด็กที่ด้อยกว่าได้อ่าน หรือเด็กที่ด้อยกว่าเหล่านี้ อาจเกิดความอายที่จะอ่านให้เพื่อนฟัง

3. ควรเลือกคู่อ่านที่มีระดับความสามารถในการอ่านที่ใกล้เคียงกัน อาทิ

- เด็กที่มีความสามารถระดับสูงกับเด็กที่มีความสามารถระดับเกณฑ์เฉลี่ย
- เด็กที่มีความสามารถระดับเกณฑ์เฉลี่ยสูงกับเด็กที่มีความสามารถระดับเกณฑ์เฉลี่ยต่ำ
- เด็กที่มีความสามารถระดับเกณฑ์เฉลี่ยกับเด็กที่มีความสามารถระดับต่ำ

ความใส่ใจในสิ่งเหล่านี้จะทำให้ช่องว่างระหว่างคู่อ่านลดน้อยลง (Sigmon. 2002 :

1-2)

การฝึกผู้ช่วยสอนการอ่าน (Training Reading Tutors)

ผู้ประสานงานการอ่าน ควรทำความเข้าใจกับเทคนิคการสอนอ่านแบบ Modelled Reading รวมทั้งใช้เวลาในการทำความเข้าใจและดำเนินการฝึกผู้ช่วยสอนการอ่านอย่างน้อย 2 ชั่วโมง ก่อนการเริ่มโปรแกรมการสอนอ่าน ซึ่งการฝึกควรรวมถึงสิ่งต่อไปนี้

- แนะนำผู้ช่วยสอนการอ่าน ถึงบทบาทในการเป็นผู้ช่วยสอนและการสร้างความสัมพันธ์

- เรียนรู้ขั้นตอนการสอนอ่านแบบ Modelled Reading จากวีดิทัศน์
- ฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนการสอนกับผู้ช่วยสอนการอ่านด้วยกันและฝึกกับคู่อ่าน

ผู้ประสานงานการอ่านควรดูแลการฝึกนี้อย่างใกล้ชิด พร้อมทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับที่เหมาะสมกับผู้ช่วยสอนการอ่าน ด้วยความมั่นใจว่าผู้ช่วยสอนการอ่านจะปฏิบัติตามขั้นตอนและให้กำลังใจสนับสนุนช่วยเหลือผู้อ่าน ในขณะเดียวกันผู้ประสานงานการอ่านก็ต้องไม่ลืมด้วยว่าผู้ช่วยสอนการอ่านก็ต้องการกำลังใจ การสนับสนุนช่วยเหลือในทางบวกด้วยเช่นกัน

การเลือกสื่อการอ่านที่เหมาะสม

สื่อการอ่านที่มีอยู่หลากหลาย สามารถนำมาใช้กับเทคนิคการสอนอ่านแบบ Modelled Reading ได้ โดยควรเลือกใช้หนังสือที่มีลักษณะที่ดึงดูดความสนใจ น่าสนใจและสนุก

ในการเตรียมหนังสือสำหรับการสอนอ่าน จะเป็นการดีมากถ้ามีหนังสือที่เหมาะสมกับระดับการอ่าน และมีจำนวนเพียงพอที่จะให้เด็กสามารถเลือกเรื่องที่จะอ่านได้ด้วยตนเอง

ก่อนการเลือกสื่อ ผู้ช่วยสอนการอ่านควรมั่นใจได้ว่า สื่อนั้นจะทำให้เด็กมีประสบการณ์ที่เป็นความสำเร็จและให้ออกาสในการฝึกทักษะการอ่านอย่างเพียงพอ

สิ่งสำคัญในการเลือกใช้สื่อ

- มีลักษณะเป็นที่ดึงดูดความสนใจ น่าสนใจและสนุก
- เป็นหนังสือใหม่สำหรับเด็ก ซึ่งไม่เคยใช้มาก่อนในโรงเรียน
- มีความหลากหลายทั้งรูปเล่ม ขนาดและชื่อเรื่องที่น่าสนใจทั้งแนวนวนิยายและเรื่องจริง

- ควรมีคำใหม่จำนวนจำกัดและมีคำนั้นซ้ำบ่อยๆ

การจัดเตรียมสถานที่

- เป็นสถานที่ ที่เงียบ ไม่มีสิ่งรบกวนมากเกินไป
- เป็นสถานที่ ที่ผู้อ่านนั่งคู่กันได้อย่างสบายๆ ซึ่งทั้งคู่สามารถมองเห็นหนังสือได้ง่ายและชัดเจน

เวลาในการฝึกอ่านที่เหมาะสม

- อย่างน้อย 4 ครั้งต่อสัปดาห์
- ผู้อ่านสามารถเปลี่ยนผู้ช่วยสอนการอ่านได้ ไม่เกิน 2 คน

ระยะเวลาในการดำเนินการ

- อย่างน้อย 4 สัปดาห์ ซึ่งผู้ช่วยสอนการอ่านควรทำความเข้าใจเรื่องเวลาก่อนได้รับการฝึกเป็นผู้ช่วยสอนการอ่าน

การตรวจสอบการดำเนินงาน

- ผู้ประสานงานการอ่านและผู้ช่วยสอนการอ่าน ควรพบกันในครั้งสุดท้ายของแต่ละสัปดาห์เพื่ออภิปรายถึงความก้าวหน้าและปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งควรใช้เวลาเพียงแค่ครั้งละ 5 นาที (Deppeler. 1995 : 6-8)

ขั้นตอนการสอนอ่านแบบ Modelled Reading

ประกอบด้วยขั้นตอนการอ่าน 6 ขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอน 1 ตัวแบบ (Modelling)

- ผู้ช่วยสอนการอ่าน (Reading Tutor) อ่านคำไปตามที่ผู้อ่านชี้ (Reader) โดยให้ผู้อ่านชี้นิ้วไปตามตัวอักษรจากซ้ายไปขวา (การชี้ไปตามตัวอักษร เป็นการบอกตำแหน่งของคำที่อ่านและฝึกการเคลื่อนไหวของสายตา)
- ผู้ช่วยสอนการอ่าน ควรอ่านคำด้วยความเร็วเท่าที่ผู้อ่านจะสามารถชี้ได้ อัตราความเร็วของการอ่านขึ้นอยู่กับความเร็วของการลากนิ้วไปตามข้อความของผู้อ่าน

(ความยาวของเรื่องที่อ่านอาจเพิ่มได้ตามระดับความก้าวหน้าในการอ่านของผู้อ่าน เช่น ผู้ช่วยสอนการอ่าน อาจเริ่มต้นการอ่านที่หนึ่งประโยคหรือหนึ่งตอน)

ขั้นตอน 2 ค้นหาคำ (Word Search)

- ให้ผู้อ่าน ปิดเนื้อเรื่องที่อ่านด้วยมือทั้ง 2 ข้าง
- ผู้ช่วยสอนการอ่าน อ่านออกเสียงคำที่อยู่ในเนื้อเรื่อง 1 คำ (เป็นคำที่คัดเลือกแล้ว) ให้ผู้อ่าน อ่านออกเสียงตาม
- ผู้อ่านเปิดมือออก แล้วหาคำที่อ่านออกเสียงในเนื้อเรื่อง

ข้อสังเกต

ถ้าผู้อ่านไม่สามารถหาคำได้ภายใน 2 หรือ 3 วินาที ผู้ช่วยสอนการอ่านควรกระตุ้นให้ผู้อ่านค้นหาคำ โดยเริ่มจากบรรทัดบนของหน้ากระดาษและค้นหาคำไปเรื่อยๆ จากซ้ายไปขวาที่ละบรรทัดจนกว่าจะพบ ในขณะที่ผู้อ่านชี้หาคำ ผู้ช่วยสอนการอ่านควรมองตามไปด้วย ความตั้งใจและให้แรงเสริมเมื่อผู้อ่านหาคำพบด้วยคำชม “เก่งมาก เธอหาพบแล้ว” ทำเช่นนี้ทีละคำ โดยเลือกคำประมาณ 6 คำต่อเนื้อเรื่อง 1 ตอน

ขั้นตอน 3 ฝึกอ่านคำ (Word Practice)

- ผู้ช่วยสอนการอ่าน ชี้คำใดคำหนึ่งจากเนื้อเรื่องที่เลือกไว้ในขั้นตอน 2 และอ่านออกเสียง
- ผู้อ่าน อ่านออกเสียงตามที่ละคำจนครบ 6 คำ

ขั้นตอน 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว (Quick Word Check)

- ผู้ช่วยสอนการอ่าน ชี้ไปที่คำใดคำหนึ่งในเนื้อเรื่องที่เลือกไว้ในขั้นตอน 2
- ผู้อ่าน อ่านออกเสียงคำตามที่ผู้ช่วยสอนการอ่านชี้ จนครบ 6 คำ

หมายเหตุ

ในขั้นตอน 3 และ 4 เป็นการตรวจสอบว่า ผู้อ่านสามารถอ่านคำได้หรือไม่ ในการตรวจสอบผู้ช่วยสอนการอ่านอาจใช้เพียงขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งหรือทั้งสองขั้นตอนก็ได้

ขั้นตอน 5 จับคู่อ่าน (Paired Reading)

- ผู้ช่วยสอนการอ่าน อ่านออกเสียงไปพร้อมกับผู้อ่านโดยให้ผู้อ่านชี้คำไปพร้อมๆ กับการอ่านออกเสียงด้วย
- ผู้ช่วยสอนการอ่าน อาจอ่านนำไปก่อนได้ ถ้าผู้อ่านอ้าอึ้งหรือเกิดอาการลังเลในการอ่าน

ขั้นตอน 6 อ่านด้วยตนเอง (Reading Alone)

- ผู้อ่าน อ่านออกเสียงด้วยตนเอง พร้อมกับลากนิ้ว ชี้ไปตามคำที่อ่าน
- ถ้าผู้อ่านเกิดความลังเลหรือพบคำที่ไม่รู้จักและหยุดอ่าน ให้ผู้ช่วยสอนการอ่านอ่านนำได้

หมายเหตุ

- เป็นสิ่งสำคัญมากที่ผู้ช่วยสอนการอ่านจะต้องฝึกผู้อ่าน จนกระทั่งสามารถอ่านออกเสียงได้โดยไม่ติดขัด
- หลังจากฝึกไปได้ 2-3 ครั้ง จนกระทั่งผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ผู้ช่วยสอนการอ่านอาจข้ามบางขั้นตอนได้ เช่น อาจข้ามขั้นตอน 1 และไปเริ่มที่ขั้นตอน 2 เลยก็ได้ (Krongold Centre. 2001 : RF 3-4)

การเลือกคำเพื่อใช้ในการฝึกอ่าน

- ควรเป็นคำใหม่และ / หรือ เป็นคำยากสำหรับผู้อ่าน เช่น
- คำที่มีตัวอักษร และ / หรือรูปแบบคล้ายกัน (was/saw, feet/feel, it/is/in)
- คำที่เหมือนกันแต่ลงท้ายต่างกัน (like/likes, walk/walked/walking)

(Deppeler. 1995 : 14)

การลดขั้นตอนการฝึกบางขั้นตอน

วันที่ที่ผู้อ่านเริ่มแสดงว่าอ่านได้ ผู้ช่วยสอนการอ่านอาจจะข้ามบางขั้นตอนได้ อาทิ ขั้นอ่านให้ฟัง ด้วยการเริ่มต้นที่ขึ้นค้นหาตำแหน่ง ตัวอย่างแสดงขั้นตอนการฝึก

วันที่ 1	- แนะนำหนังสือ - อ่านให้ฟัง - ค้นหาคำ - ฝึกอ่านคำ - ตรวจสอบคำ - จับคู่อ่าน	หน้า 1 และ 2 (หนังสืออ่าน)
วันที่ 2	- ค้นหาคำ - ฝึกอ่านคำ - ตรวจสอบคำ - จับคู่อ่าน	หน้า 3 (หนังสืออ่าน)
วันที่ 3	- ค้นหาคำ - ตรวจสอบคำ - จับคู่อ่าน	หน้า 4 (หนังสืออ่าน)

- วันที่ 4 - ตรวจสอบคำ
- จับคู่อ่าน
- วันที่ 5 - ตรวจสอบคำ
- อ่านด้วยตนเอง

ข้อสังเกต

จากขั้นตอนที่แนะนำการฝึกข้างต้น คำศัพท์ที่ต้องการฝึกต้องมีปรากฏอยู่ในหน้า 1,2 หรือ 3 และมีคำนั้นซ้ำๆตลอดเรื่อง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญของการใช้หนังสือที่มีการควบคุมคำศัพท์ เพื่อช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง

จุดประสงค์หลักของยุทธศาสตร์ที่กล่าวมาข้างต้นคือ ผู้อ่านได้รับการฝึกอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการได้ยิน การมองเห็น การพูดและการค้นหาคำก่อนที่จะอ่านด้วยตนเอง ซึ่งผู้อ่านสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง 95-98 เปอร์เซนต์

ถ้าผู้อ่านไม่ประสบความสำเร็จจากการอ่านในช่วงเวลาฝึก ผู้ช่วยสอนการอ่านจะต้องปรับบางอย่างดังต่อไปนี้

- ลดความยาวของเรื่องให้สั้นลง หรือ
- ลดระดับของหนังสืออ่าน
- เพิ่มจำนวนการฝึกในแต่ละขั้นตอนให้มากขึ้น ก่อนที่จะให้ผู้อ่าน อ่านด้วยตนเอง

(Deppeler. 1995 : 12)

6.2 การอ่านเป็นคู่ (Paired Reading)

การอ่านเป็นคู่เป็นอีกวิธีหนึ่งของการประสบความสำเร็จในการอ่าน เป็นวิธีที่เกี่ยวข้องกับการชี้แนะการอ่านโดยพ่อแม่หรือเพื่อน ที่มีชั้นักอ่านมืออาชีพ (non-professionals) ซึ่งมีเอกสารงานวิจัยสนับสนุนความสำเร็จในการสอนอ่านโดยวิธีนี้อย่างหนาแน่น (Krongold Centre. 2001 : RF 1 ; citing Topping. 1987, 1989. Topping & Lindsay. 1993.)

การอ่านเป็นคู่ เป็นเทคนิคการสอนอ่านสำหรับพ่อแม่ฝึกการอ่านของลูกที่บ้าน

การอ่านเป็นคู่ เป็นเทคนิคที่ใช้ฝึกอาสาสมัครหรือติวเตอร์เพื่อช่วยในการอ่านของเด็ก

การอ่านเป็นคู่ เป็นเทคนิคที่สนับสนุนให้เด็กได้ฝึกอ่านเนื้อเรื่องที่มีระดับความยากมากกว่าความสามารถที่เขาจะอ่านเองได้โดยลำพัง

การประเมินผลการวิจัย ชี้ให้เห็นว่า เด็กที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการอ่านเป็นคู่ โดยเฉลี่ยจะใช้เวลาในการอ่านได้อย่างถูกต้อง 3 ครั้งและใช้เวลาในการอ่าน 5 ครั้งสำหรับความเข้าใจ การอ่านเป็นคู่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการนำไปใช้กับเด็กได้ทุกระดับความสามารถและศักยภาพ ทั้งเด็กเรียนช้าจนถึงเด็กที่มีระดับสติปัญญาและทักษะการอ่านดี วิธีนี้พบว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีกับเด็กที่มีอายุระหว่าง 6-13 ปี พ่อแม่รายงานว่า

เด็กที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีนี้สามารถอ่านได้มากขึ้น กว้างขึ้น ด้วยความกระตือรือร้น สนใจ และสนุกกับการอ่าน ทั้งยังมีความเชื่อมั่นและความเข้าใจเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่า การอ่านโดยวิธีนี้เป็นการเพิ่มความสามารถในการอ่านได้ถูกต้อง คล่องแคล่วและเข้าใจ สำหรับเด็กเองพบว่า วิธีนี้เป็นวิธีที่ง่ายต่อการนำไปใช้และรู้สึกว่าการเป็นผู้อ่านที่มีความสามารถเพิ่มขึ้นอีกด้วย (www.d21.k12.il.us. 2002 : 1)

การอ่านเป็นคู่ เป็นกิจกรรมการอ่านที่เด็ก (ผู้เรียน) จะอ่านออกเสียงไปพร้อมกับ ผู้อ่านที่มีความชำนาญแล้ว เด็กจะส่งสัญญาณให้ผู้ช่วยสอนหยุดอ่านในขณะที่ยังคงอ่านต่อไปเรื่อยๆด้วยตนเอง เมื่อเด็กอ่านผิดหรือหยุดชะงักลงผู้ช่วยสอนอ่านจะเริ่มต้นอ่านพร้อมกับเด็กต่อไป

ขั้นตอนปฏิบัติในการสอนอ่านเป็นคู่ (Paired Reading)

ขั้น 1 เลือกสถานที่ที่เงียบโดยไม่มีสิ่งรบกวนมากเกินไป วางหนังสือในตำแหน่งที่คุณ (ผู้ช่วยสอนอ่าน) และเด็ก (ผู้อ่าน) สามารถอ่านเนื้อเรื่องได้อย่างง่ายดาย

ขั้น 2 สนทนากับผู้อ่าน “เอาหละ เราจะอ่านออกเสียงไปพร้อม ๆ กันสักระยะหนึ่ง เมื่อเธอต้องการอ่านด้วยตนเอง ให้แตะเบาๆ ที่หลังมือของฉันและฉันจะหยุดอ่าน ถ้าเธอพบคำที่ไม่รู้จัก ฉันจะบอกและเริ่มอ่านพร้อมกันอีกครั้งหนึ่ง”

ขั้น 3 เริ่มต้นอ่านพร้อมกัน ถ้าเด็กอ่านผิด ชีที่คำนั้นและอ่านออกเสียงให้เด็กอ่านตาม เมื่อเด็กอ่านคำได้ถูกต้อง ให้เริ่มอ่านใหม่จนจบเนื้อเรื่อง

ขั้น 4 เมื่อเด็กส่งสัญญาณ ให้คุณหยุดอ่านและมองตามไปอย่างเงียบๆ พร้อมกับให้คำชมเมื่อเด็กสามารถอ่านได้ดี

ขั้น 5 ในขณะที่เด็กอ่านด้วยตนเอง ถ้าอ่านผิดหรือมีอาการลังเลเกิน 5 วินาที ให้คุณชี้ที่คำนั้นและออกเสียง ให้เด็กออกเสียงตาม เมื่อเด็กสามารถอ่านได้ถูกต้องให้อ่านพร้อมกันอีกครั้ง

ขั้น 6ให้อ่านไปพร้อม ๆ กับเด็ก จนกระทั่งเด็กส่งสัญญาณเพื่อต้องการอ่านเองตามลำพัง (www.Interventioncentral.org. 2002 : 1-2 ; citing Topping. 1987. p. 40,608-614.)

6.3 การสอนโดยเพื่อน (Peer Tutoring)

การสอนโดยเพื่อนเป็นการสอนที่นำเสนอโดยเพื่อนของนักเรียน ผู้ทำหน้าที่ชี้แนะ การเรียน ซึ่งอาจจะเป็นเพื่อนวัยเดียวกันหรือต่างวัย การสอนโดยเพื่อนเป็นวิธีที่นำมาใช้และประสบความสำเร็จมายาวนานทั้งด้านการเรียนและการสอน (Krongold Centre. 2001 : RF1)

การสอนโดยเพื่อน เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) ซึ่งเข้าไปเกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีบทบาทเป็นผู้สอนหรือเป็นตัวแทนสำหรับนักเรียนอีกคนหนึ่ง (Deppeler. 1998 : 151) บนพื้นฐานการทำงานแบบตัวต่อตัว (one to one basis)

ที่อาจจะมีการเรียนเป็นเพื่อนต่างวัยหรือวัยเดียวกันก็ได้ การสอนโดยเพื่อนพบว่ามีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญในการเพิ่มการแสดงออกทางด้านวิชาการ ความภาคภูมิใจในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง (Deppeler. 1998 : 149 ; citing Gartner & Lipsky, 1990. Hedin. 1986.

Topping & Lindsay. 1993.)

6.4 เทคนิคสำหรับเด็กที่ยังอ่านไม่คล่อง

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2543 : 108-110) ได้แนะนำเทคนิคสำหรับเด็กที่ยังอ่านไม่คล่องให้กับผู้ปกครองและครู เพื่อส่งเสริมการอ่านของเด็กดังนี้

1. อ่านกับเด็กแบบตัวต่อตัวเป็นเวลา 15 นาทีทุกวัน ควรฝึกอย่างน้อยรวม 12-20 ชั่วโมง (ประมาณ 1-1.5 เดือน)
2. นั่งข้างขวาของเด็ก ให้เด็กได้ยินเสียงคุณชัดๆ
3. อ่านไปด้วยกันกับเด็ก หากเด็กยังอ่านไม่คล่องคุณอาจอ่านให้ฟังก่อน แล้วต่อมาก็ให้เขาอ่านพร้อมกับคุณ เมื่อคล่องแล้วอาจอ่านสลับกันคนละย่อหน้าก็ได้
4. คุณต้องอ่านออกเสียงให้ชัดเจน เพื่อเด็กจะได้จับการเปล่งเสียงที่ถูกต้องของคุณได้
5. อย่าไปสนใจเวลาเด็กอ่านผิด การพยายามแก้คำผิดทุกครั้งจะทำให้การอ่านไม่สนุกและเด็กจะขาดความมั่นใจ
6. เอานิ้วชี้ไปได้คำที่กำลังอ่าน เคลื่อนมือไปเรื่อยๆและให้เร็วพร้อมกับคำที่ให้อ่าน วิธีนี้จะทำให้ตาของเด็กมองตรงที่อ่านแทนที่จะเผลอไปมองที่อื่น และเมื่ออ่านคล่องแล้วอาจจะให้เด็กชี้ตัวเอง
7. อย่าเพิ่งกังวลว่าเด็กยังสะกดคำไม่ได้ วัตถุประสงค์ในขั้นนี้มีเพียงเพื่อให้เด็กได้เห็นคำมากขึ้นและอ่านเร็วขึ้น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความรู้สึกอยากอ่าน เมื่อเด็กเห็นคำมากขึ้นเขาก็จะสะกดได้ถูกมากขึ้นเอง
8. อย่าหยุดเพื่อถามคำถามหรือสรุปเนื้อหาเราต้องการฟังเสียงเฉพาะการอ่านเท่านั้น
9. เร่งความเร็วในการอ่านเป็นช่วงๆแต่ทำให้เนื้อเรื่องสนุก ให้เด็กพยายามไปให้ทันกับคุณให้ได้ อาจจะเร่งความเร็วสัก 2-3 นาทีแล้วอ่านธรรมดาสัก 5 นาทีสลับกันไป เพื่อเด็กจะได้ชินกับการอ่านเร็วมากขึ้นเรื่อยๆ
10. เมื่อเริ่มต้นการฝึกนี้ ให้ใช้หนังสือที่อ่านง่าย ๆ ก่อน เช่น เด็กประถมปีที่ 3 อาจอ่านของประถมปีที่ 1 หรือประถมปีที่ 2 และเมื่อเด็กคล่องขึ้นก็ค่อยอ่านของที่ยากขึ้น
11. อย่าอ่านสิ่งที่ยากมากเกินไป หรือที่เกินระดับของเด็ก
12. พยายามทำให้การอ่านเป็นเรื่องสนุก
13. ฝึกอย่างสม่ำเสมอ

14. อย่าให้อะไรมารบกวนเวลาของคุณในช่วง 15 นาทีนี้ ให้ตั้งใจอ่านกับเด็ก
 อย่างเดียว เพื่อสื่อให้เด็กรู้ว่าเวลานี้สำคัญมาก

15. ชมเด็ก เมื่อเด็กอ่านได้ดี

7. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านโดยวิธี Modelled Reading

7.1 ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกตและการเลียนแบบของ Albert

Bandura

แบนดูรามีความเชื่อว่า การเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต
 หรือการเลียนแบบและมีความเห็นว่าทั้งสิ่งแวดล้อมและตัวผู้เรียนมีความสำคัญเท่าๆกัน คนเรา
 มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆตัวเราอยู่เสมอ การเรียนรู้จึงเกิดจากการปฏิสัมพันธ์
 ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมซึ่งต่างมีอิทธิพลต่อกันและกัน พฤติกรรมของคนเราส่วนมาก
 จะเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observation Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ
 (Modeling) ซึ่งตัวแบบไม่จำเป็นต้องเป็นตัวแบบที่มีชีวิตเท่านั้น แต่อาจจะเป็นตัวแบบ
 สัญลักษณ์ เช่น จากโทรทัศน์ ภาพยนตร์ การ์ตูนหรือจากหนังสือก็ได้

แบนดูราได้อธิบายถึงกระบวนการสำคัญในการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเรียนรู้
 โดยตัวแบบว่ามีทั้งหมด 4 อย่าง คือ

1. กระบวนการความใส่ใจ (Attention)

ความใส่ใจของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าผู้เรียนไม่มีความใส่ใจ การเรียนรู้โดย
 การสังเกตหรือการเลียนแบบก็จะไม่เกิดขึ้น

2. กระบวนการการจดจำ (Retention)

การที่ผู้เรียนหรือผู้สังเกตสามารถที่จะเลียนแบบหรือแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ
 ได้ ก็เป็นเพราะผู้เรียนบันทึกสิ่งที่ตนสังเกตจากตัวแบบไว้ในความจำระยะยาว จึงเป็นสิ่งที่
 ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมเลียนแบบจากตัวแบบได้แม้เวลาจะผ่านไปนาน และถ้าผู้เรียน
 มีโอกาสที่จะได้เห็นตัวแบบแสดงที่จะต้องเรียนรู้ซ้ำ ก็จะเป็นการช่วยให้ความจำดียิ่งขึ้น

4. กระบวนการการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวอย่าง (Reproduction)

กระบวนการการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบเป็นกระบวนการที่ผู้เรียน แปลสภาพ
 (Transform) ภาพพจน์ (Visual Image) หรือสิ่งที่จำไว้เป็นการเข้ารหัสเป็นถ้อยคำ (Verbal
 Coding) ในที่สุดแสดงออกมาเป็นการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมเหมือนกับตัวแบบ ปัจจัย
 ที่สำคัญของกระบวนการนี้คือ ความพร้อมทางด้านร่างกายและทักษะที่จำเป็นจะต้องใช้ในการ
 การเลียนแบบของผู้เรียน ถ้าหากผู้เรียนไม่มีความพร้อมก็จะไม่สามารถที่จำแสดงพฤติกรรม
 เลียนแบบได้

4. กระบวนการการจูงใจ (Motivation)

แรงจูงใจของผู้เรียนที่จะแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบที่ตนสังเกต เนื่องมาจากความคาดหวังว่า การเลียนแบบจะนำประโยชน์มาให้ เช่น การได้รับแรงเสริมหรือรางวัล หรืออาจจะนำประโยชน์บางสิ่งบางอย่างมาให้ รวมทั้งการคิดว่าการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบจะทำให้ตนหลีกเลี่ยงปัญหาได้ ในห้องเรียนเวลาครูให้รางวัลหรือลงโทษพฤติกรรมของนักเรียนคนใดคนหนึ่ง นักเรียนทั้งห้องก็จะเรียนรู้โดยการสังเกตและเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมหรือไม่แสดงพฤติกรรม

ปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้โดยการสังเกต

1. ผู้เรียนจะต้องมีความใส่ใจ (Attention) ที่จะสังเกตตัวแบบ ไม่ว่าเป็นการแสดงโดยตัวแบบจริงหรือตัวแบบสัญลักษณ์ ถ้าเป็นการอธิบายด้วยคำพูดผู้เรียนก็ต้องตั้งใจฟังหรือถ้าจะต้องอ่านคำอธิบายก็ต้องมีความตั้งใจที่จะอ่าน
2. ผู้เรียนจะต้องเข้ารหัสหรือบันทึกสิ่งที่สังเกตหรือสิ่งที่รับรู้ไว้ในความจำระยะยาว
3. ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสดisplayพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ และควรจะทำซ้ำเพื่อจะให้จำได้
4. ผู้เรียนจะต้องรู้จักประเมินพฤติกรรมของตนเองโดยใช้เกณฑ์ (Criteria) ที่ตั้งขึ้นด้วยตนเองหรือโดยบุคคลอื่น (สราวุธ โค้วตระกูล, 2541 : 235-244)

7.2 ทฤษฎีการเรียนรู้จากการฝึกของ Thorndike

การเรียนรู้จากการฝึกเป็นหนึ่งในสามกฎการเรียนรู้ของธอร์นไดร์ ซึ่งทำการทดลองเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองและสรุปเป็นกฎการเรียนรู้ดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) หมายถึง สภาพความพร้อมหรือความมีวุฒิภาวะของผู้เรียนทั้งทางร่างกาย อวัยวะต่างๆในการเรียนรู้และจิตใจ รวมทั้งพื้นฐานประสบการณ์เดิม สภาพความพร้อมของ หู ตา ปะสาท สมอง กล้ามเนื้อ ประสบการณ์เดิมจะเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่หรือสิ่งใหม่ ตลอดจนความสนใจ ความเข้าใจต่อสิ่งที่เรียน ถ้าผู้เรียนมีความเข้าใจตามองค์ประกอบต่างๆดังกล่าว ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำๆบ่อยๆย่อมทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง กฎแห่งการฝึกหัดแบ่งออกเป็น

2.1 กฎแห่งการใช้ (Law of Use) หมายถึง การฝึกฝน การตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่เสมอ ย่อมทำให้เกิดพันธะที่แน่นแฟ้นระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองซึ่งเมื่อได้เรียนรู้สิ่งใดแล้วได้นำไปใช้อยู่เป็นประจำ ก็จะทำให้ความรู้คงอยู่คงทนถาวรและไม่ลืม

2.2 กฎแห่งการไม่ใช้ (Law of Disuse) หมายถึง การไม่ได้ฝึกฝนหรือไม่ได้ใช้ ไม่ได้ทำบ่อยๆ ย่อมทำให้ความมั่นคงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองอ่อนกำลังลงหรือลดความเข้มลง เมื่อบุคคลได้เกิดการเรียนรู้แล้วไม่นำไปใช้หรือไม่เคยใช้ อาจทำให้ลืมหรือทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร

3. กฎแห่งความพอใจ (Law of Effect) กฎนี้เป็นผลทำให้เกิดความพอใจ กล่าวคือ เมื่อได้รับความพอใจจากผลของการกระทำก็จะเกิดผลดีกับการเรียนรู้ ทำให้อยากเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นและในทางตรงกันข้าม ถ้าได้รับผลที่ไม่น่าพอใจก็จะทำให้ไม่อยากจะเรียนรู้หรือเบื่อหน่าย และเป็นผลเสียต่อการเรียนรู้ (อารี พันธุ์มณี. ม.ป.ป. : 123 - 124)

7.3 ทฤษฎีการเสริมแรงของ B.F. Skinner

สกินเนอร์เป็นศาสตราจารย์ทางจิตวิทยา ผู้ตั้งทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant Conditioning หรือ Instrumental Conditioning) ซึ่งเน้นถึงการเสริมแรง (Reinforcement) ว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้โดยกล่าวว่า “ พฤติกรรมใดก็ตาม ถ้าได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมนั้นก็มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นซ้ำๆ อีก ส่วนพฤติกรรมใดที่ไม่ได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมนั้นก็จะค่อยๆ ลดลงและเลือนหายไปในที่สุด ” การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้จากการวางเงื่อนไขโดยอาศัยการเสริมแรงไม่ว่าจะเป็นรางวัลหรือการลงโทษก็ตามควบคู่กันไป ซึ่ง สกินเนอร์ได้สรุปผลจากการทดลองเกี่ยวกับทฤษฎีนี้ไว้ว่า สิ่งมีชีวิตไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์ เมื่อทำพฤติกรรมใดก็ตาม และได้ผลตอบสนองเป็นที่น่าพอใจ สิ่งมีชีวิตนั้นก็จะเกิดกำลังใจที่จะทำพฤติกรรมนั้นต่อไปอีก ซึ่งทฤษฎีนี้ สกินเนอร์ได้เน้นถึงความสำคัญของการเสริมแรงในทางบวกเป็นหลัก (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542 : 95 - 97)

8. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

จากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติหลังจากที่ใช้หลักสูตรเดิมมานานกว่า 10 ปี เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติ โดยมีนโยบายในการสร้างคน สร้างงาน เพื่อช่วยกอบกู้วิกฤตเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้เกิดความมั่นคงที่ยั่งยืน จึงกำหนดให้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีโครงสร้างหลักสูตรยืดหยุ่น สามารถปรับให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชน สังคมและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ ด้วยการกำหนดจุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในภาพรวม 12 ปี ที่มีหลักการ จุดหมายและโครงสร้าง ดังนี้

หลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาและได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ
4. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

จุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขและมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดลักษณะอันพึงประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและเทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญาและทักษะในการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค
7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม
9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

โครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ จึงมีการกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

1. ระดับช่วงชั้น

กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียนดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2. สาระการเรียนรู้

กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการการเรียนรู้และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

1.1 ภาษาไทย

1.2 คณิตศาสตร์

1.3 วิทยาศาสตร์

1.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

1.5 ศิลป

1.6 การงานอาชีพและเทคโนโลยี

1.7 ภาษาอังกฤษ

สาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มนี้เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ (กรมวิชาการ. 2544 : 1-5)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นมุ่งเน้นให้บุคคลในชาติได้พัฒนา และเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ด้วยการปลูกฝังนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน เห็นความสำคัญและคุณค่าของตนเอง ชุมชน สังคมและประเทศชาติ เพื่อการพัฒนาชาติที่ยั่งยืน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ โดยนำจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานมาจัดเป็นสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับกลุ่มภาษาต่างประเทศ กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น โดยกำหนดโครงสร้าง คุณภาพของผู้เรียน

สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มไว้ในคู่มือการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงเฉพาะที่เกี่ยวข้องการวิจัยเท่านั้น

โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษา และพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-Based) เป็นสำคัญ ซึ่งจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. ช่วงชั้น ป. 1-3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)
2. ช่วงชั้น ป. 4-6 ระดับต้น (Beginner Level)
3. ช่วงชั้น ม. 1-3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing level)
4. ช่วงชั้น ม. 4-6 ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

คุณภาพของผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อันเป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้ว ไว้เป็นกรอบสำหรับแต่ละช่วงชั้น ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวถึงเฉพาะช่วงชั้นที่ 1 ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูล ข่าวสารในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง ชีวิตประจำวันและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
2. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ เน้นการฟัง-พูดตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ภายในวงคำศัพท์ 300 – 450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
3. ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) และประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้
4. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามระดับชั้น
5. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการเสนอข้อมูลที่เป็นความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นตามความสนใจและวัย

6. มีความสามารถในการใช้ภาษาภายในห้องเรียนและในโรงเรียนในการแสวงหาความรู้และความเพลิดเพลิน

สาระ

สาระของกลุ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากลสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วยสาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) หมายถึงการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์และความรู้สึกในเรื่องต่างๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) หมายถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยมและความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในชุมชน และเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ และการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

มาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นป. 1 - 3

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เป็นมาตรฐานกลาง ซึ่งเป็นกรอบด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน อันจะนำไปสู่การจัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 8 มาตรฐานตามสาระทั้ง 4 ซึ่งจะกล่าวต่อไป

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นผลการเรียนที่ต้องการหรือคาดหวังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลังจากได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในแต่ละช่วงชั้น ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 มาตรฐาน

มาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นป. 1 - 3

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น :

1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทางและประโยคง่ายๆ ในสถานการณ์ใกล้ตัว
2. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำและประโยคง่ายๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง
3. เข้าใจคำ กลุ่มคำและประโยค โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์ง่ายๆ
4. เข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้นๆ หรือนิทานง่ายๆ ที่มีภาพประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น :

1. ใช้ภาษาง่ายๆ สั้นๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยใช้สื่อวัฒนธรรมง่ายๆ
2. ใช้ภาษาง่ายๆ สั้นๆ เพื่อแสดงความต้องการของตนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีง่ายๆ ที่มีอยู่ในสถานศึกษา
3. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่างๆ รอบตัว โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ
4. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อแสดงความรู้สึกของตน โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งรู้วิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ได้ผล

มาตรฐาน ต 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็น ในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรีย์ภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น :

1. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งใกล้ตัวทั่วไป ด้วยท่าทาง ภาพ คำ และข้อความสั้นๆ
2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับข้อมูลต่างๆ ในกิจวัตรประจำวัน
3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อข้อมูล ข้อเท็จจริงได้อย่างถูกต้อง
4. นำเสนอกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับวัยตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น :

1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรมและการใช้ถ้อยคำ สำนวนง่ายๆ ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. รู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาล งานฉลองในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

มาตรฐาน ต 2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่อง เสียง สรพัญชนะ คำ วลี ประโยคและข้อความง่ายๆ

2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย

3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้และความบันเทิง

4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น :

1. เข้าใจคำและกลุ่มคำภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

2. ถ่ายทอดความหมายของคำและกลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เป็นภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น :

1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น :

1. ใช้ภาษาต่างประเทศอย่างง่าย เพื่อสื่อสารชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่างๆในท้องถิ่นของตน (กรมวิชาการ. 2545 : 1-15)

จากมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ป.1-3 ในสาระภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้มุ่งเน้นความสำคัญในการอ่านไว้เป็นลำดับต้นๆ เพื่อวางพื้นฐานทางภาษาที่ดีให้กับพลเมืองของชาติในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมในระดับสูงต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

3.1 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับการทดลองสอนอ่านภาษาอังกฤษ ให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในประเทศไทย ยังไม่ได้รับความสนใจจากผู้วิจัยในประเทศ ส่วนมากจะเป็นการทดลองสอนอ่านสำหรับเด็กปกติเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยขอนำมากล่าวไว้ ณ.ที่นี้ดังนี้

พรรณศรี ปทุมศิริ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวันซึ่งมี 3 ขั้นตอนคือ 1.ขั้นทำให้เกิดความสนใจ 2.ขั้นอ่าน 3.ขั้นตรวจสอบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนปกติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 44 คน ซึ่งทำการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการทดลองใช้สื่อ โดยการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2. คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวันทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ความสามารถในการจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง 2) ความสามารถในการเรียงลำดับเหตุการณ์ 3) ความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล และ 4) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกด้าน

เสาวลักษณ์ ลักษณะโกคิน (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิธีสอนอ่านแบบ MIA และระดับความสามารถที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองจำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบ่งชั้นตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษและใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลอง 30 คนและกลุ่มควบคุม 30 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการวิจัยแบบ 2 X 2 Factorial Design

โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี MIA และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู โดยใช้เนื้อหาในการทดลองเหมือนกันทั้ง 2 กลุ่ม ผลการทดลองพบว่า

1. วิธีสอนกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้าน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี MIA และการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

ฮิกส์และแวลลิงตัน (Hicks & Wadlington. 1994 : abstract) ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพของการแบ่งปันการอ่านกับเพื่อนวัยรุ่น โดยใช้ยุทธศาสตร์การสอนที่รับมาจากหนังสือประสบการณ์การอ่านหนังสือ Big Book ให้กับนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อเพิ่มความสนุกสนานในการอ่าน พัฒนาความรู้เรื่องคำศัพท์ และยุทธศาสตร์ความเข้าใจและการใช้ sound word attack โดยใช้เกณฑ์ในการเลือกหนังสือเพื่ออ่านออกเสียงกับเพื่อนดังนี้

1. เลือกหนังสือที่เขียนได้ดี
2. เลือกหนังสือที่สะท้อนประสบการณ์และความสนใจของผู้อ่าน
3. เลือกหนังสือที่ส่งผลต่อความอบอุ่น ความมีอารมณ์ขันและสามารถบ่งบอกอารมณ์ของผู้อ่านขณะอ่านได้
4. เลือกหนังสือที่มีความหลากหลายทางวรรณคดี
5. เปิดโอกาสให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมในการเลือกหนังสือ

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองวิธีการแบ่งปันการอ่านกับเพื่อนกับเด็กนักเรียนเกรด 8 ก่อนการทดลองจริง โดยผู้วิจัยเป็นผู้อ่านออกเสียงจากเนื้อเรื่องบนแผ่นใสให้เด็กฟังประมาณ 15-20 นาทีหลังอาหารกลางวันทุกวัน ซึ่งเป็นการแสดงกลยุทธ์ในการเรียนรู้ศัพท์ใหม่ในบริบทและกลยุทธ์ในการอ่านให้นักเรียนดูเป็นแบบอย่างและตามด้วยการอภิปราย ซึ่งนักเรียนให้ความเห็นว่า เกิดการเรียนรู้มากมาย ควรเพิ่มเวลาเพื่อให้การอ่านออกเสียงมีผลดียิ่งขึ้นพร้อมกับให้นักเรียนเขียนบันทึกประจำวันระหว่างการสอนอ่านด้วย

สเปรดเบอร์รี่และเอลกินส์ (Spreadbury & Elkins. 1993 : abstract) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านออกเขียนได้ของครอบครัวในประเทศออสเตรเลีย โดยทำการวิจัยที่เมืองบริสเบน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นขณะอ่านระหว่างพ่อแม่กับลูก การวิจัยนี้ได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มนักเรียนชั้นปฐมวัยจำนวน 25 คน

ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษานี้ใน ชั้นปฐมวัยเทอมปลาย ซึ่งได้ทำการทดลองอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 12 เดือน จนนักเรียนจบชั้น ป.1 เทอมปลาย โดยใช้วิธีให้พ่อแม่และลูกอ่านหนังสือเป็นตอนๆ ด้วยกันที่บ้าน แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบ พร้อมทั้งประเมินผลทางภาษา ความสำเร็จในการอ่านและการมีมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง (self concept) ของนักเรียน เครื่องมือในการวิจัย ใช้การสัมภาษณ์พ่อแม่ ครู และการสังเกตพฤติกรรมการอ่านเรื่องของกลุ่มครู ผลการวิจัยมีดังนี้

1. พ่อแม่เน้นความหมายของเรื่องที่อ่านมากกว่าความเข้าใจความหมายของคำ
2. พ่อแม่ส่วนมากอภิปรายเกี่ยวกับภาพที่ใช้ประกอบเรื่อง
3. เด็กมักจะเลียนแบบคำถามตามแบบที่พ่อแม่อ่านให้ฟัง
4. คำถามที่พ่อแม่ถามเด็กมักเป็นคำถามเกี่ยวกับการอนุมาน ซึ่งเด็กไม่ตอบสนองกับคำถามเหล่านั้น
5. แม้ว่าพ่อแม่จะเป็นผู้พูดมากกว่าเด็กแต่ทั้งคู่ก็มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างมาก เด็กๆได้มีส่วนร่วมในการถามและแสดงความคิดเห็น
6. จากการทดลองอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 12 เดือนพบว่าจำนวนการพูดของพ่อแม่ และความคิดเห็นของเด็กลดลง
7. จำนวนและประเภทของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และเด็ก มีผลต่อความสามารถในการอ่านและการมีมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเองของเด็ก

พอลล็อก (Pollock. 1992 : abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่องการอ่านออกเขียนได้ ระยะเริ่มแรกของเด็กป.1 โรงเรียนภาคฤดูร้อน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของโครงการการอ่านออกเขียนได้ระยะแรกเริ่ม โรงเรียนภาคฤดูร้อน โครงการนี้เป็นการให้บริการการสอนอ่านเสริมกับเด็กป.1ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์จำนวน 5 โรงเรียนที่เมืองโคลัมบัส รัฐโอไฮโอ โครงการนี้ใช้การสอนแบบกลุ่มโดยใช้กิจกรรมเลียนแบบหลังจากโครงการเสริมการอ่าน (Reading Recovery Program) เป็นเวลา 3.25 ชั่วโมงทุกวัน จำนวน 10 ห้องเรียน จำนวนเด็กนักเรียน 15 - 18 คน ใช้เวลาในการศึกษา 1 เดือนมีจำนวนนักเรียนเพียง 108 คน จากทั้งหมด 162 คนเท่านั้นที่เข้าตามเกณฑ์ในกลุ่มทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ในจำนวน108 คน มีนักเรียนเพียง 85 คน คิดเป็น 78.7 เปอร์เซนต์ที่ผ่านถึงระดับ 8 จากการทดสอบระดับการอ่าน โดยใช้แบบทดสอบ Scott Foresman และพ่อแม่ทั้งหมดเข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการนี้ด้วย ครูลงความเห็นว่ามียุติเด็กที่เข้าร่วมโครงการนี้ จำนวน 137คน คิดเป็น 84.6 เปอร์เซนต์มีพัฒนาการดีขึ้น รวมถึงเด็กอีก 54 คน คิดเป็น 37.3 เปอร์เซนต์มีพัฒนาการดีขึ้นมาก นักเรียนกลุ่มทดลอง 108 คน มี 106 คน คิดเป็น 84.6 เปอร์เซนต์มีพัฒนาการดีขึ้น อีก 46 คน คิดเป็น 42.6 เปอร์เซนต์มีพัฒนาการดีขึ้นมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับเขาวงกตปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับเขาวงกตปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนผดุงราษฎร์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 8 คน ซึ่งทำการคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบคัดแยกบุคคลที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ของศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประเมินระดับเขาวงกตปัญญาโดยนักจิตวิทยา โรงพยาบาลพุทธชินราช อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลกและเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีดังนี้

1. สื่อการสอนอ่าน Modelled Reading ประกอบด้วย

- 1.1 คู่มือผู้ช่วยสอนการอ่าน สำหรับอาสาสมัครช่วยอ่าน (reading peers and / or volunteers)

- 1.2 หนังสือประกอบการอ่าน (Reader Books) ของบริษัท อ็อกฟอร์ด ยูนิเวอร์ซิตี

เพรส

1.3 วิธีทัศน์แนะนำและแสดงขั้นตอนการสอนอ่านโดยวิธี Modelled Reading ของมหาวิทยาลัยโมนาร์ด ประเทศออสเตรเลีย

2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ประกอบด้วย

2.1 บทอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลองสอนอ่านโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading

2.2 แบบบันทึกความสามารถในการอ่าน ซึ่งจะบันทึกก่อนและหลังการทดลอง ในรูปของสัญลักษณ์แทนความสามารถในการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง โดยระบุข้อตกลงเกี่ยวกับรูปแบบการบันทึกไว้ในคู่มือ

2.3 แบบบันทึกคะแนนความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลอง โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- บันทึกคะแนน 1 คะแนนในทุกๆ 1 คำ

โดย

- อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน

- อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง ได้ 0 คะแนน

ซึ่งในที่นี้

- การอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง หมายถึง อ่านคำได้ถูกต้องโดยไม่ติดขัด อ่านคำได้ถูกต้องแต่อ่านช้า อ่านคำได้ถูกต้องแต่ลังเล สามารถแก้ไขคำที่อ่านผิดได้ด้วยตนเอง (Self Correction)

- การอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง หมายถึง ออกเสียงผิด อ่านเพิ่มคำ อ่านข้ามคำ ใช้คำอื่นแทน อ่านสลับที่

3. การแปลความหมายของคะแนนความสามารถในการอ่าน พิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

คะแนนร้อยละ 0 - 20 หมายถึง มีความสามารถในการอ่านระดับปรับปรุง

คะแนนร้อยละ 21 - 40 หมายถึง มีความสามารถในการอ่านระดับพอใช้

คะแนนร้อยละ 41 - 60 หมายถึง มีความสามารถในการอ่านระดับปานกลาง

คะแนนร้อยละ 61 - 80 หมายถึง มีความสามารถในการอ่านระดับดี

คะแนนร้อยละ 81 - 100 หมายถึง มีความสามารถในการอ่านระดับดีมาก

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการสอนอ่าน
2. ศึกษาหลักสูตรและขอบเขตของเนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสอนอ่านโดยวิธี Modelled Reading

4. นำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อทดสอบก่อนและหลังการทดลอง มีลักษณะเป็นบทอ่านที่มีความยาวประมาณ 100 -150 คำ

5. นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตรและเจ้าของภาษาจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ซึ่งเป็นการตรวจสอบความสอดคล้องของบทอ่านกับระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินดังนี้

- + 1 เมื่อแน่ใจว่าบทอ่านนั้นสอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียนชั้น ป.3
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าบทอ่านนั้นสอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียนชั้น ป.3 หรือไม่
- 1 เมื่อแน่ใจว่าบทอ่านนั้นไม่สอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียนชั้น ป.3

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างบทอ่านกับระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้น ป.3

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าดัชนีที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่า บทอ่านนั้นสอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียน

ถ้าค่าดัชนีที่คำนวณได้น้อยกว่า 0.5 แสดงว่า บทอ่านนั้นต้องถูกตัดออกไปหรือต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น (วิราพร พงศ์อาจารย์. 2542 : 160)

6. นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขและจัดทำเป็นแบบทดสอบความสามารถในการอ่านฉบับสมบูรณ์จำนวน 1 ฉบับ

แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง

แบบแผนการทดลอง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและสอบหลัง (One group pretest – posttest design) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 60) ดังตาราง

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

E	แทน	กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
T ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยการใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน
X	แทน	การจัดกระทำหรือการให้ตัวแปรทดลอง (Treatment) ด้วยการสอนอ่านโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading
T ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) โดยการใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

วิธีดำเนินการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 รวมทั้งหมด 24 ครั้ง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 20 นาที โดยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนการทดลอง

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ผู้วิจัยดำเนินการคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน โดยครูประจำชั้นเป็นผู้ใช้แบบคัดแยกบุคคลที่มีปัญหาในการเรียนรู้ของ ศ.ดร.ผดุง อารยะวิญญู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และคัดเลือกนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านในระดับเปอร์เซนต์ไทล์ที่ 10

1.2 ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตจากผู้ปกครองและผู้บริหารโรงเรียนผดุงราชบุรี เพื่อการศึกษาวิจัยและนำนักเรียนเข้ารับการตรวจวัดระดับเชาวน์ปัญญาที่ โรงพยาบาล พุทธชินราช อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

1.3 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยพิจารณาจากปัญหาการอ่านในระดับ เปอร์เซนต์ไทล์ที่ 10 และระดับเชาวน์ปัญญา 90 ขึ้นไป จำนวน 8 คน เพื่อดำเนินการทดลอง

2. คัดเลือกและเตรียม "ผู้ช่วยสอนการอ่าน"

2.1 คัดเลือก "ผู้ช่วยสอนการอ่าน"

2.1.1 รับสมัครอาสาสมัครช่วยอ่าน เพื่อทำหน้าที่ผู้ช่วยสอนการอ่าน (Reading Tutor)

2.2.2 นำเสนอชื่อโดยครูประจำชั้น ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2.3 นำนักเรียนที่ได้รับการเสนอชื่อและอาสาสมัครมาทดลองอ่าน หนังสือประกอบการอ่านและสร้างความคุ้นเคย เพื่อประเมินความสามารถในการอ่านและความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของนักเรียนแต่ละคน

2.2.4 เลือกผู้ช่วยสอนการอ่านแบบเจาะจง จำนวน 8 คน

2.2 เตรียม "ผู้ช่วยสอนการอ่าน"

ผู้วิจัยเตรียมและฝึก "ผู้ช่วยสอนการอ่าน" ด้วยตนเอง ด้วยการเริ่มต้นทำความเข้าใจความคุ้นเคยกับผู้ช่วยสอนการอ่าน โดยใช้เวลาในการทำความเข้าใจและดำเนินการฝึกเป็นเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละประมาณ 30 นาที ก่อนทำการทดลองสอนอ่านกับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยดำเนินการฝึกตามขั้นตอนดังนี้

2.2.1 แนะนำผู้ช่วยสอนการอ่าน ถึงบทบาทในการเป็นผู้ช่วยสอนและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคู่อ่าน

2.2.2 อธิบายขั้นตอนการสอนอ่านและการเป็นผู้ช่วยสอนการอ่านที่ดี พร้อมทั้งให้นักเรียนศึกษาจากคู่มือผู้ช่วยสอนการอ่าน

2.2.3 เรียนรู้ขั้นตอนการสอนอ่านจากวีดิทัศน์

2.2.4 ฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนการสอนอ่านกับผู้ช่วยสอนการอ่านด้วยกัน และฝึกกับคู่อ่าน

3. จับคู่ "คู่อ่าน"

ผู้วิจัย จับคู่ "คู่อ่าน" ด้วยการพิจารณาความสามารถของ "คู่อ่าน" ร่วมกับหลักการเลือกและจับคู่ "คู่อ่าน" ตามวิธี Modelled Reading

4. ทดสอบก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ไปทดสอบกลุ่มตัวอย่าง ก่อนการทดลอง (Pretest) ตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ให้นักเรียนอ่านแบบทดสอบและบันทึกเสียงการอ่านเป็นรายบุคคล ลงในแถบบันทึกเสียง

4.2 นำแถบบันทึกเสียง มาบันทึกการอ่านลงในแบบบันทึกความสามารถ ในการอ่านตามเกณฑ์การบันทึกการอ่าน โดยมีผู้บันทึก 3 ท่าน คือ ผู้เชี่ยวชาญการสอน ภาษาอังกฤษ เจ้าของภาษาและผู้วิจัย

4.3 ผู้วิจัยสรุปการบันทึกของแต่ละท่าน ลงในแบบสรุปการบันทึกการอ่าน

4.4 ผู้วิจัยบันทึกคะแนนความสามารถในการอ่านก่อนการทดลองของนักเรียน แต่ละคนลงในแบบบันทึกคะแนน โดยสรุปจากคะแนนที่อ่านได้ถูกต้องตรงกันจาก 2 ใน 3 ของผู้บันทึก

ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนการสอนอ่านแบบ Modelled Reading ซึ่งในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตการทดลองด้วยตนเองโดยใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วันทุกวันจันทร์ ถึง วันพฤหัสบดี วันละ 20 นาที รวมเวลาในการทดลองทั้งสิ้น 24 ครั้งและในทุกวันศุกร์ของแต่ละสัปดาห์จะเป็นการพบกับผู้ช่วยสอนการอ่าน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้ช่วยสอนการอ่าน ดำเนินการสอนตามขั้นตอนการสอนอ่าน Modelled Reading และบันทึกการสอนลงในแบบบันทึกการอ่านประจำวันหลังการสอนทุกครั้ง

2. ผู้วิจัยพบกับผู้ช่วยสอนการอ่านในทุกวันศุกร์ของแต่ละสัปดาห์ เพื่ออภิปรายถึง ความก้าวหน้าและปัญหาที่อาจเกิดขึ้น พร้อมทั้งสรุปข้อมูลของนักเรียนแต่ละคนลงในแบบ บันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน

ขั้นหลังการทดลอง

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเป็น รายบุคคลอีกครั้ง (Posttest) เพื่อประเมินผลหลังการทดลองสอน โดยดำเนินการตามขั้นตอน เช่นเดียวกับการทดสอบก่อนการทดลอง พร้อมทั้งสรุปและบันทึกคะแนนหลังการทดลอง

2. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการอ่านมาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

- หาค่าร้อยละ
- หาค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบ คำนวณได้จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 : 35)

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

$\bar{X}$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum x$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N = จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบ

- เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการสอนอ่านแบบวิธี Modelled Reading โดยใช้วิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test คำนวณได้จากสูตร (นิภา ศรีไพโรจน์, 2533 : 91)

$$D = Y - X$$

D = ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนน X และ Y ก่อนและหลังการทดลอง
 X = ความสามารถในการอ่านก่อนการทดลอง
 Y = ความสามารถในการอ่านหลังการทดลอง

โดยมีลำดับขั้นตอนในการคิดดังนี้

1. หาความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่ กำกับด้วยเครื่องหมายบวกหรือลบ
2. นำข้อมูลที่ได้มาจัดอันดับจากน้อยไปหามาก โดยไม่คิดเครื่องหมาย และให้ค่าน้อยที่สุดเป็นอันดับ 1
3. หาผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายบวก และหาผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายลบ (โดยไม่คิดเครื่องหมาย)
4. ให้ค่าผลรวมของอันดับที่มีค่าน้อยกว่าเป็นค่า T ที่จะทำการทดสอบ
5. นำค่า T ที่คำนวณได้ไปเปรียบเทียบกับค่า T จากตาราง Table K : Critical Values of T ตามระดับนัยสำคัญและแบบการทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 : 344 - 345)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและการแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
X	แทน	คะแนนก่อนการทดลอง
Y	แทน	คะแนนหลังการทดลอง
T	แทน	สถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบของ The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading

คนที่	จำนวนและร้อยละของคำที่อ่านถูกจากทั้งหมด 125 คำ					
	ก่อนสอน	ร้อยละ	ความหมายคะแนน	หลังสอน	ร้อยละ	ความหมายคะแนน
1	0	0	ปรับปรุง	67	53.6	ปานกลาง
2	0	0	ปรับปรุง	92	73.6	ดี
3	0	0	ปรับปรุง	86	68.8	ดี
4	8	6.4	ปรับปรุง	81	64.8	ดี

ตาราง 2 (ต่อ)

คนที่	จำนวนและร้อยละของคำที่อ่านถูกจากทั้งหมด 125 คำ					
	ก่อนสอน	ร้อยละ	ความหมายคะแนน	หลังสอน	ร้อยละ	ความหมายคะแนน
5	8	6.4	ปรับปรุง	61	48.8	ปานกลาง
6	8	6.4	ปรับปรุง	39	31.2	พอใช้
7	7	5.6	ปรับปรุง	91	72.8	ดี
8	11	8.8	ปรับปรุง	99	79.2	ดี
ค่าเฉลี่ย	5.3	4.2	ปรับปรุง	77.0	61.6	ดี

จากตาราง 2 พบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการสอนค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 4.2 ซึ่งอยู่ในระดับปรับปรุง หลังการสอนค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 61.6 ซึ่งอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถเพิ่มขึ้นระหว่างร้อยละ 31.2 – 79.2

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading

ตาราง 3 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading

คนที่	คะแนนที่ได้		ผลต่างของคะแนน(Y-X)	อันดับที่ของความแตกต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อนสอน (X)	หลังสอน (Y)			บวก	ลบ
1	0	67	67	3	+3	-0
2	0	92	92	8	+8	-0
3	0	86	86	6	+6	-0
4	8	81	73	4	+4	-0
5	8	61	53	2	+2	-0

ตาราง 3 (ต่อ)

คนที่	คะแนนที่ได้		ผลต่างของ คะแนน (Y-X)	อันดับที่ของ ความแตกต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อนสอน (X)	หลังสอน (Y)			บวก	ลบ
6	8	39	31	1	+ 1	-0
7	7	91	84	5	+ 5	-0
8	11	99	88	7	+ 7	-0
				รวม	T = +36	T = - 0

ค่า T ที่จะทำการทดสอบ $T = 0$

ค่า T จากตาราง K : Critical Values of T (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 371)

(เมื่อ $N = 8$, $\alpha = .01$) $T = 1$

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้
วิธี Modelled Reading ก่อนการสอนและหลังการสอน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading

สมมติฐาน

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading มีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น
2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการใช้วิธี Modelled Reading ก่อนการสอนและหลังการสอน มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน ระดับเขาวงกตปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน ระดับเขาวงกตปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนผดุงราษฎร์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 8 คน ซึ่งทำการคัดเลือกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบคัดแยกบุคคลที่มีปัญหาในการเรียนรู้ของศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประเมินระดับเขาวงกตปัญญาโดยนักจิตวิทยา โรงพยาบาลพุทธชินราช อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลกและเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

1. หนังสือประกอบการอ่าน (Reader Books) ของบริษัท อ็อกฟอร์ด ยูนิเวอร์ซิตี เพรส จำนวน 6 เล่ม
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน เป็นบทอ่านภาษาอังกฤษที่มีจำนวนคำทั้งสิ้น 125 คำ

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ขั้นก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง เป็นรายบุคคล (Pretest) ด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนการทดลองสอน โดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

ดำเนินการทดลองโดยใช้วิธี Modelled Reading กับกลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 20 นาที ทุกวันจันทร์ ถึง วันพฤหัสบดี รวมทั้งสิ้น 24 ครั้ง และทุกวันศุกร์ของแต่ละสัปดาห์จะเป็นการพบกับผู้ช่วยสอนการอ่าน เพื่ออภิปรายถึงความก้าวหน้าและปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

3. ขั้นหลังการทดลอง

3.1 ผู้วิจัยทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล (Posttest) ด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านหลังการทดลองสอน โดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading

3.2 นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการอ่าน มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้งก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สถิติพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย
2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้การทดสอบของ วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading ทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความเปลี่ยนแปลงทางการอ่าน ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้น มีค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 61.6 ซึ่งอยู่ในระดับดี โดยมีช่วงของความสามารถในการอ่านที่เพิ่มขึ้นระหว่างร้อยละ 31.2 – 79.2
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading ก่อนการสอนและหลังการสอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading พบว่า

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน ระดับเขาวงกตปัญญาปกติ ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ และยังสอดคล้องกับการศึกษาทดลองของเดปเปลอร์ ที่ประเทศแคนาดาและออสเตรเลียระหว่าง ปี 1992 และ 1993 ว่าการนำวิธี Modelled Reading ไปใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นั้นประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ซึ่งนักเรียนที่เข้าร่วมในโครงการนี้ ส่วนมากเป็นนักเรียนที่ล้มเหลวในการอ่าน และบางคน เพิ่งเริ่มต้นเรียนการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นี้เอง ทั้งผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่า เด็กเหล่านี้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่านอย่างรวดเร็วและขอเพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่านด้วยความสนใจ (Deppeler. 1995 : 17) นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับการศึกษาของเพอร์เวล ซึ่งได้กล่าวถึง วิธีการสอนอ่านออกเสียงตามตัวแบบ (Modelled Oral Reading) ไว้เช่นเดียวกันว่า การสอนอ่านวิธีนี้สามารถพัฒนาการอ่านของนักเรียนที่อ่านไม่ได้เลย ด้วยการเริ่มต้นอ่านหนังสือจากระดับ 3 ไปสู่การอ่านหนังสือในระดับ 5 และ 6 ได้ ในระยะเวลา 8 เดือน โดยใช้เวลาในการอ่าน 15 นาทีต่อสัปดาห์กับครูผู้สอนและการอ่านเป็นประจำกับ ผู้ปกครองในเวลากลางคืน ซึ่งวิธีนี้พบว่าทำให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น ทั้งยังทำให้นักเรียนที่อ่านไม่ได้ อ่านได้ดีขึ้น และนักเรียนที่อ่านได้ดี อ่านได้ดีมากขึ้นกว่าเดิม (Powell. 2002 : 4 – 5)

ข้อสังเกตจากการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่านอกจากการสอนอ่านด้วยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading จะช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดแล้ว การสอนโดยวิธีนี้ยังช่วยให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น ดังนี้

1. มีความเชื่อมั่นในการอ่านมากขึ้น โดยสังเกตได้จากพฤติกรรมการอ่านขณะสอบก่อนและหลังการทดลองของผู้อ่าน ก่อนการทดลองนักเรียนจะมีสีหน้าแสดงความกังวล ขมวดคิ้วตลอดเวลา ไม่มั่นใจที่จะอ่าน บางคนจะพูดแต่คำว่า ผมอ่านไม่ได้แน่เลย บางคนจะอ่านอักษรเป็นตัวๆ ได้แต่จะออกเสียงเบามาก บางคนจะทำปากขมขมิบแต่ไม่ออกเสียง ซึ่งต่างกับพฤติกรรมการอ่านขณะสอบหลังการทดลอง นักเรียนกระตือรือร้นที่จะบันทึกเสียงการอ่านก่อนเพื่อน ขอฟังเสียงการอ่านจากแถบบันทึกเสียงและต้องการทราบคะแนนการอ่านของตนเอง ซึ่งนักเรียนสามารถอ่านได้มากขึ้นกว่าเดิมด้วยน้ำเสียงอันดังและบ่งบอกถึงความมั่นใจที่จะอ่าน

2. เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง หลังจากการทดลองสอนได้ประมาณ 4 สัปดาห์ ในระหว่างรอฝึกการอ่านกับผู้ช่วยสอนการอ่าน มีนักเรียนซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจและต้องการฝึกอ่าน นักเรียนกลุ่มตัวอย่างบางคนแสดงความสามารถด้วยการอาสาทำหน้าที่เป็นตัวแบบสอนให้กับเพื่อนที่สนใจและเพื่อนกลุ่มตัวอย่างที่ยังอ่านไม่คล่อง ซึ่งทำให้นักเรียนเหล่านี้เห็นคุณค่าและเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading พบว่า การจะทำให้การพัฒนาการอ่านประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดีนั้น ผู้ศึกษาควรให้ความสำคัญกับสิ่งต่อไปนี้

1.1 การเลือกคู่อ่านที่เหมาะสม

ก่อนการตัดสินใจเลือกคู่อ่าน ผู้ศึกษาควรทำความเข้าใจกับคู่อ่านเป็นระยะเวลาพอสมควรและเลือกคู่อ่านด้วยตนเองโดยพิจารณาร่วมกับหลักการเลือกคู่อ่านของ เด็ปเลอร์ และซิกมอน ซึ่งได้กล่าวไว้ในเรื่องการสอนอ่านโดยวิธี Modelled Reading ด้วยความใส่ใจในการเลือกคู่อ่านนี้จะช่วยให้ทั้งผู้อ่านและผู้ช่วยสอนการอ่านประสบความสำเร็จในการอ่านมากยิ่งขึ้น

1.2 หนังสือประกอบการอ่านที่เหมาะสม ทั้งสีสรรค์ ระดับความยากง่ายและความหลากหลายของเรื่องที่จะอ่าน

จากการศึกษาพบว่านักเรียนให้ความสนใจและชอบหนังสือที่นำมาให้อ่านทุกคน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญและส่งผลต่อความสนใจ ความกระตือรือร้นที่จะอ่านหนังสือเล่มต่อไปมากขึ้น สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ในหนังสือแต่ละเล่มควรมีคำเดิมปรากฏอยู่ในหลายๆที่ การมีคำซ้ำๆกันในหลายๆที่และต่อเนื่อง จะทำให้นักเรียนสามารถอ่านได้คล่องแคล่วมากขึ้น ถึงแม้ว่าคำนั้นจะมีหลายพยางค์ก็ตาม

1.3 การฝึกอ่านที่ต่อเนื่องและการให้แรงเสริมที่เหมาะสม

การฝึกอ่านควรกระทำอย่างต่อเนื่อง จากการศึกษพบว่านักเรียนบางคนต้องการเวลามากกว่าคนอื่นในการจะอ่านได้คล่องและคงทน ในขณะเดียวกันควรมีช่วงระยะเวลาของการหยุดพักเพื่อประเมนการอ่านหรือช่วยให้นักเรียนได้ผ่อนคลายบ้างถ้าเขาต้องการ และต้องไม่ลืมให้แรงเสริมที่เหมาะสมกับนักเรียน ด้วยสิ่งเหล่านี้จะเป็นกำลังใจและกระตุ้นให้นักเรียนรักการอ่านมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาผลของการใช้วิธี Modelled Reading กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษกลุ่มอื่นเช่น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ เป็นต้น

2.2 ศึกษาผลของการใช้วิธี Modelled Reading กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในระดับมัธยมศึกษา

2.3 ศึกษาผลของการใช้วิธี Modelled Reading กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยผู้ปกครองทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยสอนการอ่าน

2.4 ศึกษาผลของการนำวิธี Modelled Reading ไปใช้ร่วมกับวิธีการสอนอื่นหรือวิชาอื่น เช่น วิชาภาษาไทย เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา วิชญาปกรณ์. (2534). เอกสารประกอบการสอนการอ่าน. ภาควิชาภาษาไทยและภาษา
ตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กรมวิชาการ. (2539). หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- (2542). รายงานการวิจัยเรื่องสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา.
- (2545ก). สารและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและ
พัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- (2545ข). คู่มือจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- ขจร สุขรังสรรค์. (2532). เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษใน
ระดับมัธยมศึกษา (กส.อ 511). กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ✓ ชูศรี วงศ์รัตน. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
เทพเนรมิต.
- เถกิง แก้วเสน่ห์. (2538). อ่านอย่างไร อ่านให้ดี. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ : ห้างจัดการ
ทิพย์อักษร.
- ✓ นิภา ศรีไพโรจน์. (2533). สถิตินอนพาราเมตริก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พริ้นติ้ง
เฮาส์.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2530). อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา แนวบูรณาการทาง
การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- (2532). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- (2534). ยุทธศาสตร์การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เบญจพร ปัญญาข. (2543). คู่มือช่วยเหลือเด็กที่บกพร่องด้านการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุศรา จิตลำดวน. (2538). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไร่ไทย เพรส.

----- (ม.ป.ป.). เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิสิทธิ์พัฒนา.

พรรณศรี ปทุมศิริ. (2541). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน. บทคัดย่อปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

✓ พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. (2536). จิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

รักษ์โรงเรียน. (2542, 1-15 สิงหาคม). "การอ่านสร้างปัญญายุคโลกาภิวัตน์," วารสารปฏิรูปการศึกษา. 1 : 22.

วรรณ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

วิบูลย์ แซ่มชื่น. (2542, 1-15 สิงหาคม). "วิกฤตอุดมศึกษาไทยและทางเลือกใหม่," วารสารปฏิรูปการศึกษา. 1 : 10.

✓ วิราพร พงศ์อาจารย์. (2542). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย. ฝ่ายเอกสารตำรา สำนักส่งเสริมวิชาการ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.

ศรียา นิยมธรรม. (2541). ปัญหายุ่งยากทางการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

----- (2542). L.D เข้าใจและช่วยเหลือ. กรุงเทพฯ : P.A, ART & PRINTING.

- ตันสนีย์ จัตรคุปต์. (2543). ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี : ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สมศรี เพ็ชรยิ้ม. (2537). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนระหว่างนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีผันเสียงวรรณยุกต์และวิธีแจกลูก. ศูนย์
บรรณสารสนเทศทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ ลักษณะโกคิน. (2539). การศึกษาวิธีสอนอ่านแบบ MIA และระดับความสามารถที่มี
ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. บทคัดย่อ
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. ภาควิชามัธยมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารี พันธุ์ณี. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2543). ปัญหาการเรียนและเทคนิคช่วยให้ลูกเรียนดี. กรุงเทพฯ : ชันดำ
การพิมพ์.
- Allen, Edward David and Rebecca M. Vallette. (1979). *Classroom teaching : Foreign
Language and English as a Second Language*. New York : Harcourt Blace
Javanovich.
- Australia Learning Disability Association. (2001). *People with L.D.* (online). Available :
<http://www.utas.edu.au/alda>.
- Deppeler, Joanne M. (1998). *Professional Development Workshops*. Australia : Impact
Printing (VIC) Pty. Limited.
- Deppeler, Joanne M. and Tricia A. Gurry. (1995). *Reading Coordinator Handbook*.
Australia : Education : Curriculum and Resources.
- Eldredge, Lloyd J. (1990, November / December). "Increasing the Performance of Poor
Readers in the Third Grade With a Group-Assisted Strategy," *The Journal of
Educational Research*. 84(2) : 69-77.

- Finocchiaro, Mary and Christopher Brumfit. (1983). *The Functional – National Approach : From Theory to Practice*. New York : Oxford University Press.
- Henley, Martin, Ramsey Roberta S. and Robert F. Algozzine. (1996). *Characteristics of and Strategies for Teaching Students with Mild Disabilities*. 2nd edition. Needham Heights, Massachusetts : Allyn & Bacon.
- Hicks, Karen and Beth Wadlington. (1994). *The Efficacy of Shared Reading with Teens*. (CD-Rom). Available : DAO.
- Hoy, Cheri and Noel Gregg. (1994). *Assessment The Special Educator's Role*. California : Wadsworth, Inc.
- Lerner, Janet W. (1997). *Learning Disabilities Theories, Diagnosis, And Teaching Strategies*. 7th edition. New York : Houghton Mifflin Company.
- Mastropieri, Margo A. and Thomas E. Scruggs. (2000). *The Inclusive Classroom : Strategies for effective instruction*. New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Mercer, Cecil D. (1992). *Students with Learning Disabilities*. 4th edition. New York : MacMillin Publishing Company.
- National Join Committee on Learning Disabilities. (2001). *Definitions of learning Disabilities*. (online). Available : <http://www.student.admin.utas.edu.au>.
- "Paired Reading," (online). (2002). Available : <http://www.Interventioncentral.org/htmldocs/interventions/rdngfluency/prrdng.html>.
- "Paired Reading using the Modelled Reading Technique : A Strategy to Support Literacy Development in Children," (2001). Krongold Centre. Monash University : RF 1-5,
- Pollock, John S. (1992). *Chapter 1 Early Literacy Summer School*. (CD-ROM). Available : DAO.
- Powell, Donovan H. (2002). *Modelled Oral Reading*. (online). Available : <http://www.users.bigpond.com/ryeperson>.
- "Reading," (online). (2000). Available : <http://www.bbc.co.uk>.
- Richek et al. (1996). *Reading Problems : Assessment and Teaching Strategies*. 3rd edition. Needham Heights, Massachusetts : Allyn & Bacon.

Sigmon, Cheryl M. (2002). *Paired Reading : With a Little Help from My Friends*. (online).

Available : <http://www.teachers.net/4blocks/article30.html>.

Spreadbury, Julie and John Elkins. (1993). *Family Literacy in Australia*. (CD-ROM).

Available : DAO.

The Learning Disabilities Association of Canada. (2002). *National Definition of Learning*

Disabilities. (online). Available : <http://www.ldac-taac.ca>.

"*The Paired Reading Method*," (online). (2002). Available : <http://www.d21.k12.il.us>.

"*Using Paired Reading*," (online). (2002). Available : <http://www.sil.org>.

"*What is a Learning Disabilities ?*," (online). (2001). Available : <http://www.enteract.com/~jahphd/disability.html>.

ภาคผนวก

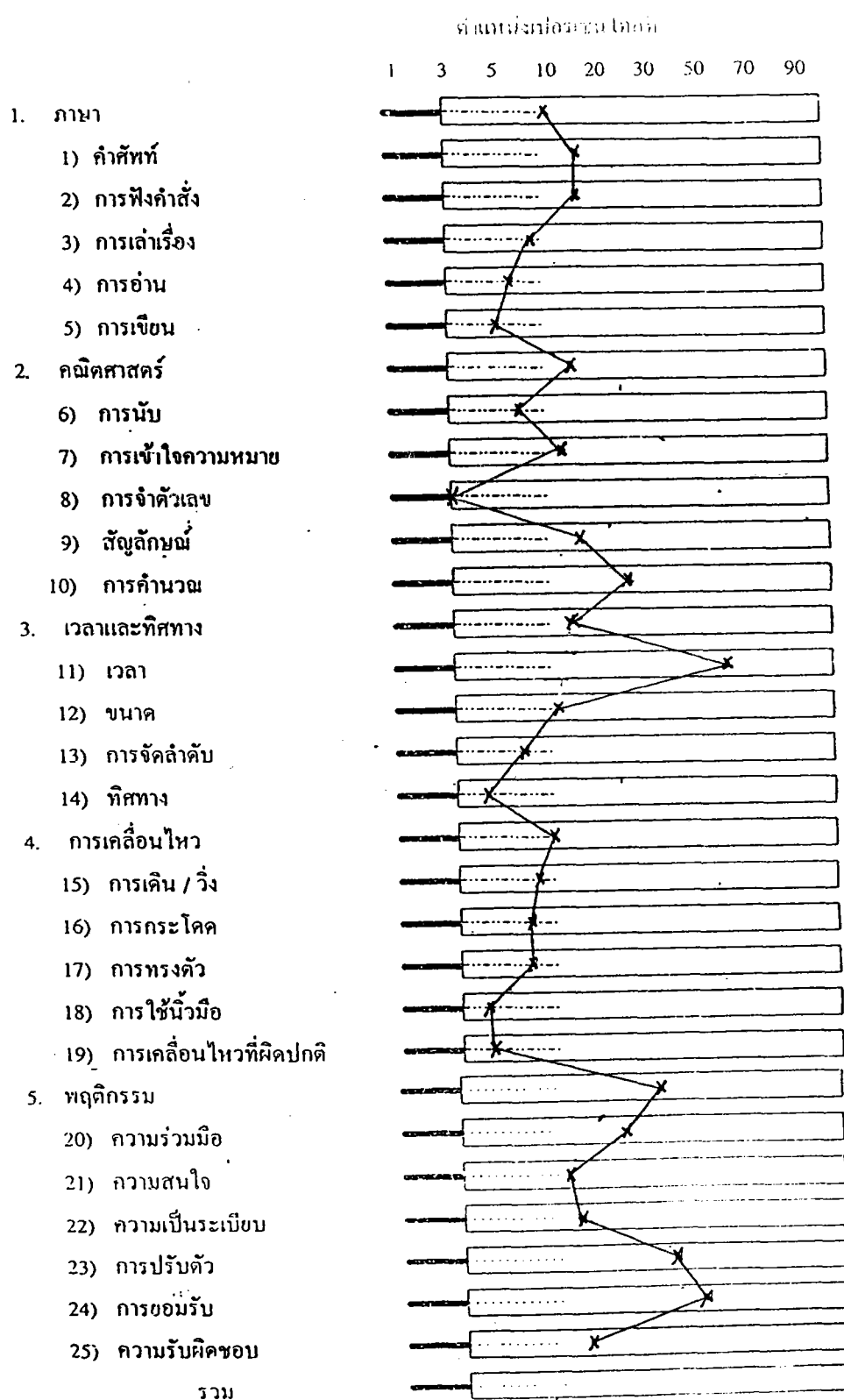
ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

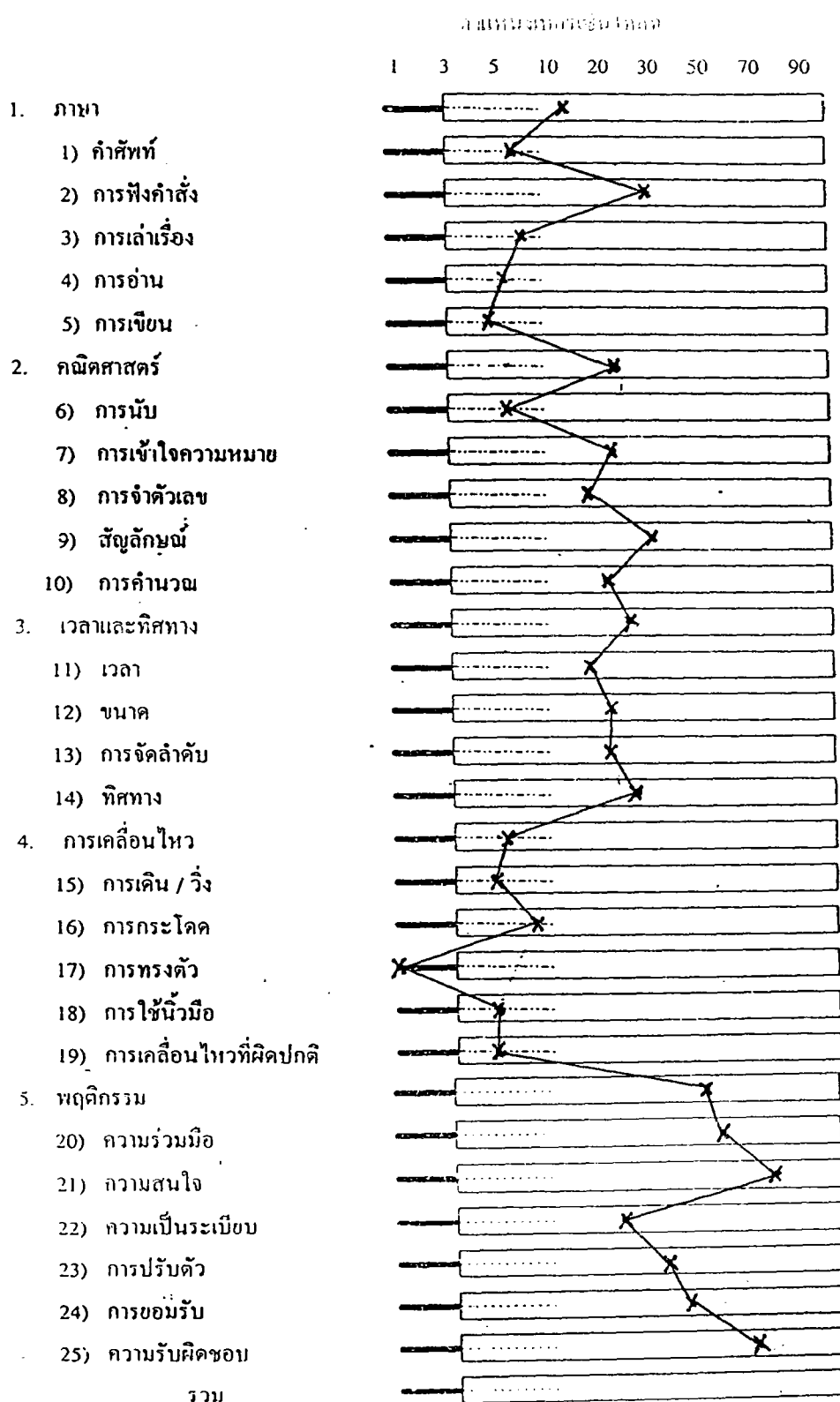
อาจารย์ละเอียด จุฑานันท์	ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ระดับ 9 หน่วยศึกษานิเทศ เขตการศึกษา 7 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ศาสตราจารย์ สตีเฟน เอ คอลลินส์	อาจารย์พิเศษ โครงการนานาชาติ มหาวิทยาลัยนเรศวร
อาจารย์ สกล เกิดผล	อาจารย์ประจำ โปรแกรมภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

ภาคผนวก ข
ผลการคัดเลือกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

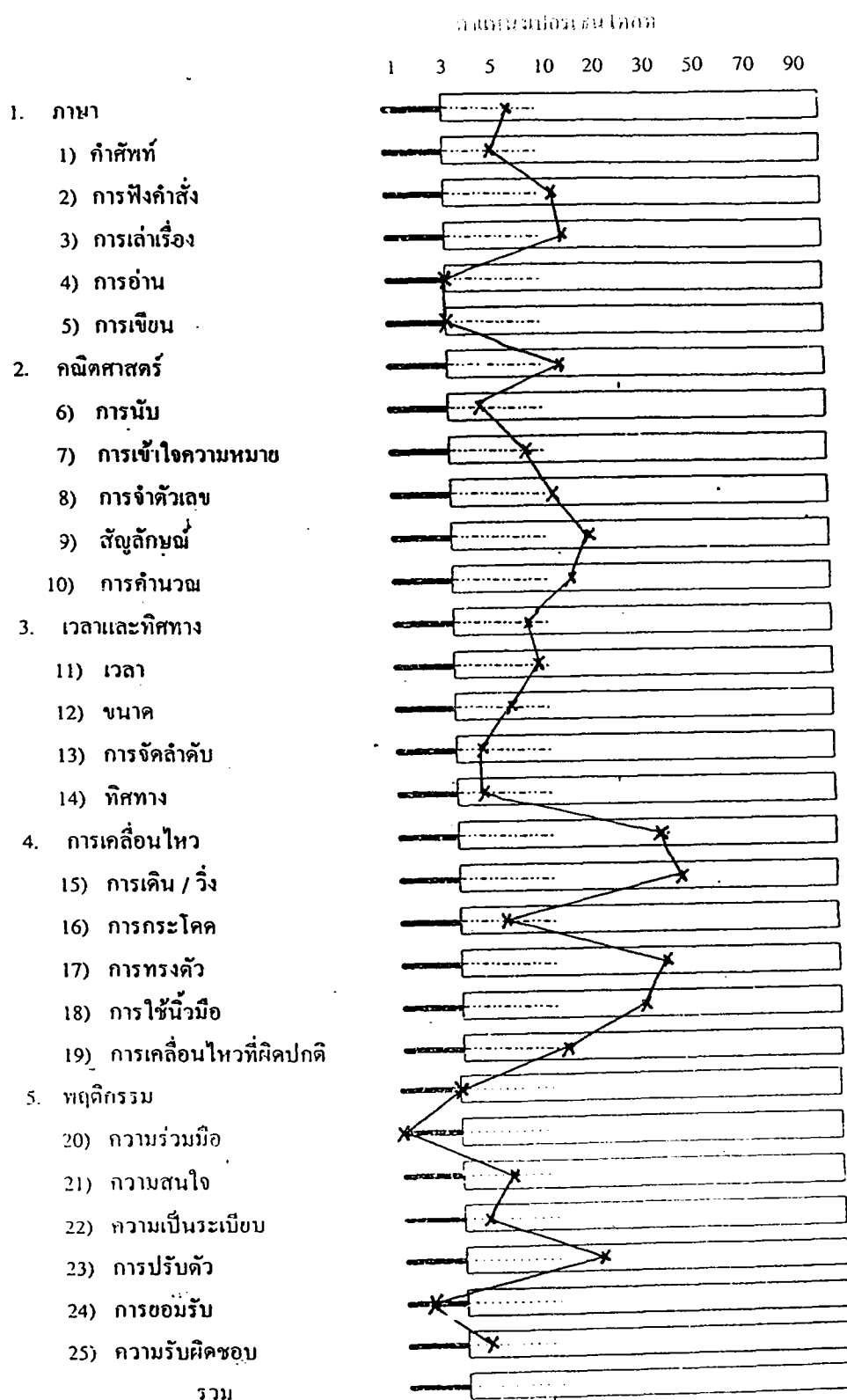
ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 1

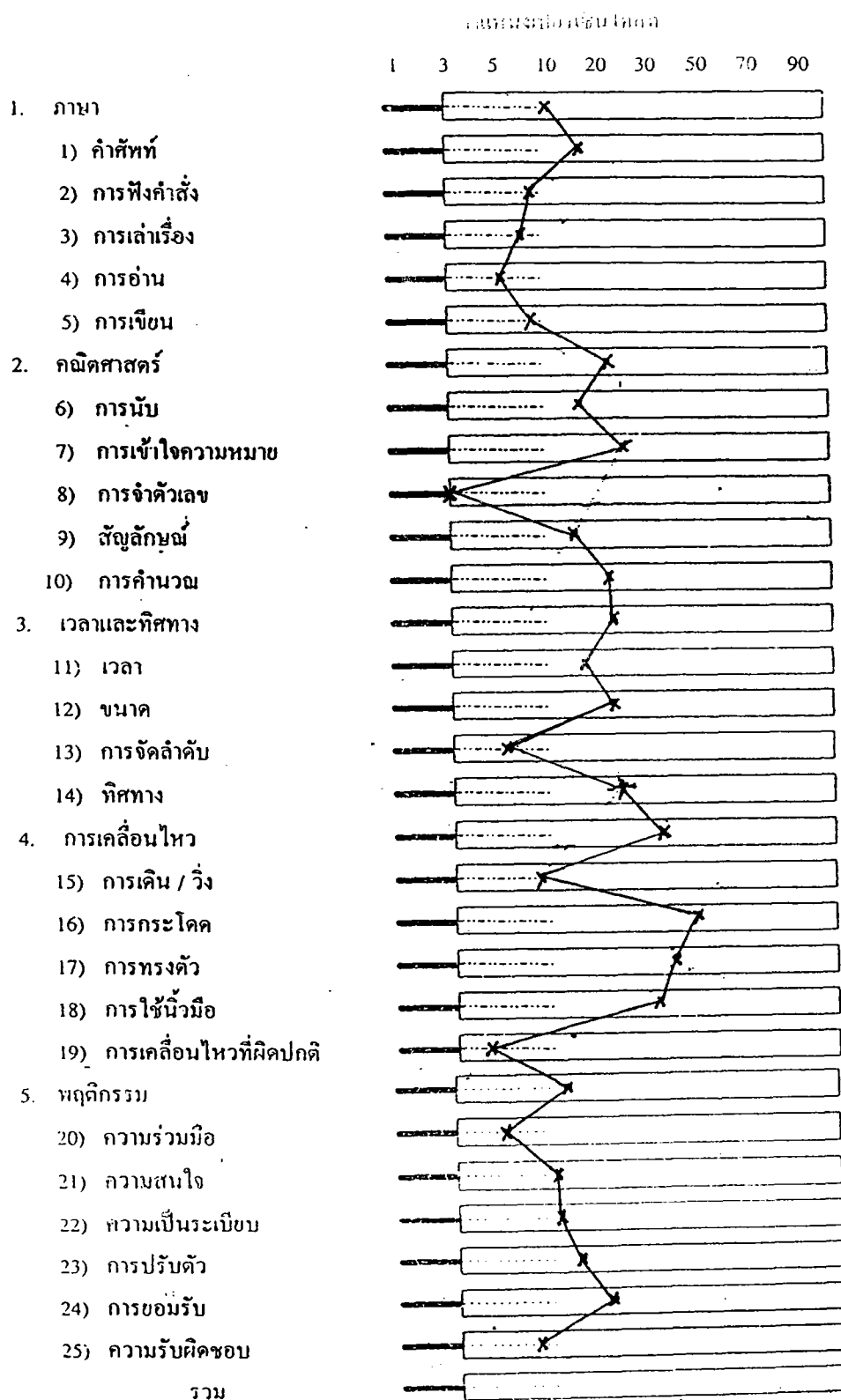
ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 2

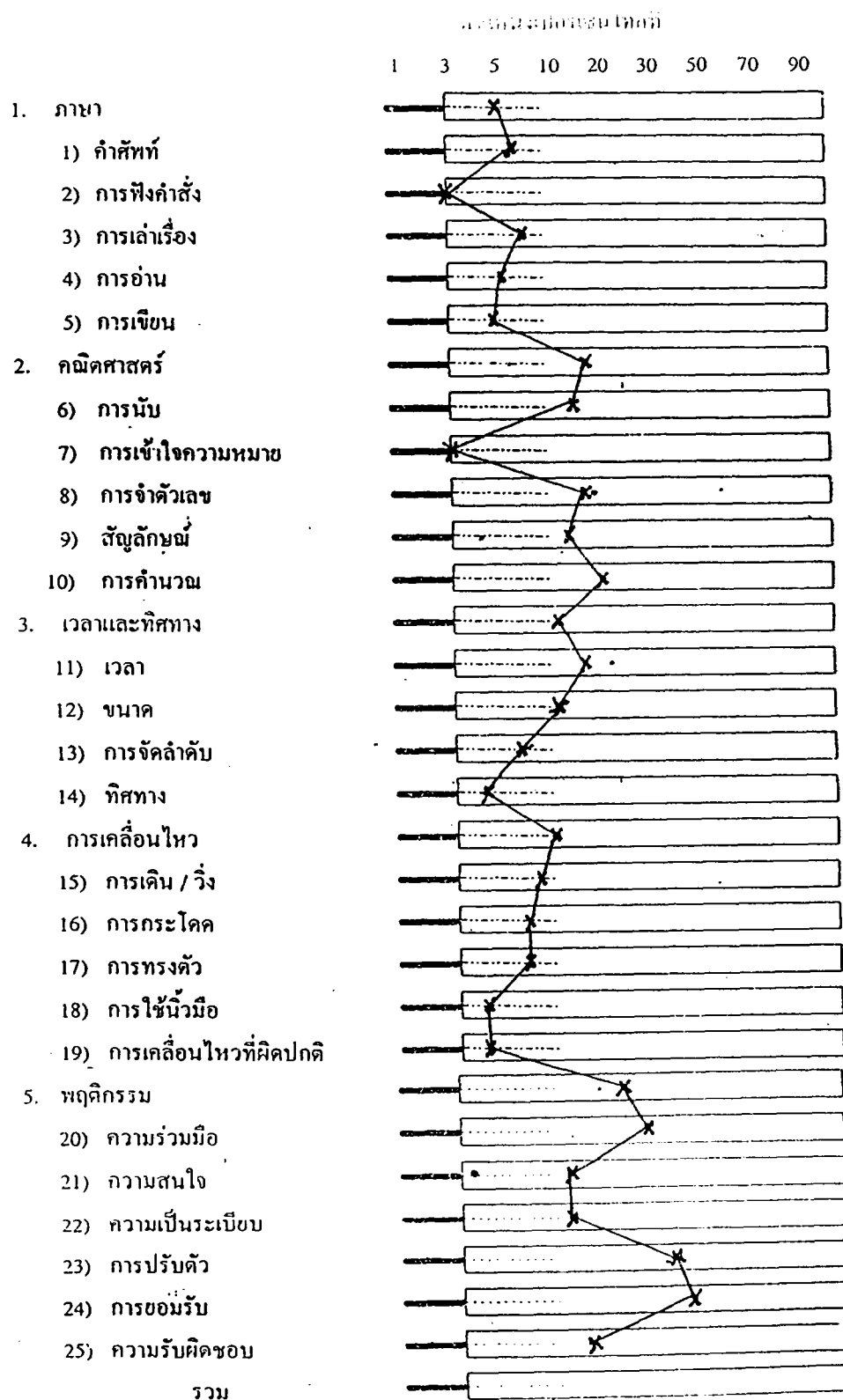
ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 4

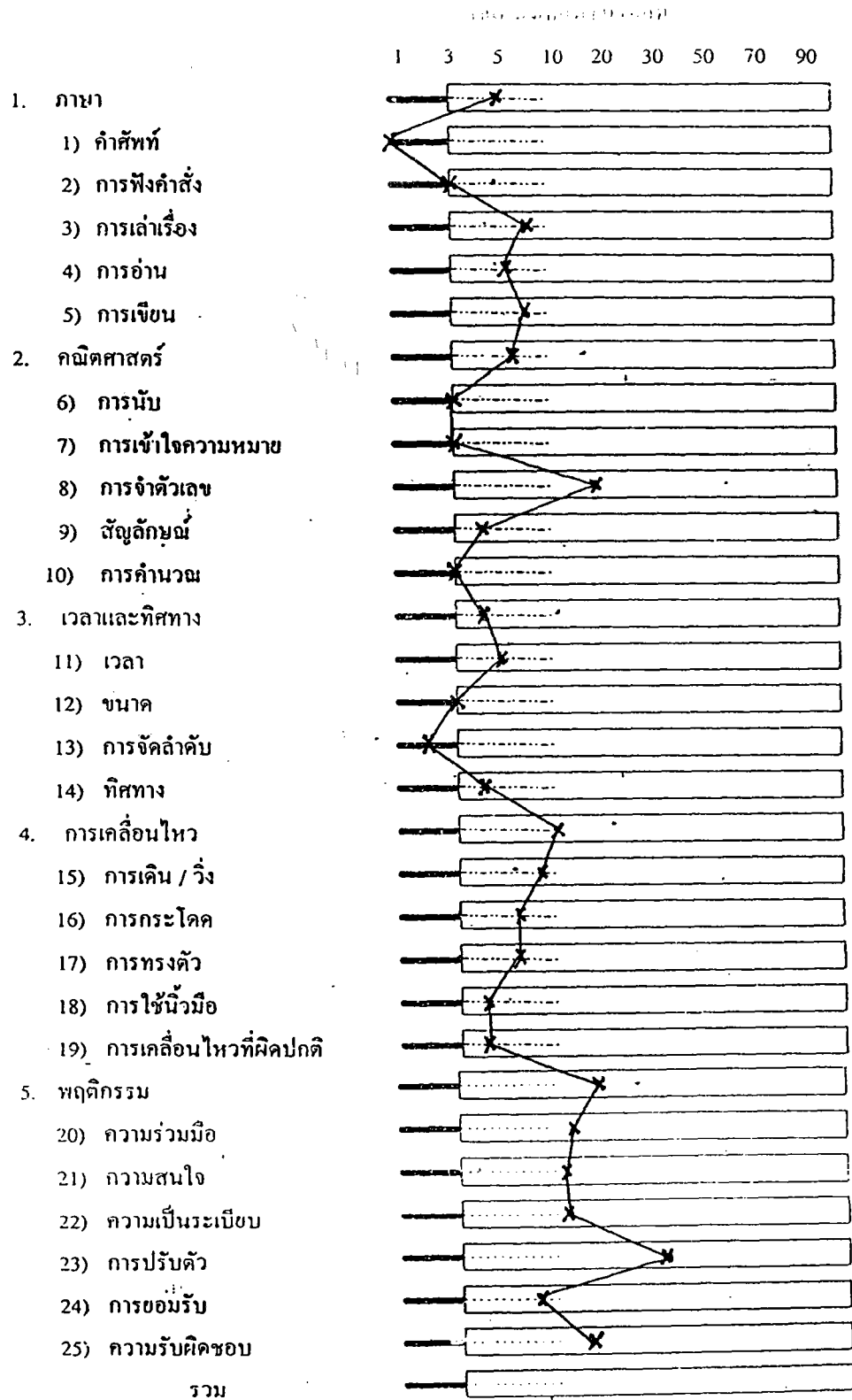
ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 5

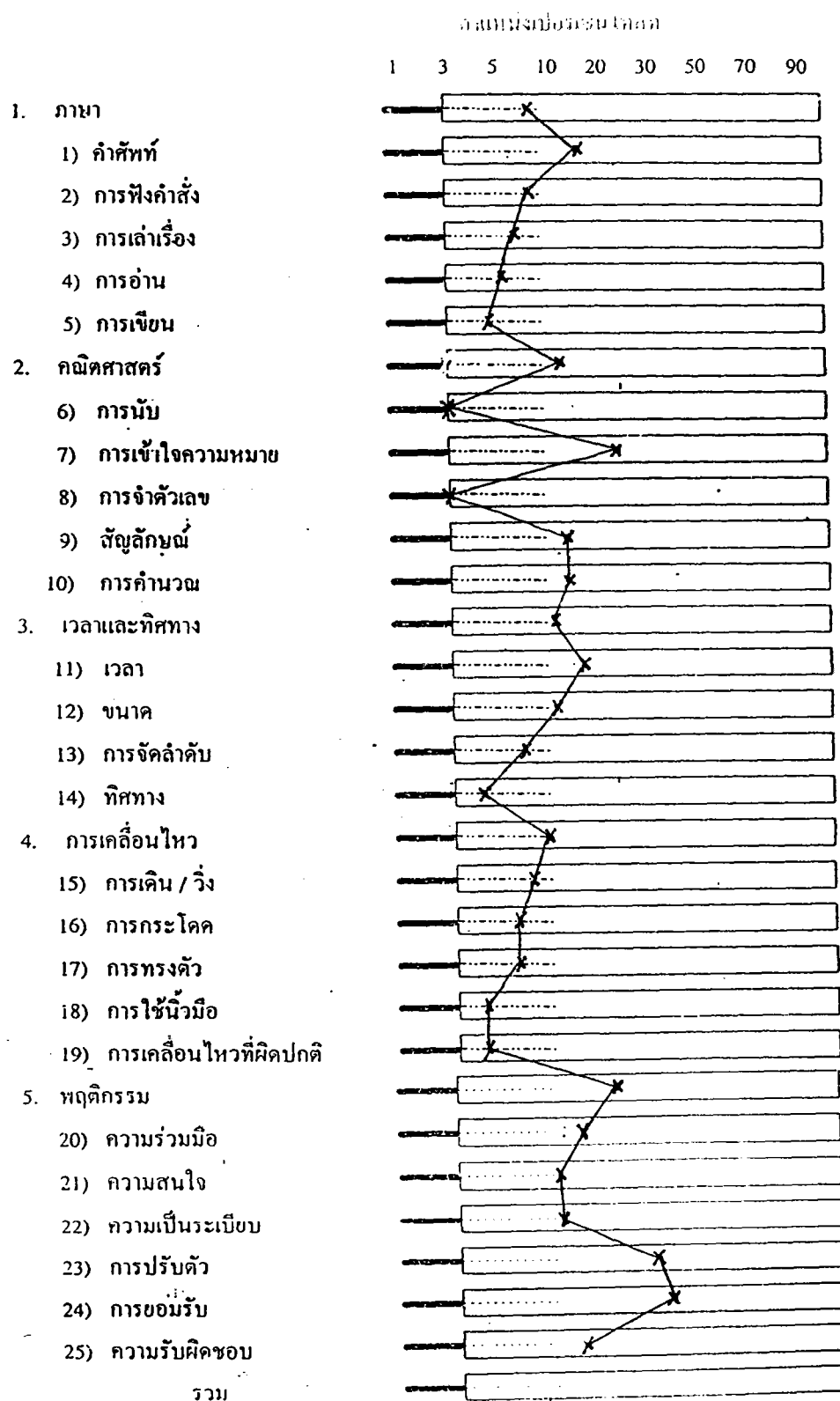
ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 6

ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 7

ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 8

ภาคผนวก ค
คู่มือแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

คู่มือการใช้แบบทดสอบ

ลักษณะทั่วไปของแบบทดสอบ

แบบทดสอบนี้ เป็นแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย

1. บทอ่านภาษาอังกฤษสำหรับอ่านออกเสียง เพื่อทดสอบความสามารถในการอ่าน ก่อนและหลังการทดลอง
2. แบบบันทึกความสามารถในการอ่าน
 - เกณฑ์การบันทึกการอ่าน
 - แบบบันทึกการอ่าน
 - แบบสรุปการบันทึกการอ่าน
 - เกณฑ์การบันทึกคะแนนการอ่าน
3. แบบบันทึกคะแนนความสามารถในการอ่าน

ความมุ่งหมายของแบบทดสอบ

แบบทดสอบนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อน และหลังการสอนอ่านด้วยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading ในนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ

การใช้แบบทดสอบ

แบบทดสอบนี้ กำหนดให้

1. ทดสอบการอ่านออกเสียงจากบทอ่านที่กำหนดให้ทีละคน
2. ใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลองสอน
3. บันทึกเสียงการอ่านของนักเรียนลงในแถบบันทึกเสียงทีละคน
4. บันทึกการอ่านออกเสียงตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ลงในแบบบันทึกความสามารถในการอ่าน
5. สรุปจำนวนคำที่อ่านของแต่ละรูปแบบ และจำนวนคำที่ได้ 1 คะแนน หรือ ได้ 0 คะแนน ตามเกณฑ์การบันทึกคะแนนที่กำหนดให้ ลงในแบบบันทึกการอ่านและแบบสรุปการบันทึกการอ่าน
6. บันทึกจำนวนคำที่อ่านได้ถูกต้องลงในแบบบันทึกคะแนนความสามารถในการอ่าน

การเตรียมการทดสอบ

1. ผู้ดำเนินการทดสอบ ศึกษาแบบทดสอบให้เข้าใจ
2. จัดเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ
 - 2.1 รายชื่อนักเรียนที่จะทำการทดสอบ
 - 2.2 แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน
 - 2.3 แบบบันทึกความสามารถในการอ่าน
 - 2.4 แบบบันทึกคะแนนความสามารถในการอ่าน
 - 2.5 เครื่องและแถบบันทึกเสียง
3. จัดเตรียมสถานที่
 - 3.1 เลือกสถานที่ ที่เงียบ ไม่มีสิ่งรบกวนมากเกินไป
 - 3.2 จัดโต๊ะ 1 ตัว เก้าอี้ 2 ตัว สำหรับผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ได้รับการทดสอบ

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

ก่อนและหลังการทดลอง

Pre-post test passage

Yesterday we went shopping at a new supermarket. We bought big balloons. We also bought some jam.

Today is my birthday. Kipper made a birthday card for me. Chip made a scarf. Everyone was painting the room for my birthday party. We are making a mess. Everyone is waiting for the party.

I got a new bike. I am very happy. Mum, Dad, look at me! Look at me on my bike! Floppy, my dog runs after me. He is very tired.

It is a very cold day. Mum tells me to wear a scarf. Come outside and look at this! Big footprint is in the snow. It looks like a monster's footprint. May be it is a giant's footprint. Oh no, it is Dad.

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านก่อนการทดลอง

คำชี้แจง

ให้ผู้บันทึก ทำการบันทึกความสามารถในการอ่านของนักเรียน ลงในแบบบันทึก
ความสามารถในการอ่าน โดยถอดเสียงจากแถบบันทึกเสียงและบันทึกเป็นเครื่องหมายใน
รูปของสัญลักษณ์ตามข้อตกลงที่ระบุไว้ในเกณฑ์การบันทึกการอ่านออกเสียง

ชื่อผู้อ่าน

ชื่อผู้บันทึก

แบบทดสอบ

Yesterday we went shopping at a new
supermarket. We bought big balloons. We also
bought some jam.

Today is my birthday. Kipper made a
birthday card for me. Chip made a scarf.
Everyone was painting the room for my birthday
party. We are making a mess. Everyone is
waiting for the party.

I got a new bike. I am very happy.

Mum, Dad, look at me! Look at me on my bike!

Floppy, my dog runs after me. He is very tired.

It is a very cold day. Mum tells me to wear
a scarf. Come outside and look at this!

Big footprint is in the snow. It looks like
a monster's footprint. May be it is a giant's
footprint. Oh no, it is Dad.

The oral reading ability coding form (Pre Test)**Directions:**

Mark the notation of student's oral reading in the pre - post test passage from the tape recorded by using the criteria of coding oral reading:

Reader's name:

Encoder's name:

Pre – Post Test Passage:

Yesterday we went shopping at a new supermarket. We bought big balloons. We also bought some jam.

Today is my birthday. Kipper made a birthday card for me. Chip made a scarf. Everyone was painting the room for my birthday party. We are making a mess. Everyone is waiting for the party.

I got a new bike. I am very happy.

Mum, Dad, look at me! Look at me on my bike!

Floppy, my dog runs after me. He is very tired.

It is a very cold day. Mum tells me to wear
a scarf. Come outside and look at this!

Big footprint is in the snow. It looks like
a monster's footprint. May be it is a giant's
footprint. Oh no, it is Dad.

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านหลังการทดลอง

คำชี้แจง

ให้ผู้บันทึก ทำการบันทึกความสามารถในการอ่านของนักเรียน ลงในแบบบันทึก
ความสามารถในการอ่าน โดยถอดเสียงจากแถบบันทึกเสียงและบันทึกเป็นเครื่องหมายใน
รูปของสัญลักษณ์ตามข้อตกลงที่ระบุไว้ในเกณฑ์การบันทึกผลการอ่านออกเสียง

ชื่อผู้อ่าน

ชื่อผู้บันทึก

แบบทดสอบ

Yesterday we went shopping at a new
supermarket. We bought big balloons. We also
bought some jam.

Today is my birthday. Kipper made a
birthday card for me. Chip made a scarf.
Everyone was painting the room for my birthday
party. We are making a mess. Everyone is
waiting for the party.

I got a new bike. I am very happy.

Mum, Dad, look at me! Look at me on my bike!

Floppy, my dog runs after me. He is very tired.

It is a very cold day. Mum tells me to wear
a scarf. Come outside and look at this!

Big footprint is in the snow. It looks like
a monster's footprint. May be it is a giant's
footprint. Oh no, it is Dad.

The oral reading ability coding form (Post Test)

Directions:

Mark the notation of student's oral reading in the pre - post test passage from the tape recorded by using the criteria of coding oral reading:

Reader's name:

Encoder's name:

Pre – Post Test Passage:

Yesterday we went shopping at a new supermarket. We bought big balloons. We also bought some jam.

Today is my birthday. Kipper made a birthday card for me. Chip made a scarf. Everyone was painting the room for my birthday party. We are making a mess. Everyone is waiting for the party.

I got a new bike. I am very happy.

Mum, Dad, look at me! Look at me on my bike!

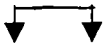
Floppy, my dog runs after me. He is very tired.

It is a very cold day. Mum tells me to wear
a scarf. Come outside and look at this!

Big footprint is in the snow. It looks like
a monster's footprint. May be it is a giant's
footprint. Oh no, it is Dad.

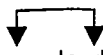
เกณฑ์การบันทึกการอ่านออกเสียง

ให้ผู้ประเมินทำการบันทึกเครื่องหมายการอ่านออกเสียงของนักเรียนทีละคน ลงในแบบบันทึกความสามารถ โดยใช้เกณฑ์การบันทึกรหัสในรูปของสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

รูปแบบการอ่านออกเสียง	การบันทึก	ตัวอย่าง
- อ่านถูกต้อง	- ทำเครื่องหมายถูก (✓) ทุกคำที่ออกเสียงได้ถูกต้อง	✓ ✓ ✓ ✓ ✓ - The girl had black hair.
- อ่านเพิ่มคำ	- เขียนคำที่อ่านเพิ่ม เหนือเครื่องหมาย “^”	big - on the ^ table
- อ่านข้ามคำ	- วงกลมคำหรือส่วนของคำที่อ่านข้าม	- on (the) table.
- ใช้คำอื่นแทน	- เขียนคำที่ออกเสียงแทนเหนือคำที่อ่าน	blond - The girl had black hair.
- ออกเสียงผิด	- เขียนคำที่ออกเสียงผิดในรูปของการเขียนสะกดคำตามคำที่อ่าน (Phonetic) บนคำที่อ่าน	gil - The girl had black hair.
- อ่านสลับที่	- เขียนเส้นแสดงการอ่านสลับที่ของคำ	 - The boy ran slowly.
- อ่านซ้ำ	- ลากเส้นหยักใต้คำหรือวลีที่อ่านซ้ำ	- on the <u>table</u> .
- อ่านคำได้ถูกต้องแต่ลั้งเล	- เขียนอักษร “H” เหนือคำที่อ่าน	H - On the table.
- ตรวจสอบคำที่อ่านผิดได้ด้วยตนเอง (อ่านผิดในครั้งแรกแต่สามารถอ่านใหม่ได้ถูกต้องก่อนที่จะเริ่มอ่านคำต่อไป)	- เขียนอักษร SC และขีดเส้นทับคำที่อ่านผิดครั้งแรก	sc gil - The girl had black hair.

The Criteria of Coding Oral Reading.

Mark the notation of each student's oral reading in the oral reading ability coding form attached by using the mark as follows:

Error Type	Notation	Example
- Accurate Reading	- Tick ✓ every word the student read correctly.	✓ ✓ ✓ ✓ ✓ - The girl had black hair.
- Insertions	- Insert the added word above a caret. "∧"	- on the ^{big} ∧ table
- Omissions	- Circle omitted word or word part.	- on (the) table
- Substitutions	- Write the word that the student said above the word in text.	- The girl had ^{blond} black hair.
- Mispronunciations	- Write Phonetic pronunciation of the nonsense word above the target word.	- The girl had ^{gil} black hair.
- Reversals	- Draw a line indicating the transposition of word.	- The boy ran slowly.
- Repetition	- Draw a wavy line below the words.	- on the <u>table</u> .
- Words pronounced correctly but with hesitations	- Write an "H" over the word.	- On the ^H table.
- Student corrections	- Mark with SC and cross out any previous responses.	sc gil - The girl had black hair.

แบบบันทึกการหัดการอ่าน

ชื่อผู้อ่าน

ชื่อผู้บันทึกหัด

ชื่อผู้สรุปการบันทึก

รูปแบบการบันทึก	จำนวนคำที่บันทึก	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
- อ่านถูกต้อง		
- อ่านซ้ำ		
- อ่านถูกต้องแล้ว		
- แก้ไขคำที่อ่านผิดได้ด้วยตนเอง (SC)		
- อ่านเพิ่มคำ		
- อ่านข้ามคำ		
- ใช้คำอื่นแทน		
- ออกเสียงผิด		
- อ่านสลับที่		

สรุปจำนวนคำที่อ่าน

ก่อนการทดลอง

1. จำนวนคำที่ได้ 1 คะแนน รวม คำ
2. จำนวนคำที่ได้ 0 คะแนน รวม คำ

หลังการทดลอง

1. จำนวนคำที่ได้ 1 คะแนน รวม คำ
2. จำนวนคำที่ได้ 0 คะแนน รวม คำ

**แบบสรุปการบันทึกการอ่าน
ก่อนการทดลอง**

ชื่อผู้อ่าน

ชื่อผู้บันทึกการหัด

1.

2.

3.

ชื่อผู้สรุปการบันทึก

วันที่ทดสอบ

รูปแบบการบันทึก	จำนวนคำที่บันทึก			สรุปจำนวนคำจาก 2 ใน 3 ของผู้บันทึก
	ผู้บันทึกคนที่ 1	ผู้บันทึกคนที่ 2	ผู้บันทึกคนที่ 3	
- อ่านถูกต้อง				
- อ่านซ้ำ				
- อ่านถูกแต่ลั้งเล				
- แก้ไขคำที่อ่านผิดได้ ด้วยตนเอง (SC)				
- อ่านเพิ่มคำ				
- อ่านข้ามคำ				
- ใช้คำอื่นแทน				
- ออกเสียงผิด				
- อ่านสลับที่				

สรุปจำนวนคำที่อ่าน

1. จำนวนคำที่ได้ 1 คะแนน รวม คำ

2. จำนวนคำที่ได้ 0 คะแนน รวม คำ

**แบบสรุปการบันทึกการอ่าน
หลังการทดลอง**

ชื่อผู้อ่าน

ชื่อผู้บันทึก

1.

2.

3.

ชื่อผู้สรุปการบันทึก

วันที่ทดสอบ

รูปแบบการบันทึก	จำนวนคำที่บันทึก			สรุปจำนวนคำจาก 2 ใน 3 ของผู้บันทึก
	ผู้บันทึกคนที่ 1	ผู้บันทึกคนที่ 2	ผู้บันทึกคนที่ 3	
- อ่านถูกต้อง				
- อ่านซ้ำ				
- อ่านถูกแต่ลั้งเล				
- แก้ไขคำที่อ่านผิดได้ ด้วยตนเอง (SC)				
- อ่านเพิ่มคำ				
- อ่านข้ามคำ				
- ใช้คำอื่นแทน				
- ออกเสียงผิด				
- อ่านสลับที่				

สรุปจำนวนคำที่อ่าน

1. จำนวนคำที่ได้ 1 คะแนน รวม คำ

2. จำนวนคำที่ได้ 0 คะแนน รวม คำ

เกณฑ์การบันทึกคะแนน

1. บันทึกคะแนน 1 คะแนนในทุกๆ 1 คำ
2. เกณฑ์การให้คะแนนมี 2 ระดับ
 - 2.1 ให้ 1 คะแนน เมื่อ
 - อ่านได้ถูกต้อง
 - อ่านคำได้ถูกต้องแต่อ่านช้า
 - อ่านคำได้ถูกต้องแต่ลั้งเล
 - สามารถแก้ไขคำที่อ่านผิดได้ด้วยตนเอง (Self Correction)
 - 2.2 ให้ 0 คะแนน เมื่อ
 - ออกเสียงผิด
 - อ่านเพิ่มคำ
 - อ่านข้ามคำ
 - ใช้คำอื่นแทน
 - อ่านสลับที่

หมายเหตุ

- ถ้า ออกเสียงคำเดิมผิดในที่ ที่ต่างกัน ให้นับที่ละ 1 คะแนน
- สำหรับชื่อเฉพาะ (Proper names) ถ้าออกเสียงผิด ไม่ถือว่าผิด นอกจากชื่อที่ออกเสียงจะทำให้เพี้ยนไป เช่น
 - ไม่นับว่าผิด ในกรณีที่ออกเสียง Mary แทน Maria
 - นับว่าผิด ในกรณีที่ออกเสียง Mark แทน Maria

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

แบบทดสอบ ความสามารถในการอ่าน

สร้างสรรค์ : นักเรียนชั้น ม. 1.3 ปีการศึกษา 2545 ร.ร. จันทรวงศ์ พิษณุโลก

จัดทำ : นางสาวคนธ์ เกิดผล นิสิตปริญญาโท

มศว. ประสานมิตร กทม.

บทอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

บทอ่านภาษาอังกฤษสำหรับอ่านออกเสียงนี้
เป็นส่วนหนึ่งของแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ทดสอบความสามารถในการอ่าน
ก่อนและหลังการทดลองสอนอ่านภาษาอังกฤษ
โดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading

ก่อนการดำเนินการทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบควรปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษาคู่มือการใช้แบบทดสอบให้เข้าใจ
2. จัดเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ
3. จัดเตรียมสถานที่สำหรับการดำเนินการทดสอบ
4. ดำเนินการทดสอบตามที่แนะนำไว้ในคู่มือ

Yesterday we went shopping at a new supermarket.

We bought big balloons.

We also bought some jam.

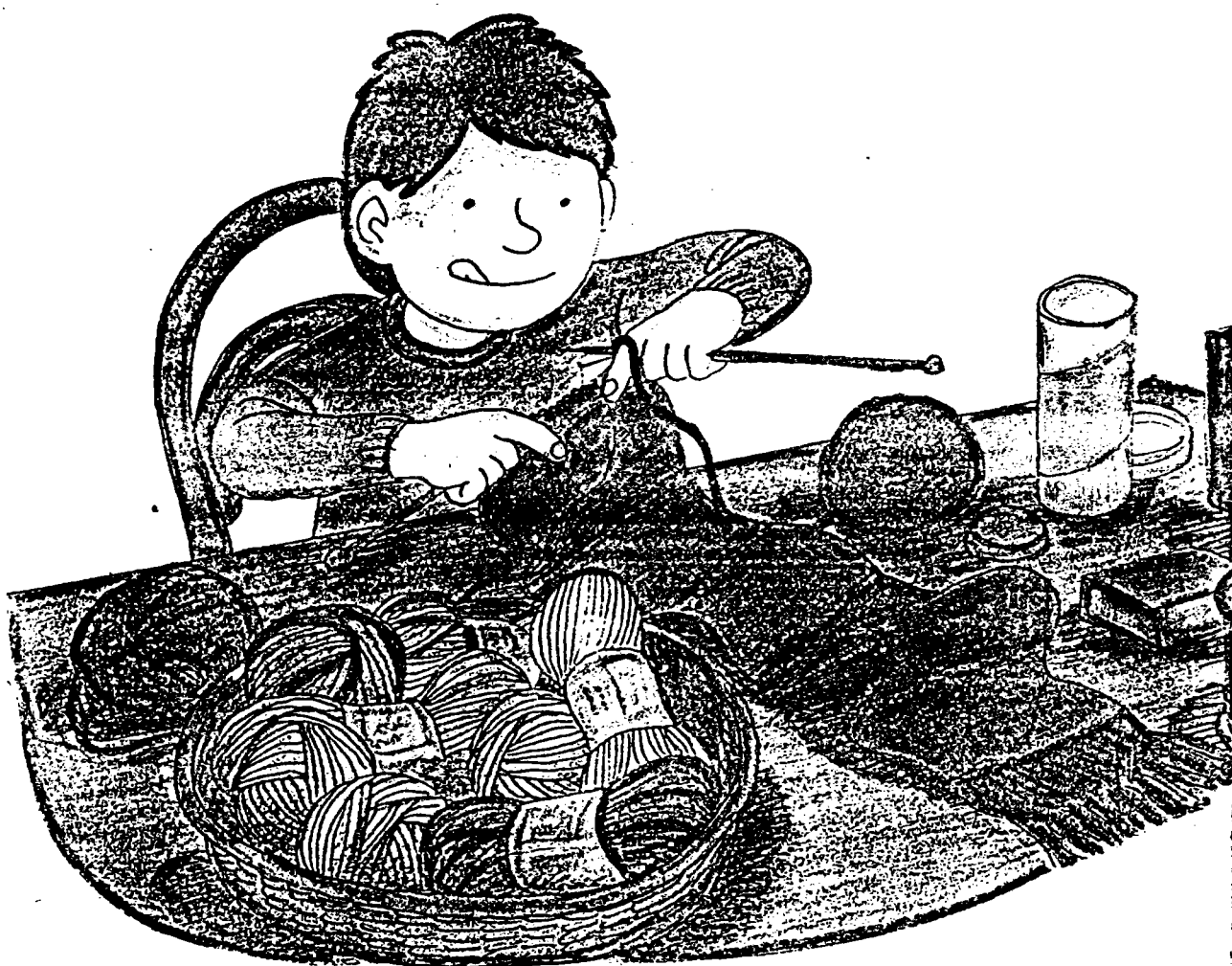

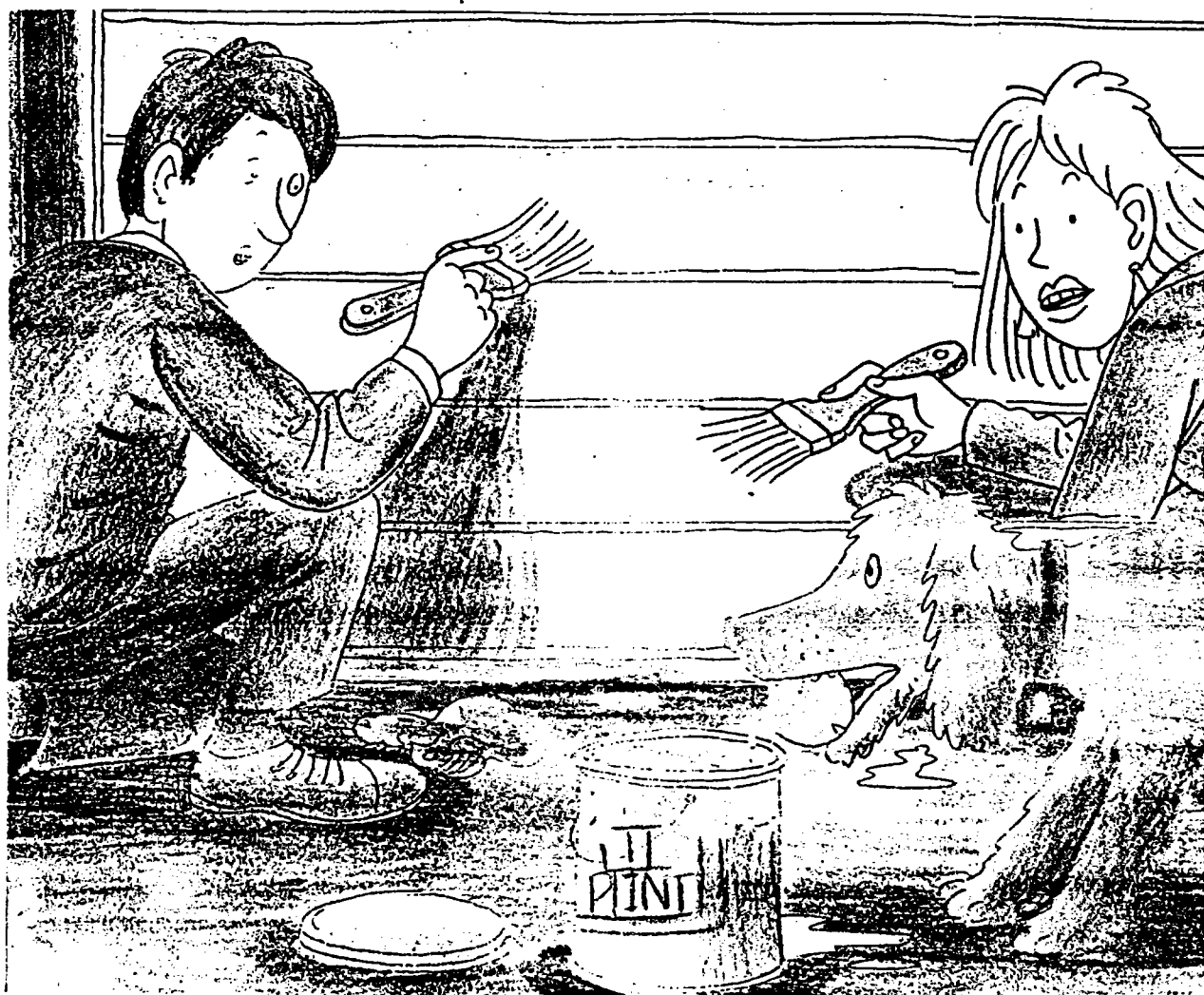
Today is my birthday.

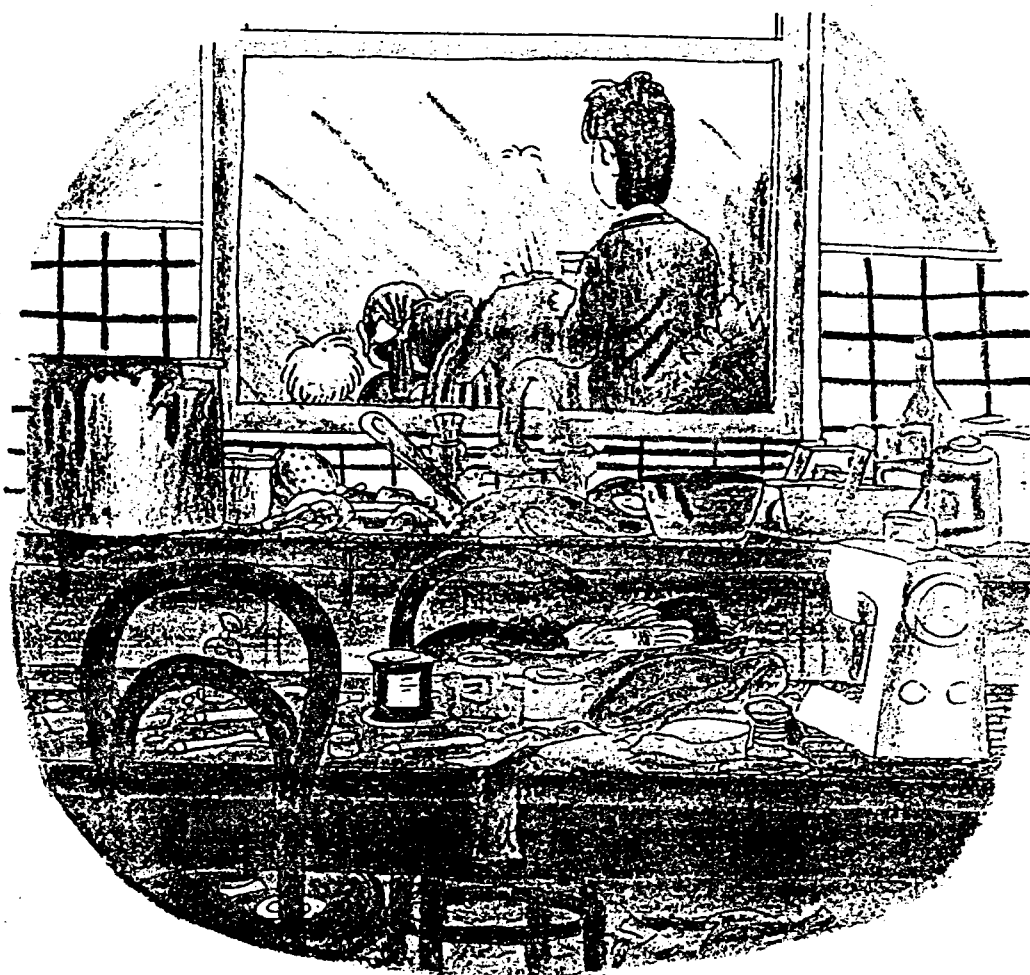
Kipper made a birthday card for me.

Chip made a scarf.

Everyone was painting the room
for my birthday party.

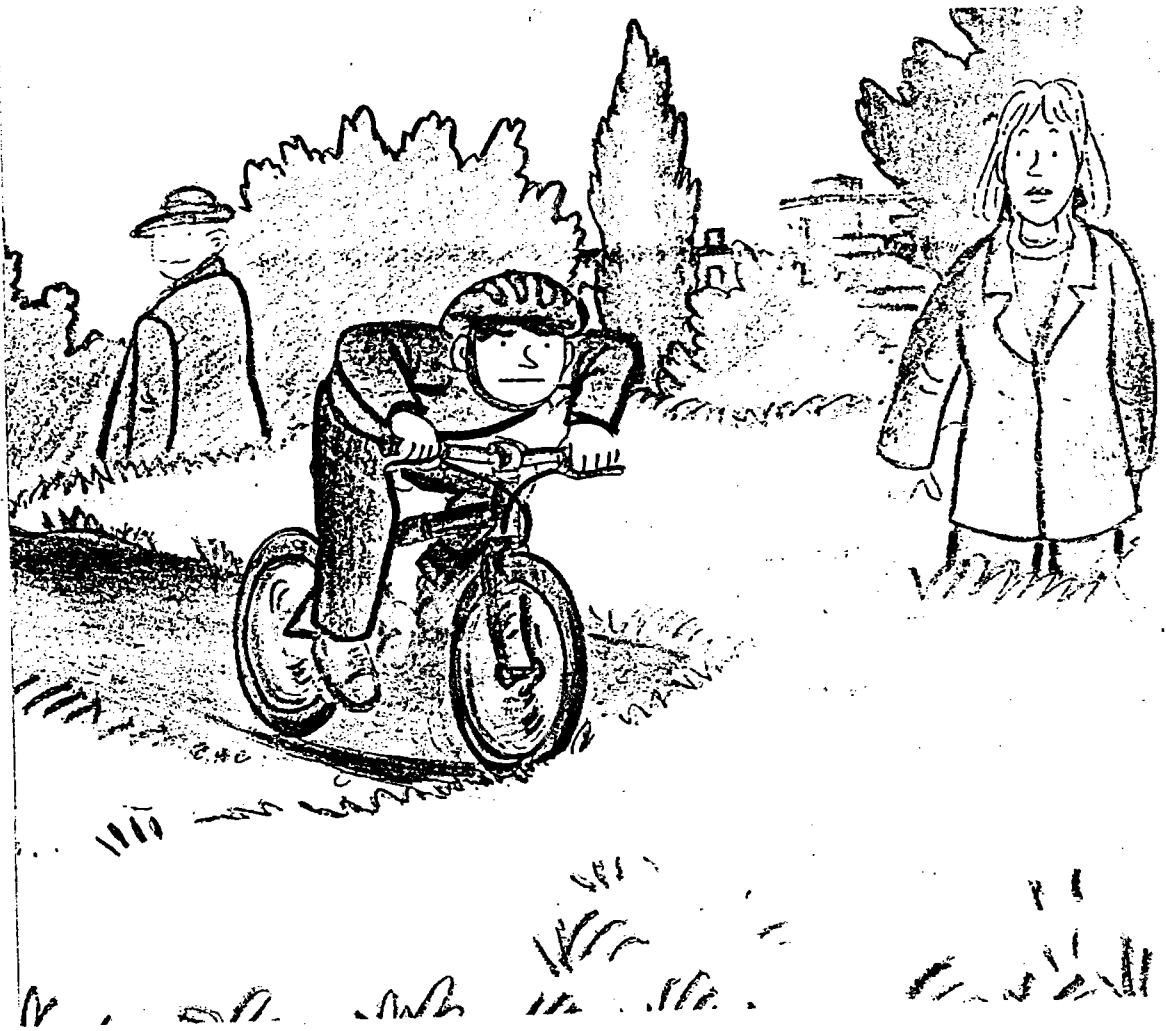
We are making a mess.

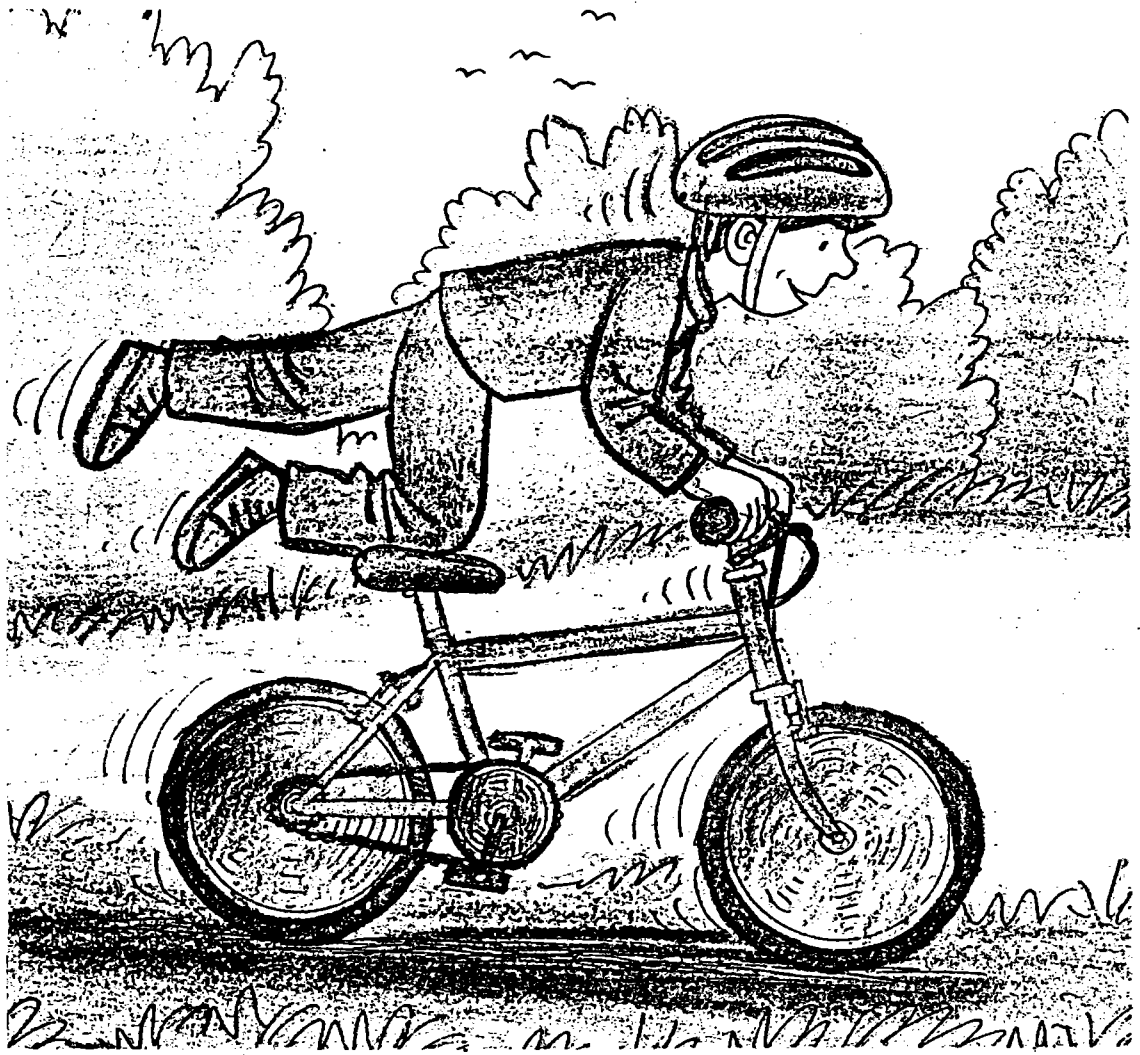
Everyone is waiting for the party.

I got a new bike. I am very happy.

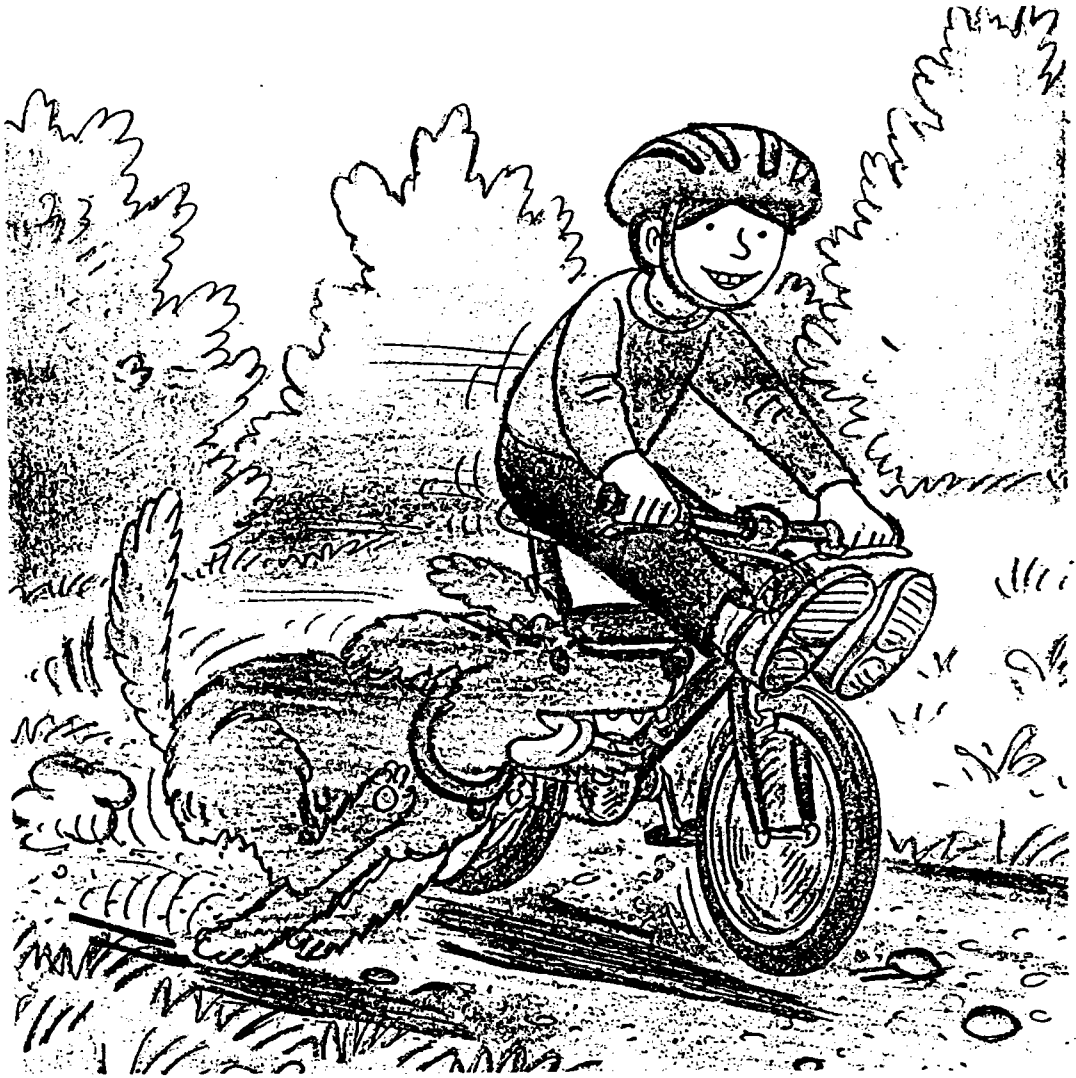

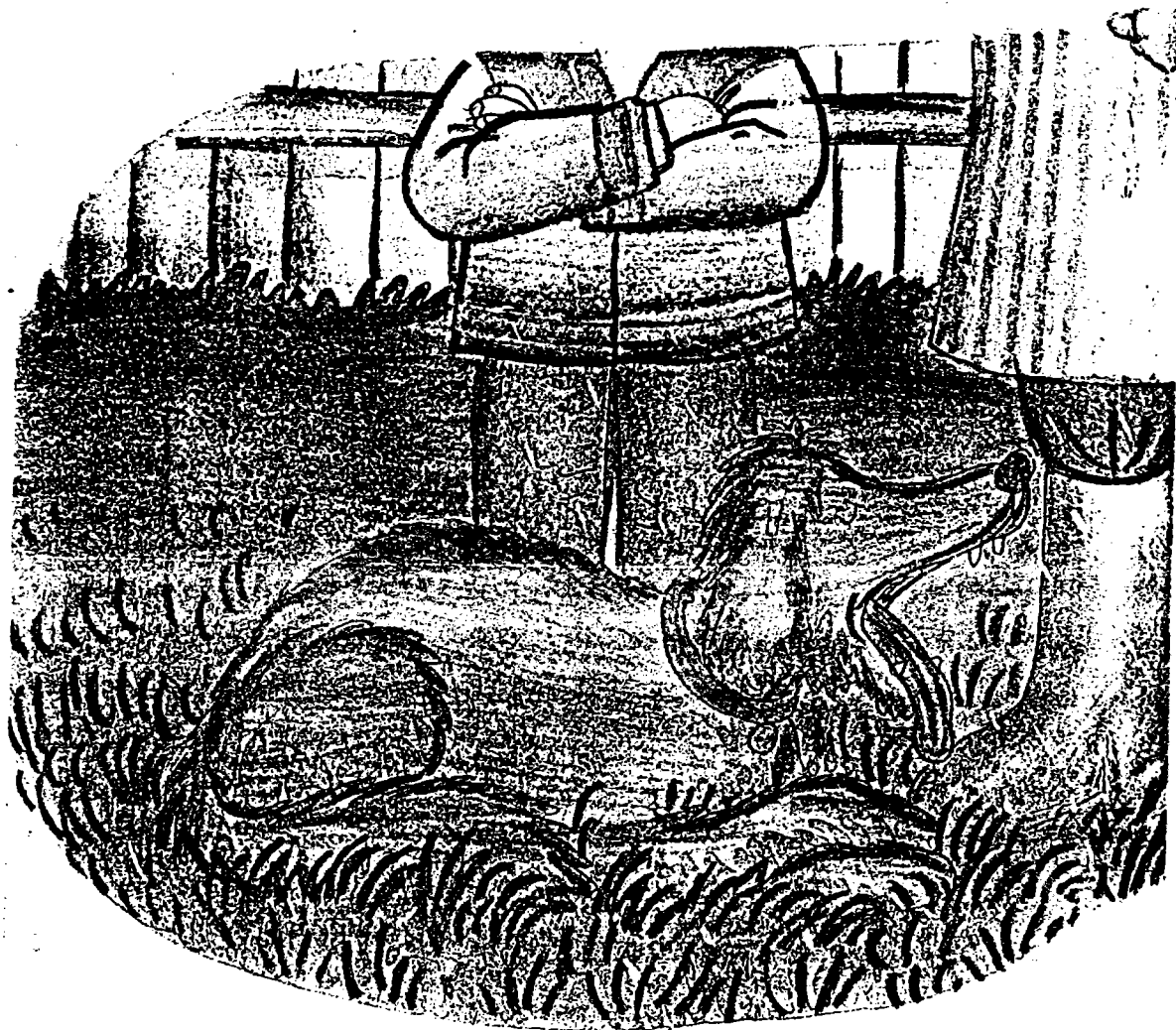
Mum, Dad, look at me!

Look at me on my bike!

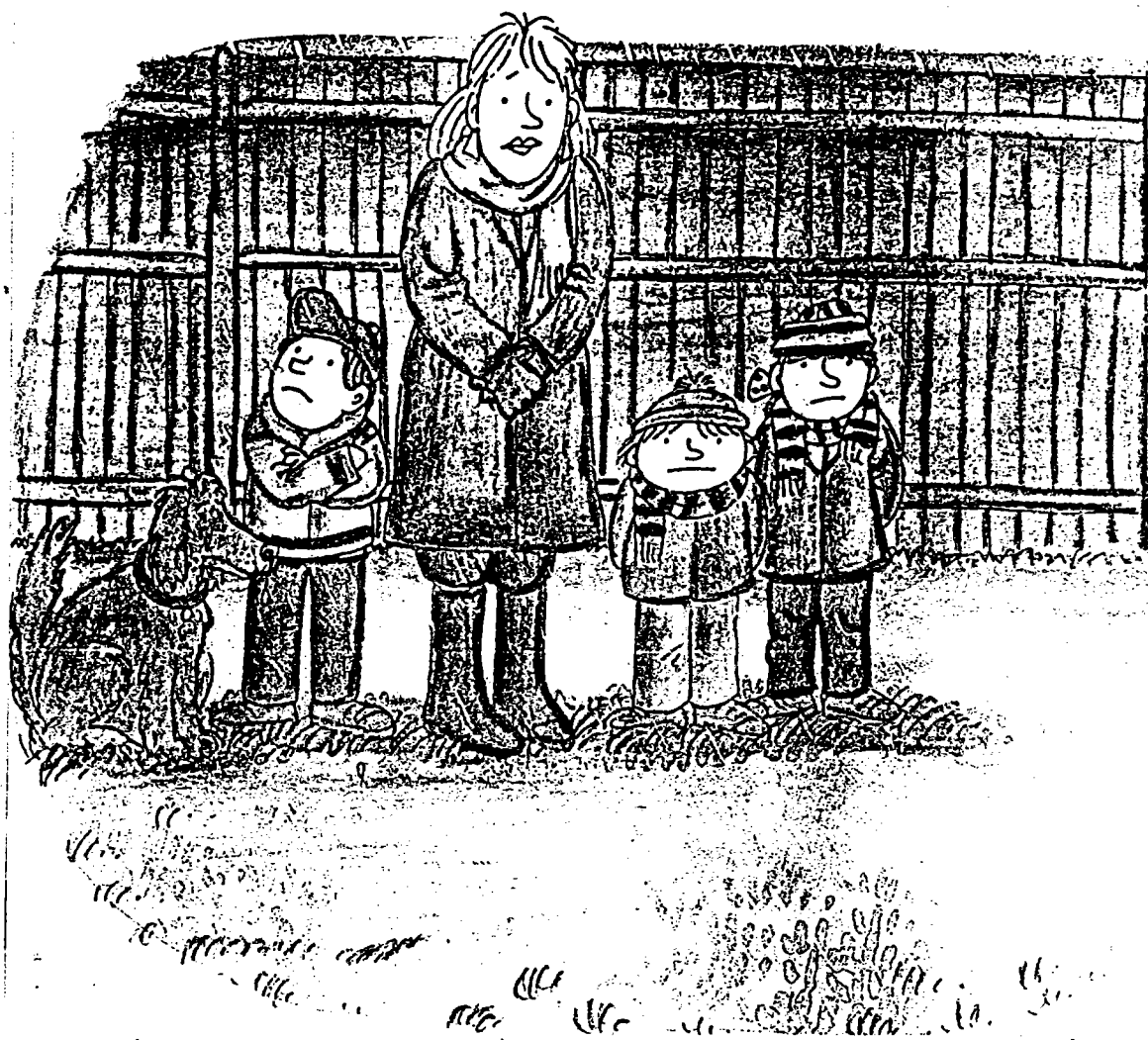
Floppy, my dog runs after me.

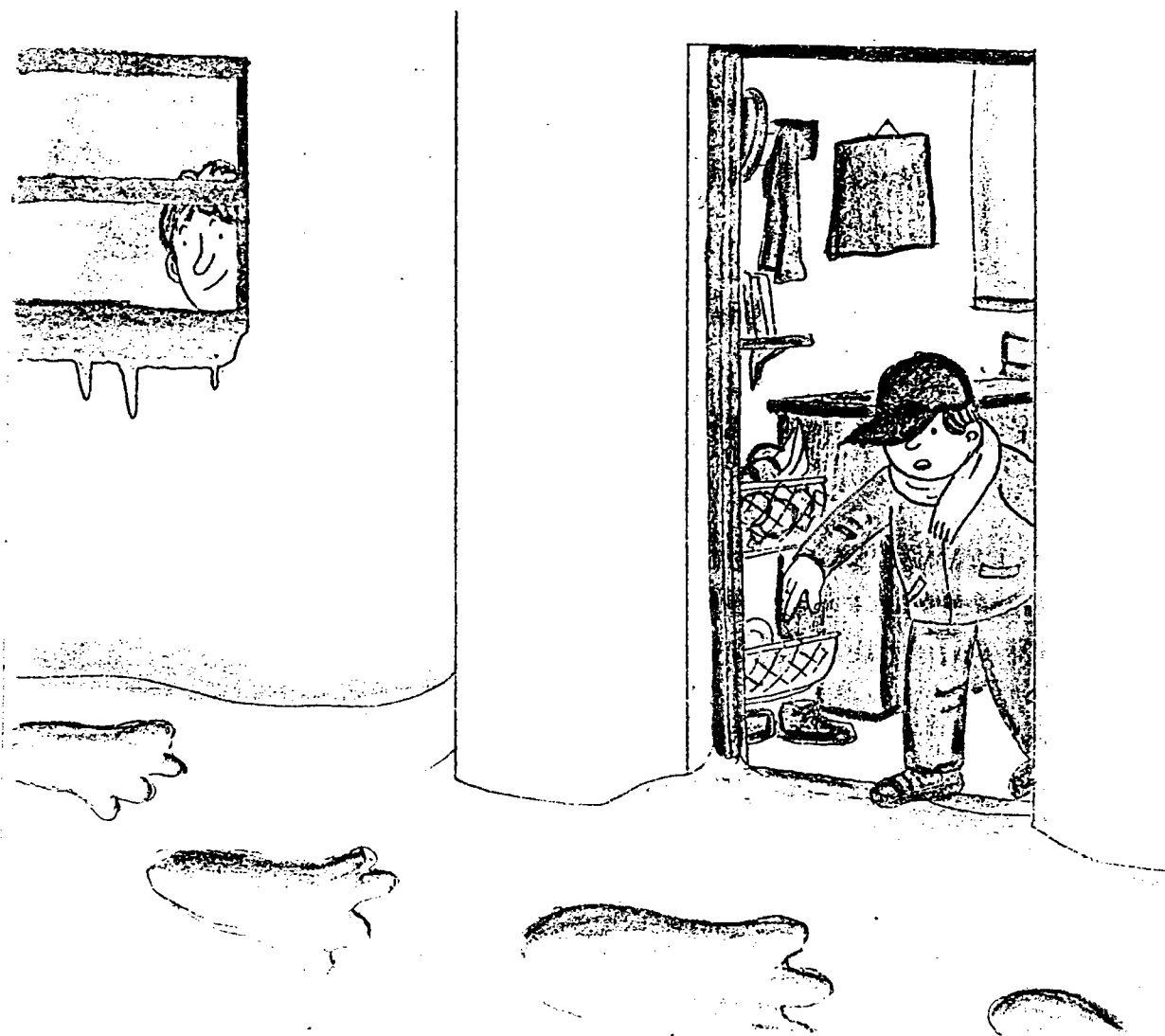
He is very tired.

It is a very cold day.

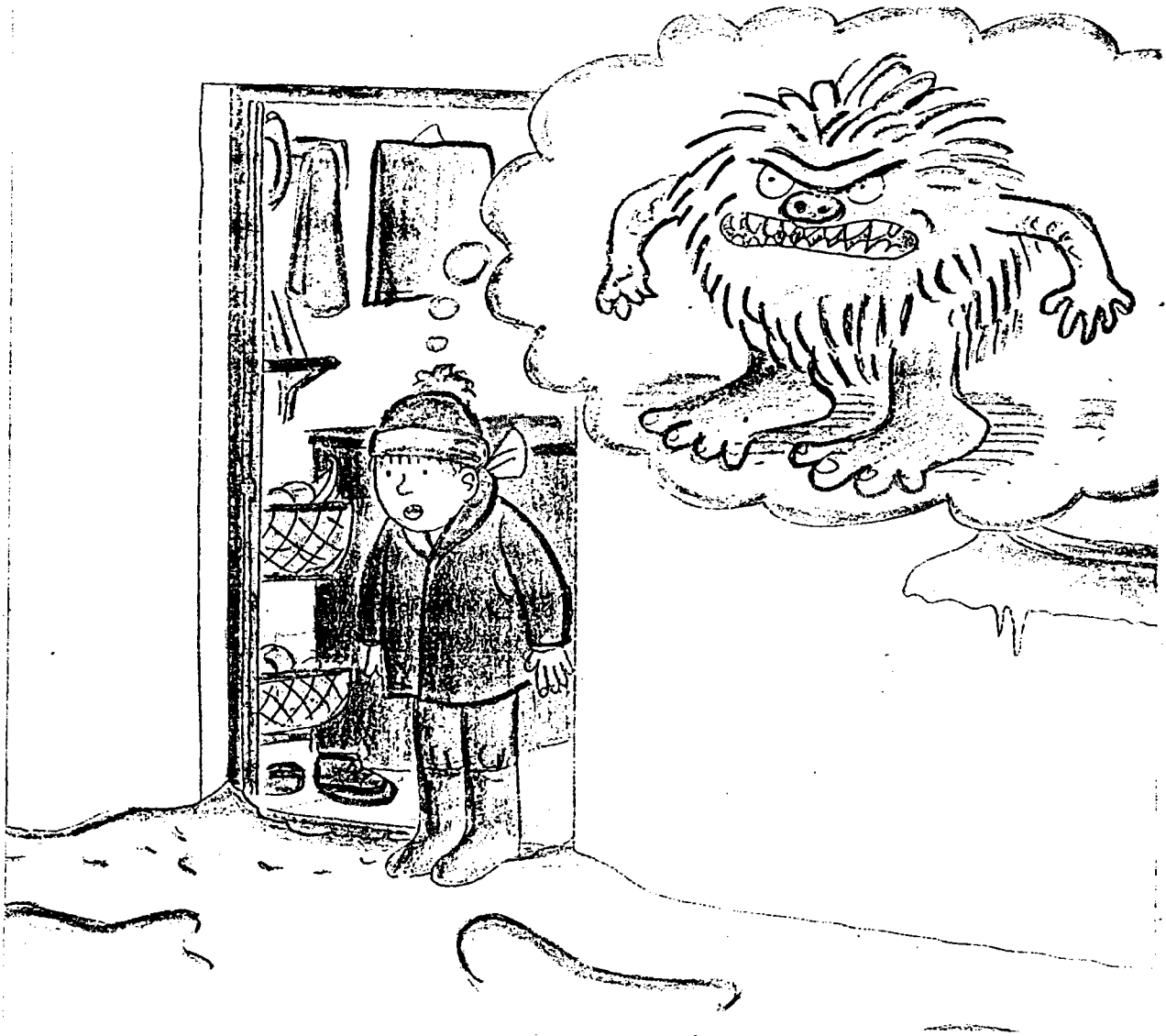
Mum tells me to wear a scarf.

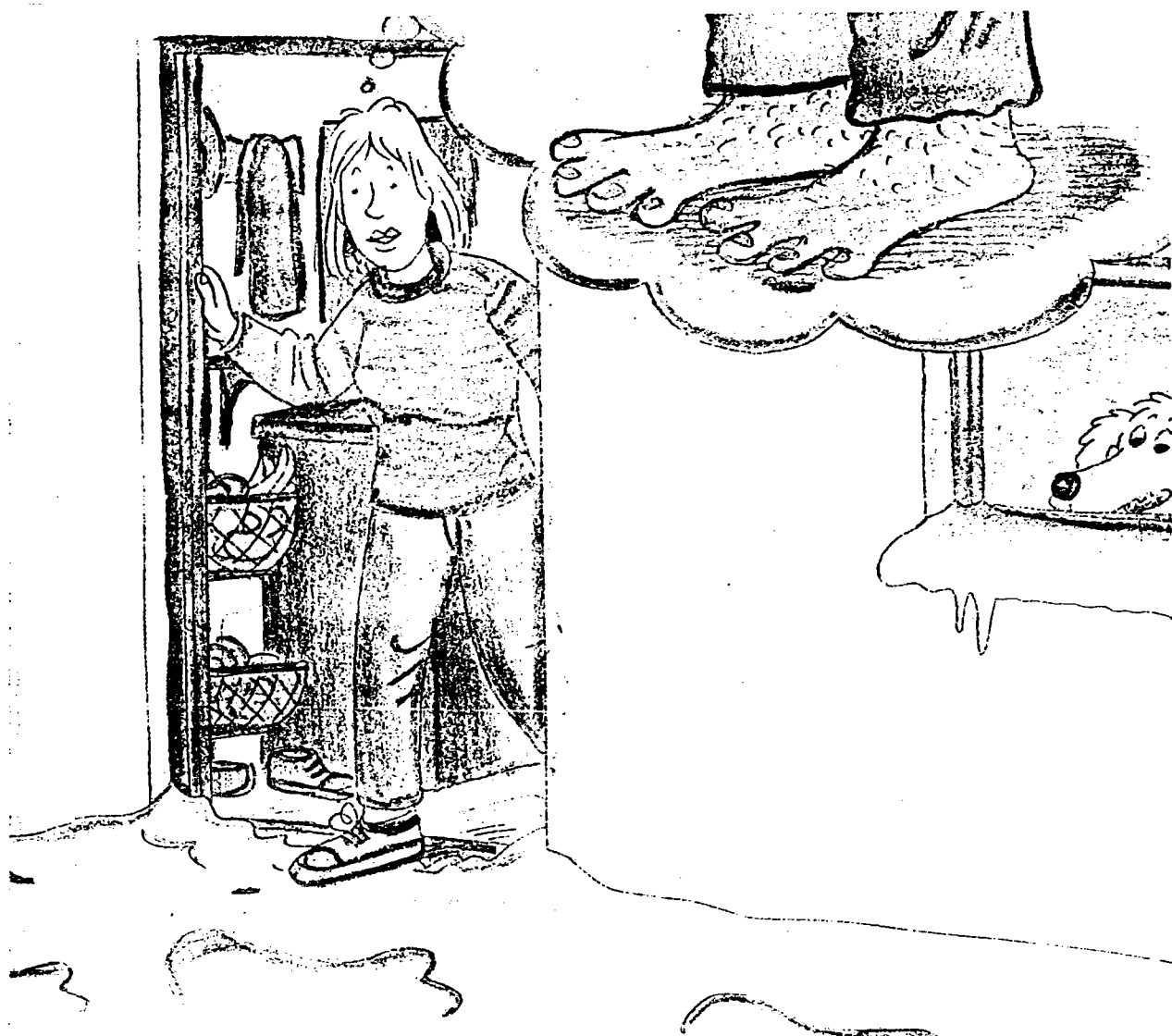
Come outside and look at this!

Big footprint is in the snow.

It looks like a monster's footprint.

May be it is a giant's footprint.

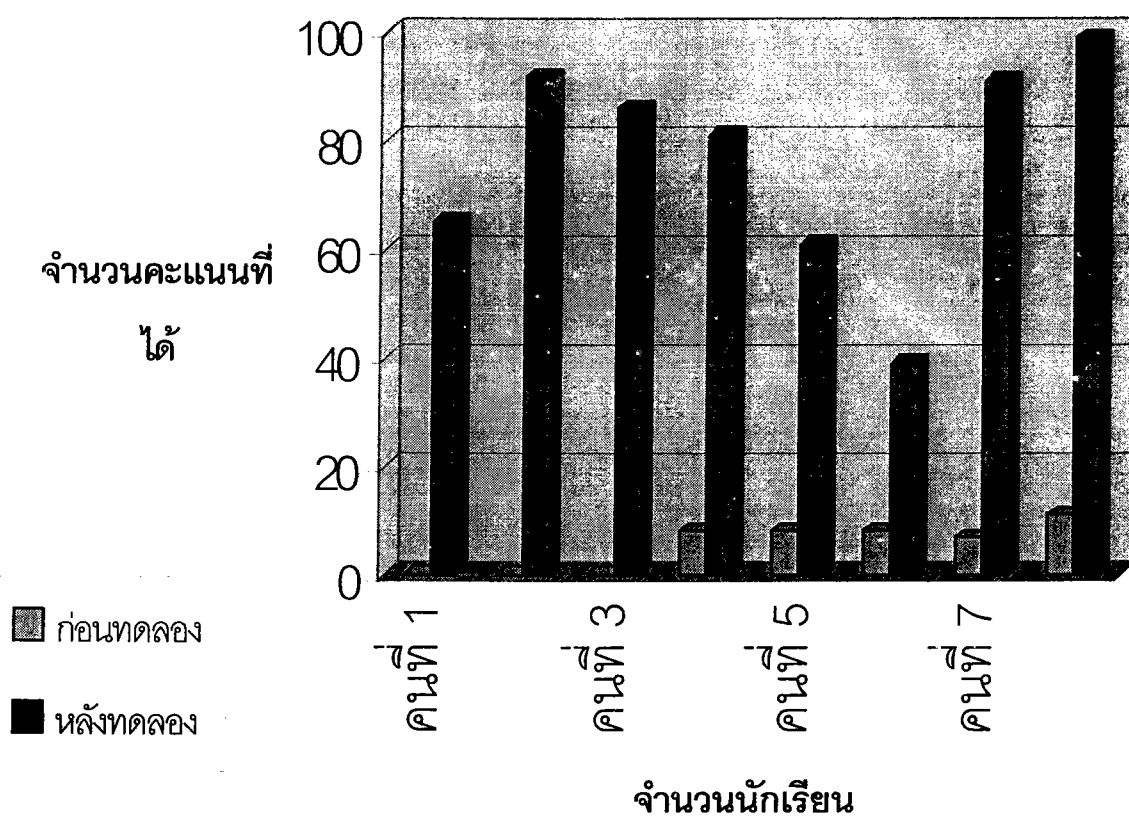

Oh no, it is Dad.

ภาคผนวก จ

**แผนภูมิแสดงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอน
โดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading**

แผนภูมิแสดงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังได้รับการสอน
โดยการประยุกต์ใช้วิธี Modelled Reading

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวคนธ์ เกิดผล
วันเดือนปีเกิด	27 เมษายน 2499
สถานที่เกิด	อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	80/205 ถนนไชนานุภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนจ่านกร้อง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2515	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ สุโขทัย
พ.ศ. 2524	การศึกษาระดับอนุปริญญา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
พ.ศ. 2546	การศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร